

LETO XXV. — Številka 23

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Trzin — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

KRANJ, sreda, 22. 3. 1972
Cena 50 par

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik
in sicer ob sredo in soboto.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

BOGDAN NORČIČ, rojen 19. septembra 1953 v Kranju, zaposlen v kranjski Iskri:

»Glede treningov in tekmo-
vanja mi gredo v podjetju na
roko. S treningom za svetov-
no prvenstvo sem zadovoljen.
Upam, da bom upravičil za-
upanje. Če bom ujel odziv,
bom daleč letel. Verjamem,
da bo na prvenstvu dosežen
nov državni in svetovni re-
kord.«

PETER STEFANČIČ, ro-
jen 3. marca 1947 v Kranju,
zaposlen v turističnem pro-
metnem podjetju Creina
Kranj:

Njegov največji uspeh je
bilo deseto mesto na srednji
skakalnici na olimpijskih
igrah v Sapporu. Na nedelj-
skem državnem prvenstvu v
Planici mu je za las ušel na-
slov državnega prvaka. Bil je
drugi in za 3 desetinke točke
za prvaka Danilom Pudgar-
jem.

DANILO PUDGAR, rojen 3.
maja 1952 v Crni, študent vi-
soke šole za telesno kulturo
v Ljubljani:

»Skakati sem začel 1962. le-
ta. Takrat sem bil tretji na
slovenskem prvenstvu. Naj-
več sem dosegel v Sapporu,
kjer sem bil osmi na veliki
skakalnici. Po moje je trenu-
tno naš najboljši skakalec Pe-
ter Stefancič. Mislim, da bo
v Planici postavljen nov dr-
žavni rekord, za svetovnega
pa dvomim.«

MARJAN MESEC, rojen 14.
avgusta 1947 v Kranju, zapo-
slen v kranjskem Tekstilni-
dusu:

»Skakati sem začel pred de-
setimi leti. Trenutno se zelo
dobro počutim in mislim, da
sem dobro pripravljen. Tudi
v podjetju zaradi odsotnosti
nimam težav. Kako bo z uvr-
stitvijo na svetovnem prven-
stvu, pa raje ne bi komentir-
al.«

JANEZ JURMAN, rojen 10.
junija 1946 v Ljubljani, pred-
metni učitelj telesne vzgoje
na gimnaziji v Skofji Loki:

»Šele prvo leto sem v služ-
bi in ker me pri pouku nihče
ne more zamenjati, je nekaj
težav. Skačem že od 1959. le-
ta in bom najbrž še. Želim
si, da bi preskočil svoj oseb-
ni rekord — 126 metrov, da
bi bil uvrščen v prvo ekipo
in da bi dobro skakal.«

DRAGO PUDGAR, rojen 27.
septembra 1949 v Crni, stroj-
ni ključavničar v tovarni Me-
žica:

»Deset let že skačem in tu-
di v prihodnje se od skakal-
nic še ne mislim posloviti.
Rad bi skakal čim dlje.
Upam tudi, da se bo na pr-
venstvu vsaj eden od nas do-
bro uvrstil.«

A. Z. — J. K.

Naša reprezentanca

V nedeljo je vodstvo naše skakalne reprezentance dokončno določilo šesterico, ki bo nastopila na prvenstvu svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih od petka do nedelje v Planici. Jugo-
slovanske barve bodo zastopali: Danilo in Drago Pudgar, Pe-
ter Stefancič, Marjan Mesec, Bogdan Norčič in Janez Jurman.
A. Zalar

Srečno, fantje!

Dolina Planice bo od 24. do 26. marca doživljala svoj največji praznik — prvo svetovno prvenstvo v poletih. Hkrati bo poteklo natanko 38 let, odkar je Bloudkova dolina pod Poncami odprla v svetu novo ero v smučar-
skih skokih in dala prve osnove smučarskim poletom. Naša Planica je lahko ponosna na to, da je bila prva zibelka nove smučarske panoge — poletov, ki zahtevajo od slehernega tekmovalca najvišje tehnično znanje, hrabrost in borbenost.

Najboljši in najpogumnejši skakalci sveta bodo v teh planiških dneh s svojim pogumom ponovno utrdili slo-
ves Planice, številni ljubitelji — prijatelji Planice pa bodo z navdušenjem spremljali dogodke na največji velikanki sveta. Planica bo za tri dni spet postala sim-
bol poguma in mladostne moči.

Naši smučarski skakalci brata Pudgar, Stefancič, Mesec, Norčič in Jurman so te dni pred svojo letošnjo največjo nalogo. Na domačih tleh bo treba pokazati vse, kar znajo. To pomeni, pokazati svojo borbenost, nezlomljivo voljo, vztrajnost in tudi junaštvo. Težko je reči vnaprej, kakšne rezultate oziroma daljave bodo dosegli, kajti pri smučarskih poletih mora imeti tekmo-
valec razen znanja tudi športno srečo. Naši fantje, kot smo jih videli te dni na treningu na stari velikanki, imajo solidno znanje in smo zato danes toliko bolj opti-
mistično razpoloženi. Tokrat pa gre tudi prvič v zgodo-
vini za kolajne na jugoslovanski skakalnici. Našim skakalcem in seveda tudi ostalim iz 16 držav želimo na tej veliki prireditvi vso srečo, želimo jim takšnih uspe-
hov, kot si jih želijo sami in kot jih pričakuje vsa naša športna javnost. Zatorej še enkrat, srečno!

J. Javornik

To je šele začetek

Predsednik organizacijskega komiteja Niko Belopavlovič pravi:

»Zdaj si želim le to, da bi bilo lepo vreme in da bi bili normalni pogoji za vse tekmovalce. Prepričan sem tudi, da je sedanja Planica šele za-
četek tiste, ko bo postala zim-
ski turistični center.

Zame je Planica nekaj en-
kratnega, nekaj, kar pomla-
juje. Človek tukaj pozablja na službeni vsakdan. In če bo
v prihodnjih dneh organizaci-
ja uspela, če ne bo kakšnih
nesreč in zakasnitev, potem
bom zares zelo srečen.«

A. Z.

JESENICE

● V sredo je bila seja občinske konference ZMS Jesenice, na kateri so člani konference razpravljali o občinskem proračunu, smernicah razvoja gospodarstva občine in o programu komunalnih del. O tem so pred sredino sejo razpravljali že člani predsedstva občinske konference ZMS. Namen teh razprav je, da bi se mladi bolj zanimali za širšo družbeno problematiko in da bi se v večjem številu kot doslej udeleževali zborov volivcev.

KRANJ

● Krajevna organizacija zveze komunistov Zlato polje bo jutri ob 18.30 v kino dvorani osnovne šole France Prešeren pripravila predavanje o razvoju mednarodnih odnosov v sedanjem političnem trenutku v Jugoslaviji. Predavanje bo zanimivo, ker se po 21. seji predsedstva ZKJ in drugem zasedanju konference ZKJ kažejo novi elementi mednarodnih odnosov. Predaval bo član sekretariata CK ZKS Franc Šetinc. A. Z.

RADOVLJICA

● Radovljica, 21. marca — Popoldne je bila seja komiteja občinske konference zveze komunistov. Razpravljali so o uresničevanju stališč o socialnem razlikovanju in o pripravah na drugo sejo občinske konference.

● Jutri popoldne bo v Radovljici seja izvršnega odbora občinske konference SZDL. Pogovorili se bodo o javni razpravi o spremembah statuta SZDL Slovenije, podali bodo oceno zborov volivcev, razpravljali o poteku volilnih konferenc krajevnih organizacij SZDL in o ustanovitvi kluba za varstvo okolja. A. Z.

ŠKOFJA LOKA

● Sekretariat krajevnih organizacij zveze komunistov Poljske doline sklicuje za petek, 24. marca, sestanek s predstavniki podjetij, ki imajo obrate v Poljski dolini. Sestanek bo ob 16. uri v osnovni šoli v Gorenji vasi. Razpravljali bodo o možnostih razvoja posameznih obratov. Na sejo vabijo tudi poslanca republiškega zbora slovenske skupščine Jaka Bogataja. -lb

TRŽIČ

● Na zadnji seji plenuma občinskega sindikalnega sveta v Trziču so obravnavali smernice za razvoj tržiškega gospodarstva. Člani plenuma so najdlje obravnavali stanovanjsko problematiko v občini ter menili, da je treba čim prej ugotoviti, če bodo sredstva, ki jih dajejo zaposleni za stanovanjsko gradnjo, zadostovala tudi v prihodnje. Prav tako so se pogovarjali o trošenju teh sredstev. Plenum občinskega sindikalnega sveta je prav tako podprl prizadevanja delovnih organizacij, ki so letos pripravljene telesno kulturo v občini še bolj podpirati kot pretekla leta. Sindikalni delavci so na svoji zadnji seji prav tako menili, da je treba na Bistrici vzporedno z gradnjo šole graditi tudi vrtec. Bistrica je namreč delavsko naselje s številnimi mladimi družinami. -jk

● Na občinskem komiteju ZK v Trziču smo izvedeli, da so komisije pri komiteju že začele delati. Komisija za družbenoekonomske odnose in ekonomsko politiko trenutno obravnava občinski proračun in razvoj gospodarstva v občini, komisija za družbenopolitične odnose in idejno delo pa se je spoprijela s problematiko idejnosti na šolah. Temu je bil namenjen že tudi sestanek aktivna ZK pedagoških delavcev ter sestanek ravnateljev osnovnih šol. Kadrovska komisija pa je sklenila, da bo namenila največ časa evidentiranju možnih kandidatov za občinske, republiške in zvezne organe zveze komunistov. -jk

● V ponedeljek je bila v Trziču seja odbora za storitveno dejavnost pri občinskem sindikalnem svetu. Na seji so obravnavali sklepanje delovnih pogodb za delavce, zaposlene pri zasebnikih. Pogovarjali so se tudi o ustanovitvi osnovne sindikalne organizacije za te delavce. -jk

● Na občinski konferenci ZMS v Trziču smo izvedeli, da pripravljajo skupaj z lokalno radijsko postajo v počastitev 25. maja ciklus quiz oddaj na temo 80 let maršala Tita. V tekmovanju naj bi sodelovale ekipe vseh mladinskih aktivov v občini. Oddaje naj bi bile ob sobotah v mladinskem klubu in jih bo neposredno prenašala lokalna radijska postaja. S tem naj bi popestrili tudi dejavnost kluba. Po vsaki oddaji namerava organizator organizirati tudi ples. -jk

Delovna konferenca nekdanjih borcev in aktivistov

V petek zvečer so se zbrali v delavskem domu Albina in Julke Pibernik na Javorniku člani krajevnih organizacij ZB Javornik - Koroška Bela na svoji redni letni konferenci.

Pred začetkom delovne konference so člani dramskega odseka javorški Svobode pripravili krajši kulturni program, ki ga je popestrila tudi folklorna skupina Javornik.

Najprej so obravnavali koledar prireditev za leto 1972, v razpravi pa so največ govorili o Kurirskem smuku, ki ga vsako leto zelo uspešno

organizira krajevna organizacija ZB Javornik-Koroška Bela. Ugotovili so, da se prireditve udeleži vsako leto vedno več ljudi, zlasti mladih, iz vseh osnovnih in drugih šol v občini. Predlagali so, da bi uvedli v prireditev nekaj novosti.

Sprejeli so sklep, da bodo ob 80-letnici tovariša Tita organizirali pohod pionirjev po partizanskih poteh na Pristavo v Javornških rovtih. Zavzeli so se za uspešen potek nekaterih akcij med mladino, ki jih nameravajo organizirati. Le-ti bodo imele letos še večji pomen, saj letos

praznujemo 30-letnico pionirske organizacije.

Sklenili so tudi, da bodo organizirali posebno svečano obhajilo, na kateri bodo obudili spomin na nekdanje borce in aktiviste, ki so leta 1942 padli kot talci v Dragi pri Begunjah. Tedaj so Nemci ustrelili tudi Franca Mencingerja in Edija Giorgionija z Javornika, katerih spomin bodo počastili na posebni svečanstvi.

Ob koncu so soglasno podprli predlog, da bi tovariši Titu ponovno podelili red narodnega heroja.

D. S.

Za 500 predšolskih ni prostora

V začetku februarja so končno začeli preurejati nekdanjo Peterlinovo hišo. Stavbo je občinska skupščina odkupila že lani, da bi v nekdanji stanovanjski hiši uredili varstvene prostore za okoli 80 otrok. V stavbi bodo napejlali centralno ogrevanje ter uredili kuhinjo, sanitarije in tla. Gradbena dela bodo veljala okoli 78 starih milijonov. Oprema novega vrta pa bo veljala okoli 45 milijonov din. Skupaj z odkupom bodo stroški za nove vzgojno-varstvene prostore znašali okoli 155 starih milijonov. Gradbena dela tečejo po programu in vse kaže, da bo s 1. sep-

tembrom vrtec že lahko sprejel predšolske otroke.

Z novim vrtcem pa se stiska za varstvene prostore v Kranju ne bo preveč omilila. Na vzgojno-varstvenem zavodu v Kranju vedo povedati, da čaka na sprejem v vrtec

okoli 500 predšolskih otrok. V jeseni bo sicer okoli 200 otrok vključenih v vrtec oddalo v šolo, približno 200 otrok pa bo moralo še počakati na prosta mesta v vrtcih, ki jih bodo zgradili prihodnje leto. L. M.

Glavna naloga obujanje tradicij NOB

V petek je imela organizacija ZB NOV Škofja Loka redni letni občni zbor. Pregledali so delo v preteklem letu, razpravljali, kaj bi še morali storiti, in se dogovorili za delo v prihodnje.

Kakor že prejšnja leta, je bila tudi lani glavna dejavnost organizacije ZB NOV Škofja Loka usmerjena v obujanje tradicij NOB. Člani organizacije so sodelovali na proslavah in manifestacijah v počastitev 30. obletnice vstaje, pripravili pa so tudi tovariško srečanje na Osojniku. Povabili so organizacije ZB NOV Puštal in Godešič ter organizacijo tabornikov Trata. Srečanje je lepo uspelo. Srečanje so pripravili namesto vsakoletnega izleta, ker so menili, da je čas za obisk bližnjih krajev in da k obujanju tradicij NOB pritegnejo tudi mlade.

Organizaciji ZB NOV Škofja Loka je sodelovala tudi pri organizaciji Kurirkeve pošte, na šoli Cvetko Golar na Trati pa so pripravili predavanje o partizanskem gibanju. Skupno z mladinskimi aktivom na Trati pa so pripravili predavanje o delavskem prazniku 1. maju.

Ob dnevu mrtvih je organizacija pripravila komemoracijo pred spomenikom padlih pri domu ZB v Škofji Loki, februarja pa so se udeležili komemoracije za Kamelničnikom. Venec so položili tudi pri spominskem obeležju pred Gorenjsko predilnico.

Skrb za upokojene in bolne člane je organizacija lahko izkazala le s skromnimi darili ob novem letu in obiskom. Obiskali so 22 članov, ki se srečanj borcev zaradi bolezni in starosti ne morejo udeležiti.

F. T.

Železarji za mesec mladosti

Ta teden bo tovarniška konferenca ZM v Železarni Jesenice že začela z razgovori o organizaciji in poteku letošnjega meseca mladosti. Sestali se bodo z vsemi predstavniki jeseniških družbeno-političnih organizacij in se z njimi domenili o akcijah ob mesecu mladosti.

Praznovanje se bo začelo 26. aprila zvečer s koncertom velikega orkestra jugoslovanske ljudske armade, zaključilo pa 24. maja na igrišču pod Mežakljo z baklado, ki bo požarjala bratstvo in enotnost s podelitvijo nagrad in priznanj ter z zabavnim programom. D. S.

Kamniški milijonarji

V kamniški občini je 1135 občanov, ki so imeli lani prek 25.000 din skupnega osebnega dohodka. Skupni osebni dohodek nad tem zneskom je namreč obdavčen. Najvišji lanskoletni zaslužek je prijavil občan, ki je imel prek 150.000 (prek 15 milijonov starih dinarjev) dohodka. Nekateri od 1135 občanov ne bodo plačali davka, ker so prijavili 30.000 do 40.000 din, imajo otroke, na vsakega vzdrževanega člana družine pa se znesek od katere se obračuna davek, zniža za 8000 din.

Davčna uprava kamniške občine nima referenta za odmero davka od obrti. Nasploh je bila doslej davčna uprava kadrovsko slabo zasledena. Da res nujno potrebujejo referenta za odmero davka od obrti, pove po Jatek, da imajo v občini obrtnika, ki ima letno tri milijone dinarjev prometa (tristo milijonov starih dinarjev). Tak obrtnikom le strokovnjak finančne stroke lahko odmeri davek in oceni, če je obrtnik točno prijavil čisti skupni dohodek, materialne stroške in druge dajatve. J. Vidic

Ob 10-letnici Cestnega podjetja Kranj sta v programu sodelovala pevski zbor DPD Svoboda Stražišče in folklorna skupina iz Save. — Foto: F. Perdan

Vodovod v Ratečah

Na zadnji seji obeh zborov občinske skupščine na Jesenicah so odborniki največ in najdlje razpravljali o komunalnih problemih v občini, vendar so sprejeli predloženi osnutek predloga komunalnih del za leto 1972 s tem, da bodo v naslednjem letu naredili najprej tista dela, ki so bila že v letošnjem programu komunalnih del, a jih zaradi objektivnih vzrokov niso mogli opraviti.

V razpravi so se zavzemali za rešitev nekaterih komunalnih problemov na cestah v občini, za dokončno asfaltiranje ceste na Vrščič in za izgradnjo vodovoda v Ratečah.

Za izgradnjo vodovoda v Ratečah so pri podjetju Vodovod na Jesenicah že naročili izdelavo idejnih načrtov, vendar letos teh načrtov še ne morejo uresničiti, kajti gradnja vodovoda bi veljala okoli 200 milijonov dinarjev. Za sofinanciranje vodovoda pa so naprosili tudi druge ustanove in organizacije, predvsem turistične, ki na-

meravajo graditi turistične, športne in druge objekte v Ratečah in okolici. Tako naj bi okoli 45 odstotkov vode iz vodovoda uporabljali prebivalci naselja, 55 odstotkov pa bi bilo namenjene za potrebe turizma, gostinstva itd. Vodo naj bi napeljali iz Tamarja.

Zdaj Rateče niso brez vode, vendar bodo tako kot do zdaj tudi v prihodnje pri vodovodu skrbeli, da bi Rateče čimprej dobile vodovod. Opravljali pa bodo vsa dela, ki so potrebna, da bo voda v Ratečah čimbolj čista in zdrava. D. Sedej

10 - letnica Cestnega podjetja Kranj

Kolektiv Cestnega podjetja Kranj je v soboto na Bledu proslavil 10-letnico obstoja. Slovesnosti so se ob tej priliki udeležili poleg članov kolektiva tudi predstavniki gorenjskih občinskih skupščin in občinskih družbenopolitičnih organizacij.

Kranjsko Cestno podjetje je bilo ustanovljeno 1. januarja 1962. Ob ustanovitvi so dobili v upravljanje in vzdr-

ževanje 528 kilometrov cest na Gorenjskem, od katerih je bila dobra polovica makadamskih. Ob koncu minulega leta pa je imelo Cestno podjetje Kranj 626 kilometrov cest in od tega nekaj nad 36 odstotkov makadamskih.

324-članski kolektiv je danes za okrog 30 delavcev manjši kot ob ustanovitvi, vendar pa jim je v tem obdobju uspelo zelo modernizi-

rati svojo dejavnost. Danes delajo z modernimi stroji za vzdrževanje, zgradili so nove delavnice, garaže in upravne prostore. Imajo svojo asfaltno bazo, s katero naredijo 80 ton asfalta na uro.

Na sobotni slovesnosti so poudarili, da bo kolektiv tudi v prihodnje skrbel za modernizacijo in čimboljše vzdrževanje cest na Gorenjskem. A. Z.

Zazidalni načrt Blejske Dobreave

Po načrtih, ki jih je izdelalo Stanovanjsko podjetje Jesenice, naj bi na Blejski Dobravi na sedanjem smučišču nasproti obrtnega podjetja Cokla zgradili 22 individualnih stanovanjskih hiš. Za to zemljišče na Blejski Dobravi

so se odločili predvsem zaradi tega, da bi bila gradnja zasebnih stanovanjskih hiš na Blejski Dobravi vsaj deloma organizirana.

Vendar pa so kljub temu, da je lastnik pripravljen zemljišče odstopiti, gradnji zelo nasprotovali prebivalci Blejske Dobreave, predvsem krajevne organizacije in športno društvo Partizan

Blejska Dobraava. Prebivalci Blejske Dobreave so sami, z udarniškim delom, zgradili na tem zemljišču smučišče za otroke na Blejski Dobravi in deloma za jeseniško mladino.

Po teh ugovorih so najprej predvidevali, da bi zazidali le spodnjo stran zemljišča, zgornja stran pa naj bi bila še vedno namenjena smuč-

šču. Vendar pa je tudi ta rešitev sporna, zato so na zadnja seji občinske skupščine na Jesenicah sklenili, da bodo zazidalni načrt Blejske Dobreave obravnavali na eni prihodnjih sej, o zazidavi na smučišču pa se bodo verjetno menili tudi prebivalci Blejske Dobreave na zboru volivcev. D. S.

Kroparski problemi

Na zboru volivcev v krajevni skupnosti Lipnica so prebivalci predlagali, naj bi se skupnost preimenovala v krajevno skupnost Kropa in tako dobila ime po kraju, ki je na njenem območju. Glavna pripomba pa se je nanašala na predvidena sredstva krajevnim skupnostim iz občinskega proračuna. Menili so, da merila za razdeljevanje sredstev zapostavljajo strnjena naselja kot sta Kropa in Kamna gorica, ker preveč upoštevajo dolžino lokalnih cest in poti, premalo pa številu prebivalcev. Zaradi takšnih meril se morajo nekatere krajevne skupnosti usmerjati pri svojem delu zgolj na reševanje cestnih problemov.

Ugotovili so tudi, da je za Kropo in Kamno gorico predvidena izdelava urbanističnega načrta. Predlagali so, da se za Kropo izdela tudi zazi-

dalni načrti za gradnjo vrtca in za razširitev zazidalnega področja na Stočju.

Več pripomb je bilo tudi na obljubljeni obnovev prodajalne Živila v Kropi, na vsakoletno odlaganje gradnje avtobusnih postajališč v Kropi, Kamni gorici in pri osemletki v Lipnici, nadalje na ureditev za gasilskim domom, ureditev pokopališkega obzidja in mrliških vežic.

Dogovorili so se, da je treba urediti oziroma določiti mesta za odlaganje smeti in poskrbeti za nekatere druge ukrepe za varstvo narave. Ko pa so razpravljali o kulturni dejavnosti, so ugotovili, da je bila lani opravljena zaščita vigenja Vice, ki je dobil novo streho, letos za prvi maj pa je predvidena otvoritev obnovljenega kovaškega muzeja.

Na železniški postaji na Jesenicah so pred kratkim zgradili nov samski dom, v katerem bodo prebivali delavci, ki so zaposleni na železniški postaji na Jesenicah in prihajajo na Jesenice iz drugih krajev. — Foto: B. B.

Plače v dolarjih?

Da jugoslovanska ekonomika zares pričinja delati »salte mortale«, ob katerih človek ne ve več, ali bi se smejal ali razjokal, priča dogodek, ki so nam ga opisali na nedavni seji občinske skupščine Škofja Loka. Kar malce grotesken je, zato ni čudno, če so navzoči bruhali v kisel smeh.

Tovarna Alples Železniki sodi v krog tistih podjetij, ki jih zadnje čase najpogostejše omenjamo in v katere polagamo največ upanja: izvoznik na konvertibilna območja je. Izvoz, pravijo, moramo z vsemi silami vsodbujati, mu pomagati do sape, ga negovati kot punčico v očesu.

Zal so besede eno, dejanja pa čisto nekaj drugega. Alples, denimo, je petnajstega komaj, komaj zbral dovolj denarja za

plače delavcev. In vendar ima v banki lepo vsoto deviz, ameriških dolarjev, ki so priromali čez lužo kot protivrednost prodanega blaga. Toda bančni trezor je prazen. Niti toliko ni notri, da bi lahko zamenjali dolarje v dinarje! Zaradi »rešilnih« ukrepov federacije so dotoki usahnili. Kaj sedaj?

»Jaz v nobeno stvar več ne verjamem. Ko si slab, je narobe, ko si dober, ti nič ne koristi. Poglejte, proizvodnja in prodaja sta pri nas končno stekli, zadeva naglo napreduje — in vendar iz meseca v mesec trepetamo, kako bo z osebnimi dohodki. Če ne gre drugače, naj nam pa dajo »zelenčke«. Cisto vseeno mi je, če namesto dinarjev delimo ljudem dolarje. Nič se ne bomo pritoževali...« je povedal direktor Janez Šter. I. G.

Denar razporejen

Kamniški odborniki so v četrtek na seji občinske skupščine razporedili občinski denar in sedaj se ve, s kakšnimi sredstvi lahko računajo posamezni uporabniki občinskega proračuna. Razporedili so 13 milijonov dinarjev, medtem ko je v rezervi, ki ji pravimo tekoča proračunska rezerva, ostalo le 83.366 dinarjev. Predstavniki mladinske organizacije je na skupščini uspelo, da so za delo občinske organizacije ZMS dobili 10.000 din več kot je predlagal svet za finance. Slišali smo mimogrede pripombo, naj mladina z delom opraviči porabo denarja. Seveda to velja tudi za druge družbenopolitične organizacije.

Drugo vprašanje, s katerim so se odborniki kar precej časa ukvarjali, je bila ocena zborov volivcev in odgovori strokovnih služb občinske uprave na vprašanje volivcev. Priznati moramo, da so se

na občini potrudili in že deset dni po zadnjem zboru volivcev odgovorili občanom v gradivu, ki so ga dobili vsi odborniki in obsega 31 tipkanih strani. Odborniki so opozorili na nekatere pomanjkljivosti v odgovorih strokovnih služb občinske uprave, vendar je bilo večkrat posredi samo različno razumevanje, kolikšen pomen se daje tej ali oni zadevi. Odborniki so v teh vprašanih nastopili kot zagovorniki svoje volilne enote, kar je razumljivo. Neko krajevno skupnost žuli vodovod, drugo slabe poti, tretjo kanalizacija itn.

Zanimivo je, da o Poročilu o delu občinskega javnega tožilstva ni bilo razprave. Na koncu so sklepali še o nekaterih kadrovskih zadevah in dnevnem redu prihodnje seje občinske skupščine, ki bo predvidoma šele konec aprila. J. Vidic

Končan popis skupnega dohodka

V Trzinu so končali popis skupnega dohodka prebivalstva, ki se je zaradi netačnosti posameznih občanov močno podaljšal čez postavljeni rok. Do 31. januarja, tako je bil postavljen rok za prijave, je za leto 1971 vložilo napoved za odmero prispevka iz skupnega dohodka

432 občanov. Po pretečenem roku pa še nadaljnjih 207 občanov. Vse vložene napovedi so presegle spodnjo mejo 25.000,00 dinarjev in so segale do 86.000 dinarjev.

Največje skupne dohodke so prijavili trgovski potniki, zdravstveni delavci in inženirji. Jp

Večkrat ostajamo na pol poti

Pred trintridesetimi leti je bila na Češnjici ustanovljena Lesna zadruga Selške doline. Njen razvoj od rojstva do sodobnega industrijskega podjetja spremlja in v njem aktivno sodeluje Ivanka Čuferjeva. Bila je eden od tistih zagovornikov zadruga, ki so želeli včlanjene kmete rešiti pred izkoriščanjem lesnih trgovcev. Prav zadruga, pred vojno in v težkih medvojnih časih skoraj nepomembna ustanova, je bila zasnova, iz katere se je v zadnjih letih razvila tovarna pohištva Alples. In Ivanka Čuferjeva je bila ena izmed tistih, ki so s svojimi izkušnjami in znanjem znali predlagati in usmerjati gospodarsko politiko zadruga, ko je začela preraščati iz žage v industrijsko podjetje. Izpolnila je finančno službo in jo kot računovodkinja tudi odgovorno vodila vse do leta 1963. Veliko se je tudi sama izobraževala in s pridobljenim znanjem usposobila vrsto ljudi, ki danes delajo na odgovornih mestih v podjetju. Z bogatimi izkušnjami in dolgoletno prakso, natančnostjo in poznavanjem podatkov vodi analitsko plansko službo. Uspela je, da so vsakoletni plani in planske naloge zastavljene tako, da se lahko izpolnjujejo.

Za zasluge pri razvoju podjetja Alples, za njeno dolgoletno delo in prizadevnost je predsednik republike Tito odlikoval Ivanko Čuferjevo z redom dela s srebrnim vencem.

Kot najstarejši (po letih službe) članici kolektiva in nagrajenki smo Ivanki Čuferjevi zastavili nekaj vprašanj o delu in razvoju tovarne pohištva Alples.

»Kateri ukrepi bi bili še potrebni, da bi se podjetje še naprej tako uspešno razvijalo?»

»Za razvoj podjetja je potrebno dobro raziskano tržišče, dobro vodstvo, dobro vpeljano proizvodnjo in dober kolektiv. Če pogledamo naše podjetje, moramo žal ugotovljati, da bi radi imeli vse najboljše, a večkrat ostajamo na pol poti. Ne moremo trditi, da imamo dobro raziskano tržišče, saj v tujini še večkrat tipamo v temi, pa tudi na domačem trgu se šele uveljavljamo. Imam občutek, da si v vodstvu včasih premalo zaupamo. Premalo je med nami resnične pripravljenosti pomagati. Vsem se preveč mudi. Ni časa za premišljene odločitve. Preveč je brezplodnih sestankov in premalo vestnosti pri delu. Proizvodnja dobro teče tam, kjer je dobro vpeljana priprava dela, kjer vodstvo ve, kaj bo moralo napraviti. Če ni zagotovljena niti nabava, niti prodaja, potem vodstvo gotovo ni dobro. Zato je treba najprej zagotoviti obratna sredstva, izdelati trden plan proizvodnje s sklenjenimi pogodbami za prodajo izdelkov. Ob težavah v kolektivu ne bi smeli valiti krivde drug na drugega, temveč bi se morali večkrat zamislili, če smo naredili vse, kar je v naši moči. Tako bomo lahko dobro delali in veliko ustvarjali in kolektiv bo med sabo sproščen, brez zavisti in razprtij, poln domačnosti in preprostosti v zavesti, da smo za delo in uspeh prav vsi potrebni.

»Kot domačinka dobro poznate ljudi v dolini. Ali lahko odgovorite, če se zanimajo za razvoj Alplesa?»

»Ljudje niso nikoli proti razvoju. Mislim pa, da ne bi smeli misliti na nove naložbe, dokler teh, ki jih že imamo, nismo izkoristili.«

»Ste z delom, ki ga opravljate, zadovoljni?»

»Vedno sem rada delala. Kar mi je bilo zaupano, sem sprejela kot dolžnost. Najbolj pa sem vesela, če vidim, da ima delo trdno postavljen cilj, da je smiselno. Velikokrat pa se človek razočara, ko se trudi, da bi opozoril na pomanjkljivosti, a naleti na gluha ušesa.«

»Vas nestabilnost gospodarskih razmer pri nas ovira pri delu?»

»Nestabilnost hromi delo podjetja na vseh področjih. Negotovost se še posebno občuti pri planiranju. Letos se je zgodilo, da smo trikrat popravljali planske kalkulacije zaradi sprememb cen.«

Uspešna družbenopolitična šola v Trzinu

Včeraj se je končal v Trzinu na delavski univerzi drugi seminar idejnopolitične šole. Seminar so pripravili za družbenopolitične delavce, ki bodo v bližnji prihodnosti usposobljeni za prevzem odgovornosti v naši družbi.

Na seminarju so se slušatelji seznanjali z gospodarskimi panogami Jugoslavije in Slovenije, predaval pa je prof. Košnjek iz izobraževalnega centra Iskra iz Kranja. V predavanju je analiziral gospodarski položaj Jugoslavije in Slovenije. Posebno področje na predavanju je bilo obravnavanje gradiva in specifičnih možnosti SRS o alpskem turizmu, o razvoju komunikacij na našem področju ter tuje investicije in kooperacije v SRS. Po predavanju je sledila živahna diskusija o položaju Železarne na Jesenicah, o družbenem vlaganju v nerazvita področja

Ivanka Čuferjeva

»Tovarna Alples je največje podjetje v Selški dolini? Kaj lahko stori za razvoj kraja?»

Podjetje v Železnikih prav gotovo nekaj pomeni. Ne le, da je zaposlilo toliko in toliko delavcev, veliko je pomagalo tudi v razvoju športa in športne dejavnosti v dolini. Prav tako tudi v kulturi. Vendar pa mislim, da ne bi smeli ostati brezbrizni zlasti do mladih delavcev, ki so prišli k nam iz raznih krajev Slovenije. Ni dovolj, da smo jih sprejeli na delo, treba jih je vključiti v kolektiv in dogajanja v kraju.

Kosovega in o koncentraciji gospodarske dejavnosti v razvitih centrih Slovenije.

Zadnja tema drugega predavanja pa je seznanila slušatelje z družbenimi dogovori in medsebojnimi sporazumi. Razpravljali so tudi o razvojnem planu SRS in v trzinški občini.

Udeleženci predavanja so izrazili željo, da bi se ponovno sestali s predstavniki družbenopolitičnih organizacij: ZK, SZDL, ZMS Trzin, sindikatnim svetom in drugimi, katerim bi zastavili še nekaj vprašanj. Predlagali so tudi ogled nekaterih organizacij. Vodnik seminarja si bo prizadeval, da bo ugodilo željam slušateljev.

Tretji seminar se bo začel v petek, na katerem se bodo udeleženci seminarja seznanili s temo Svet in mesto Jugoslavije v svetu. Jp

Ljubljanska banka

Planika — največji izvoznik
v jugoslovanski čevlarski industriji

Skoraj 2 milijona parov obutve

Sredi minulega leta je minilo 20 let, ko je bila v Kranju ustanovljena industrija obutve Planika. Danes je to industrijski kombinat, ki ima tri samostojne organizacije združenega dela: tovarno, trgovsko mrežo in okrepitevno mrežo. Zaradi postopne modernizacije in boljše tehnične opremljenosti so minulo leto končali zelo uspešno. Izdelali so namreč skoraj dva milijona parov obutve, kar je za 5,23 odstotka več kot leto prej. Od tega so kar 60 odstotkov proizvodnje prodali v tujini, približno polovico na konvertibilno področje. Posebno veliko zanimanje je v tujini za njihovo športno obutve adidas, ki jo izvažajo v Zahodno Nemčijo, Kanado, Avstrijo, Švico, Sovjetsko zvezo, Nemško demokratično republiko, Poljsko in Češko-slovaško. S tako velikim izvozom, ki je lani znašal okrog 6 milijonov dolarjev, se je Planika uvrstila med največje izvoznike v Sloveniji in v sam vrh v jugoslovanski čevlarski industriji.

V vseh treh organizacijah združenega dela je bilo lani zaposlenih prek 1800 delavcev, samo v tovarni s obratom Turnišče in Breznica pa prek 1400. Tako se je število zaposlenih v primerjavi s prejšnjim letom povečalo za okrog 100 delavcev. Precej so v minulemu letu povečali tudi osnovna sredstva. Nabavili so namreč več novih strojev in druge opreme za proizvodnjo. Njihov cilj pa je nadaljnja modernizacija, ki bo trajala predvidoma do 1975. leta. Med drugim so pred dobrim mesecem modernizirali tudi računovodsko knjigovodsko službo, kjer prav sedaj v manjšem objektu poleg tovarne uvažajo mehanografsko obde-

lavo podatkov. Ob nenehni modernizaciji in povečevanju osnovnih sredstev je zanimiv tudi podatek, da so se od 1966. leta osnovna sredstva podvojila.

Tudi letos so po zaključnem računu namenili precejšnja sredstva za investicije. Njihov cilj je namreč, da bi s postopno modernizacijo 1975. leta izdelali 15 tisoč parov obutve na dan. Tako bi se v primerjavi z minulim letom takrat dnevna proizvodnja obutve podvojila.

Celotni dohodek je lani porastel v primerjavi z letom 1970 za 44 odstotkov, dohodek za 37 odstotkov, povprečni osebni dohodki pa so se povečali za 18 odstotkov.

In kako kaže za letoš?

Ugotavljajo, da letošnji proizvodnji in drugi rezultati ne bodo tako ugodni kot lani. Čevlarska podjetja pri nas so namreč glede surovin odvisna od usnjarn. Te pa so minulo leto končale brez ostanka dohodka. In ker usnjarne v zadnjih mesecih niso uvažale usnja, napovedujejo konec tega meseca in v aprilu v čevlarski industriji veliko pomanjkanje reprodukcijskega materiala. Skratka, zaradi težkega položaja naših usnjarn bodo proizvodni rezultati čevlarskih podjetij ob koncu leta najbrž skromnejši kot lani.

Vseeno pa v Planiki upajo, da bodo letos dosegli povprečno dnevno proizvodnjo okrog 8300 parov obutve, izvoz pa povečali za okrog milijon dolarjev. Razen tega pa nameravajo povečati tudi lastno trgovsko mrežo. Lani so imeli 127 prodajalnih mest v Jugoslaviji. Lani je na primer 327 zaposlenih v prodajni mreži povečalo vrednost prodaje z letom poprej za 35 odstotkov. A. Zalar

Premalo spodbude za izvoz

Leto 1972 je za pohištveno proizvodnjo Alples iz železnikov prelomnica. Nova tovarna se je namreč vključila v redno proizvodnjo. Izdeluje ploskovno in kosovno pohištvo in dnevne sobe sistema artur. To pohištvo je na trgu še po sebo iskano zaradi velike odpornosti zunanjih površin in estetskega videza.

Ze gradnja nove tovarne je bila tako zastavljena, da se proizvodnja razdeli. V stari tovarni se bo izdelovalo le fonsko pohištvo. To so glasbene skrinje, gramofoni in ohišja za druge glasbene aparate. V novi tovarni pa bo stekla proizvodnja pohištva. Plan proizvodnje v obratu fonije predvideva letos bistveno povečanje proizvodnje ob znatno manjšem številu zaposlenih. Načrt bodo izpeljali z uvajanjem nove tehnologije, uporabo PVC folije za vse ploskve fonskega pohištva in izboljšano pripravo dela. Povečanje proizvodnje je narekovalo povpraševanje. Najbolj se bo povečalo izdelovanje TV kaset za domači trg in fonskega pohištva za izvoz. Planirana je tudi izdelava TV ohišij za barvne televizorje Gorenje Velenje.

V skladu s povečanjem proizvodnje so sestavljeni tudi plani. Lani je Alples dosegel 61,917.000 dinarjev celotnega dohodka, za letoš pa so ga planirali 105,603.000 dinarjev. Ostanek dohodka za sklade je ob koncu leta 1971 znašal 5,248.000 dinarjev, letos pa ga pričakujejo 11 milijonov 166 tisoč dinarjev. Preteklo leto so izplačali 13 milijonov 623 tisoč dinarjev osebnih dohodkov ali 1259 dinarjev neto v poprečju na zaposlenega. Letos pa so za osebnih dohodkov planirali 18,630.000 dinarjev ali 1550 dinarjev neto na zaposlenega. Na tujem trgu je lani Alples prodal za 1,129.000 dolarjev izdelkov, kar je precej manj kot so predvidevali v začetku leta. Plana niso dosegli, ker je proizvodnja v novi tovarni stekla s skoraj šestmesečno zamudo. Letos pa planirajo skoraj 30,000.000 dinarjev izvoza. Največ izvažajo fonsko pohištvo in drobno kosovno pohištvo. Tečejo tudi pogovori za izvoz dnevnic sob iz sistema artur.

Zaradi pomanjkanja reprodukcijskega materiala na domačem trgu mora Alples tudi precej uvažati. Da bo proizvodnja v redu potekala, bodo morali odšteti za nakup ivernih plošč, PVC folije in furnirja v tujini kar 1,292.000 dolarjev. Po besedah direktorja dipl. eoc. Janeza Štera bi lahko Alples izvozil več, saj se tuji kupci zelo zanimajo za njihove izdelke. Tudi vse izvozne pogodbe za letoš so že podpisane. Vendar pa za nadaljnje povečevanje izvoza Alples v sedanjih pogojih gospodarjenja ne more biti zainteresiran. Banke namreč ne dajejo več kreditov za proizvodnjo blaga za izvoz in zaloge izvoznega blaga. Ni pa še urejeno obljubljen kreditiranje izvoznih izdelkov prek poslovnih bank. Od službe družbenega knjigovodstva dobijo le denar za kreditiranje že izvoženega blaga. Tega pa lahko kreditirajo največ 120 dni. Izvozna podjetja, prek katerih izvažajo tudi Alples, so zelo neredni plačniki z izgovorom, da naše banke nimajo

toliko denarja, da bi odkupile iz izvoza pritečene devize. Alples večino pohištva izvažajo v Ameriko. 15. marca pa se je pomorski promet podražil za 25 odstotkov. Cene izdelkov na ameriškem trgu pa so ostale nespremenjene. In da je težava še večja, je zelo težko dobiti dovoljenje za uvoz ivernih plošč, ki jih na domačem trgu ne morejo dobiti v zadostnih količinah.

L. Bogataj

Klobuki tudi za pomlad in poletje

Aprila lani je dobil Šešir iz Skofje Loke nekdanje prostore obrata Alpine v Gorenji vasi. Stavbo so obnovili, uredili centralno ogrevanje in kupili stroje. To jih je veljalo 1,400.000 dinarjev. V novem obratu so zaposlili 25 delavcev, ki se po preselitvi Krojevega obrata niso hoteli voziti na delo v Skofjo Loko. Obrat naj bi se specializiral za proizvodnjo pokrival v sodelovanju z nemško firmo Kreuzer iz Zahodne Nemčije. Ze letos pa so začeli izdelovati klobuke in kape za pomlad in poletje. Ti izdelki so novost v Šeširju. O tem in poslovnih uspehih ter načrtih Šeširja pripoveduje direktor Miro Pintarič.

Šešir je izdeloval le zimsko pokrivala. Prodaja je tekla od oktobra do aprila. Sledili so »sušni« meseci, ko smo bili večkrat odvisni od kratkoročnih kreditov. Naša želja je, da bi se trdno postavili na noge, zato smo se odločili tudi za proizvodnjo letnih pokrival. Z letošnjo kolekcijo modnih klobukov iz frotirja, platna in balonske svile smo se pri trgovcih dobro uveljavili. Lahko bi se še bolje, saj je naša kreatorka Vera Bricelj-Mlakar predlagala še vrsto čudovitih modelov, ki pa jih zaradi zamrznjenih cen žal ne moremo izdelati. Cene klobukov in kap, ki bodo v prodaji, pa se gibljejo od 18 do 48 dinarjev.

»Bo obrat v Gorenji vasi izdeloval le ženska pokrivala za poletje?«

»V Gorenjo vas smo že preselili proizvodnjo moških klobukov iz blaga, kozjega velurja in skaja. Jeseni bomo začeli izdelovati tudi kape in klobuke iz pravega in umetnega krzna.«

»Koliko pokrival ste naredili lani in kakšen je bil finančni uspeh?«

»Lani smo izdelali 494.000 klobukov in kap ter tulcev za klobuke. 224.900 izdelkov smo izvozili in iztržili 431.500 dolarjev. Vse smo prodali na konvertibilnem trgu. Celotni dohodek podjetja je znašal 23,290.000 dinarjev. Od tega je bilo 9,65 odstotka ostanka dohodka, kar je za skoraj 7 odstotkov več kot leta 1970. Večji ostanek dohodka smo dosegli predvsem zaradi zmanjšanja poslovnih stroškov. Močno so se zmanjšale tudi zaloge izdelkov.«

»Kakšni so načrti za letoš?«

»Planiramo proizvodnjo 610.000 pokrival in polizdelkov v vrednosti 32,000.000 dinarjev. Na tujem trgu jih bomo prodali vsaj za 300.000 dolarjev. Ostanek dohodka naj bi se letos povečal na 11 odstotkov od vrednosti celotnega dohodka. Tudi osebne dohodke bomo skušali do konca leta zvišati v skladu s samoupravnim sporazumom na 1600 dinarjev v poprečju. Lani so znašali 1400 dinarjev.«

L. Bogataj

Naložbe v kmetijstvo

Za uspešnejši razvoj zasebnega kmetijstva bo občinska skupščina Jesenice v letošnjem letu v okviru gospodarskih vlaganj zagotovila sredstva za delno regresiranje obresti pri najemanju kreditov za modernizacijo kmetij in nakup kmetijske opreme ter za investicije v kmečki turizem, nudila dotacije za vzrejo plemenske živine simentalske pasme in pitanje mlade govede (400 dinarjev za kos), nudila regres za prodano konzumno mleko, zagotovila sredstva za kmetijsko pospeševalno službo in sred-

stva za socialno zavarovanje socialno ogroženih kmetov.

Tudi v letošnjem letu bodo ostale v veljavi davčne olajšave za kmete-borce, za kmete z mladoletnimi otroki in za člane, ki so nezmožni za delo ter za kmete v višinskih krajih. Nudili bodo davčne olajšave tudi za vlaganje v kmetijstvo. Obenem pa občinska skupščina Jesenice podpira pobudo Sveta kmetov pri GG Bled, da bi skupaj z občino Radovljica, GG Bled in Kmetijskimi zadrugami sofinancirali izdelavo posebne študije o razvoju kmetijstva.

Gostinsko in trgovsko podjetje CENTRAL KRANJ

razpisuje javni natečaj

za prodajo gostilne »Pri Kano-nirju«, Sp. Jezersko, št. 5

Pogoji:

1. izključna cena znaša 242.000 din;
2. varščino v znesku 24.000 din je treba vplačati ob vložitvi ponudbe na žiro račun št. 515-1-756.

Rok za predložitev pisemenih ponudb je 17. april do 12. ure.

Na ovojnicu napišite — natečaj za gostilno »Pri Kanonirju« — ne odpiraj.

Odpiranje ponudb bo v ponedeljek, 17. aprila ob 12. uri v splošnem sektorju podjetja, kjer dobite tudi obrazec in ostale informacije.

Tako se kuje prijateljstvo

Stiki med Tržičem in pobratenim francoskim mestom Ste Marie aux Mines se bodo letos še okrepili in poglobili

V petek, 17. marca, je bila v Tržiču skupščina združenja prijateljev pebratenja med francoskim mestom Ste Marie aux Mines in Tržičem. Poročilo o lanskem sodelovanju je prebral predsednik združenja Tine Tomazin. Dejal je, da bo letos minilo že 6 let, odkar je bila podpisana listina o pobratenju, ki je temelj sodelovanja med obema mestoma. Tako, kot vsa pretekla leta, je bilo tudi lansko sodelovanje med Tržičem in Ste Marie aux Mines neposredno in pristrčno. Ni šlo le za stike med uradnimi delegacijami, temveč je doseglo pobratenje že tako stopnjo, da so se spoprijateljile posamezne družine, spoprijateljili so se gasilci obeh mest, šoferji, kulturniki in športniki. Šoferji in gasilci so bili lani v Franciji, letos pa bodo francoski gasilci obisk vrnili. Prijateljstvo med obema mestoma poglobljajo tudi naši interniranci, ki so bili med zadnjo vojno v Ste Marie aux Minesu. Precej Francozov pa je bilo v taborišču Podlublju, podružnici zloglasnega Mathausna. Leti so združeni v društvo Amicale. Največja čast za Tržičane pa je bil lanski nepredvideni obisk francoske-

ga premiera Chabana Delmasa, ki se je poklonil žrtvam v Podlublju.

Tržičani, člani združenja, so na petkovi skupščini pripovedovali, kako toplo in pristrčno so bili sprejeti v Franciji. Pripravljene smo, da ob obisku Francozov vsaj delček tega gostoljubja vrnemo, so dejali. Nekateri Tržičani so dobili za novo leto celo čestitke v slovenščini. S tem se kaže francoska izvirnost.

Letošnji program sodelovanja predvideva, da bodo odborniki tržiške občinske skupščine ob koncu mandata obiskali Ste Marie aux Mines,

med 22. in 29. julijem pa bo v Francijo odšla tudi folklorna skupina Karavanke. Razen pobratenega mesta bo obiskala še 10 alžalskih občin. Na petkovi skupščini so prav tako menili, da bo treba v sodelovanje med mestoma vključiti tudi izmenjavo mladinskih skupin, izmenjavo študentov ter še več stikov med posameznimi družinami. Zato so v izbor za pobratenje vključili tudi predstavnika mladinske organizacije in predstavnika telesnovzgojnih delavcev. Govorili so tudi o popravilu spomenika v Podlublju.

J. Košnjek

Končan tečaj za gasilske podčastnike

Pred kratkim se je v Škofijski končan dvomesečni tečaj za gasilske podčastnike, ki ga je pripravila občinska gasilska zveza Škofja Loka. Predavanja je obiskovalo 66 tečajnikov iz štirih industrijskih in štirinajst prostovoljnih gasilskih društev, končni izpit pa je uspešno opravilo 64 kandidatov. Na tečaju so

predavali predavatelji iz občinske gasilske zveze po novi predpisani učni snovi za gasilske podčastnike. Kandidati so poslušali in opravljali izpite iz naslednjih predmetov: organizacija gasilstva, gasilska tehnika, taktika, preventiva, teorija gorenja in gašenja, gradbeništvo in vodo-gradnja, elektrika, prva pomoč, civilna zaščita in praktične vaje. Skupno je bilo 140 ur predavanj; ob torkih, petkih in nedeljah vsakokrat po pet šolskih ur.

Izpitni so pokazali, da so se vsi udeleženci tečaja dobro pripravili nanje. Kandidate je ocenjevala tričlanska komisija. Precej tečajnikov je izpite opravilo z odličnim uspehom, najbolj zgovoren dokaz o dobri pripravljenosti pa je prav gotovo povprečna ocena — kar 3,96.

Vse stroške je krila občinska gasilska zveza Škofja Loka. Vodja tečaja Rudi Zadnik mi je povedal, da bodo v jeseni pripravili še en tečaj. Tokrat se bodo kandidati pripravljali sami in opravili le izpite.

Namen tovrstnih tečajev je poživiti delo v gasilskih organizacijah in še zlasti po prostovoljnih gasilskih društvih, ki so oddaljena od središča. Predvsem naj bi zaživelo delo pionirjev. V ta namen bo občinska gasilska zveza že maja pripravila tekmovanje, dogovorili pa so se tudi, da se bodo morali vsi gasilski podčastniki, ki so uspešno zaključili tečaj, udeleževati vseh gasilskih tekmovanj. Tako bodo svoje znanje lahko prenašali tudi na druge.

J. Govekar

Priznanja za člane AMD Kranj

V Kranju je bila v soboto zvečer redna letna skupščina avto-moto društva. Na skupščini, ki so se je udeležili številni člani, so pregledali delo društva in podelili priznanja 25 članom društva.

Današnje avto-moto društvo je bilo ustanovljeno kot avto-moto sekcija pri fizikalnem društvu Storžič 1946. leta. V začetku maja 1967. leta pa se je sekcija preimenovala v samostojno avto-moto društvo. Vsa leta po ustanovitvi je društvo organiziralo različne tečaje v vaseh in podjetjih, prirejal je predavanja in tekmovanja in druge dejavnosti. Avto šola pri društvu je ta čas organizirala prek 200 tečajev za voznike motornih vozil. V njih se je izšlo preko 8900 voznikov amaterjev. Društvo je do lani organiziralo 69 različnih tekmovanj. Za živahno dejavnost pa je prejelo prek 40 priznanj.

Na skupščini so ugotovili, da ima društvo trenutno 973

članov in da je lani število članov naraslo za prek 130. Vendar pa s tem podatkom niso zadovoljni, saj se je samo v Kranju število voznikov lani povečalo za 694. Tako je približno le vsak peti voznik postal član avto-moto društva. Prav zato bodo skušali v prihodnje število članov povečati. Pri tem pa so poudarili, da bo večje zanimanje za organizacijo prav gotovo takrat, ko bo društvo lahko nudilo več ugodnosti. To pa bo po zgraditvi novega testirnega centra v Kranju, katerega gradnja se bo v kratkem začela.

Za dolgoletno delo v upravnem odboru društva so na skupščini dobili zlate značke avto-moto zveze Slovenije naslednji člani: Janez Zbogar, Lado Pečenko, Zmago Zupančič, Tone Marčan, Ivan Gorenc, Jože Fende, Zoran Rautner in Janko Košnik. 17 članov pa je dobilo društvene plakete.

A. Z.

Zbor članov AMD Podnart

V soboto, 18. marca, je bil v kulturnem domu v Podnartu zbor članov AMD Podnart. Poleg domačinov, ki so napolnili dvorano, so se zboru udeležili tudi: predsednik AMZJ inž. Vekoslav Jakopič, sekretar AMZS Janez Kermavner, predsednik skupščine občine Radovljica Stane Kajdiž, republiški poslanec Franc Jere, predstavniki gorenjskih AMD in še več drugih uglednih gostov.

Za uvod so sodelavci AMZS pokazali udeležencem zbora nekaj kratkih filmov o varnosti prometa in avto-moto športu, nato pa so poslušali poročilo o delu AMD Podnart v preteklem letu in načrt dela za leto 1972.

AMD Podnart, ki ima v spodnjih prostorih svojega doma mehanično, ličarsko in kleparsko delavnico, je v preteklem letu dobro gospodarilo. Poleg gospodarske dejavnosti je imelo društvo v preteklem letu tudi dva tečaja za voznike A in B kategorije in izučilo 112 voznikov amaterjev. Letos želijo organizirati oziroma obnoviti v letu 1962 opuščene meddruštvene hitrostne gorske dirke Kropa — Jamnik. Za krajevni praznik bodo imeli društveno spretnostno vožnjo in kakor vsako leto, tako se bodo tudi letos množično udeležili voženje v neznano. Predvsem pa naj bi letos posvetili večjo skrb vzgoji pionirjev v prometu.

Ob 25-letnici obstoja AMZJ so na zboru podelili tudi 11 priznanj aktivnim sodelavcem in dolgoletnim članom društva. Priznanja so prejeli:

Častni član društva Franc Jere in člani šilar Artur Bogdan Ambrožič, inž. Jaka Sartori, Stane Kajdiž, Ivan Langus, Dušan Poljšak, Ferdo Pintar, Franc Toman, inž. Lado Svab in Maks Lap. Z dolgoletnim ploskanjem so člani potrdili predlog, naj častni član AMZJ, predsednik Tito za svoj 80. rojstni dan prejme drugič red narodnega heroja.

C. Rozman

Ljubljanska banka

Kam na stara leta?

Ločani bodo svojim upokojencem zgradili nov dom

Med 30 tisoč 745 prebivalci občine Škofja Loka, toliko so jih našteali v januarju letos, je menda kar 3047 (ali 10 odstotkov) starejših od 65 let. Svet za zdravstvo in socialno varstvo ugotavlja, da je približno dvajsetina zgoraj omenjene kategorije ljudi v položaju, ki ni niti najmanj zavidanja vreden. Nujno bi potrebovali domsko varstvo, saj spričo bolehnosti ali beteznosti ne morejo več skrbeti zase. To so posamezniki brez svojcev in prijateljev, ki bi jim nudili pomoč in nego. Če gledamo nekoliko naprej, lahko brž ugotovimo, da bo do leta 2000 prebivalstvo škofjeloške občine doseglo številko 36 tisoč in da bo med njimi že 220 osamljenih mož in žena s še

stim, sedmimi in osmimi križi na plečih. Kam z njimi?

Skupščina je minulo sredo brez pomisleka potrdila predlog o gradnji novega doma upokojencev s skupno zmogljivostjo 91 postelj, katerega postavitev naj bi veljala okrog 372 milijonov S din. Načrti so gotovi, lokacija izbrana, večina sredstev zagotovljenih, zato bodo konec prihodnjega leta začeli z zemeljskimi deli.

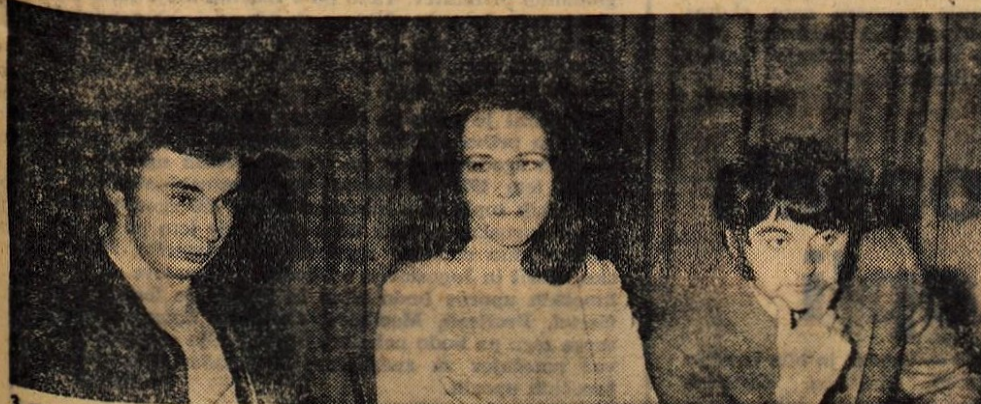
Kot smo zvedeli, je danes v raznih domovih po Sloveniji in sosednji Hrvaški na oskrbi 79 Ločanov, od tega 31 upokojencev. Toda krog družbenega varstva potrebnih oseb je znatno večji in ni se bati, da bi zmogljivosti ustanove ne bile do kraja izkoriščene. I. G.

1. mesto: ekipa Verige Lesce

2. mesto: ekipa Plamen Kropa

3. mesto: ekipa BPT Tržič

S posvetovanja gorenjskih predsednikov avto-moto društev v soboto v Podnartu. — Foto: F. Perdan

Mladi za vas

V okviru praznovanja 50. obletnice obstoja največje delovne organizacije v radovljški občini tovarne verig Lesce je mladinski aktiv tega podjetja v petek, 17. marca, pripravil zanimivo srečanje Mladi za vas.

S tem so se pravzaprav začele slovesnosti ob 50-letnici obstoja tovarne, čeravno bo glavni del praznovanja stekel v maju.

Prireditev je organiziral mladinski aktiv tovarne, k sodelovanju pa je povabil še šest mladinskih aktivov, ki so se v posebni oddaji pomerili v znanju zgodovine tovarne verig od ustanovitve do danes. Tekmovanje je bilo zelo zanimivo in dobro zasnovano, mladinci pa so se kar dobro izkazali, čeprav so bila vprašanja dokaj zahtevna in so terjala v odgovorih med drugim tudi obilico dejstev, letnic in podatkov o gibanju proizvodnje v različnih obdobjih.

Organizatorjem kot tekmovalcem: sedmim mladinskim aktivom velja vse priznanje, ker so prireditev, zlasti njen poučni del, tako organizacijsko kot tudi vsebinsko dobro pripravili.

V znanju so tekmovali mladinci naslednjih aktivov z Gorenjske: Plamen Kropa, Železarna Jesenice, dva aktivna iz Tržiča: Peko in Bombažna predilnica in tkalnica, domači aktiv Tovarne verig, iz drugih krajev pa so nastopali mladinci Cementarne Anho-vo ter Konus Slovenske Konjice.

V poprečju je bilo znanje mladih na primerni ravni; prvo mesto je zaslužil domači aktiv Tovarne verig. Na drugo mesto so se uvrstili mladinci Plamena iz Krope, na tretje pa Tržičani iz Bombažne predilnice in tkalnice, za njimi so zasedli 4. mesto mladi Jeseničani iz Železarne, 5. in 6. mesto so si delili mladi iz Anhovega ter Peka Tržič, zadnji pa so bili mladinci iz Slovenskih Konjic.

Znanje je ocenjevala posebna komisija. Vse tekmovalne skupine so prejele spominska darila, najboljši pa nagrade.

Pred nabito polno festivalno dvorano je mladim spregovoril o zgodovini podjetja sekretar mladinske organizacije Jože Smole, predsednik mladinskega aktivna Jože Hozjan pa je v imenu mladih iz Verige izročil priznanje glavnemu direktorju Vinku Golcu ter sekretarju Jožetu Ješetu.

Organizatorji srečanja mladih v prireditvi Mladi za vas so znali tudi združiti koristno s prijetnim. V drugem delu srečanja so sodelovali mladi umetniki: pevci in instrumentalisti. Najbolj je navdušil Oto Pestner iz Celja, s solo točkami in v kvintetu pevcev iz Celja. Vokalni kvintet mladih, ki pojejo duhovne črnske pesmi, je presenetil z izrednim študijskim podajanjem zahtevnih črnskih skladb. V glasbenem programu so nastopali še Majda Jazbec, Franc Rebernik ter ansambel radia Tržič in Ditka Haberl. Celotno prireditev je spretno in tekoče povezoval Teo Lipicer z Jesenic.

Blejska prireditev mladinskega aktivna tovarne verig je že tretja po vrsti; doslej so jih organizirali že v Kropi in na Jesenicah. Menimo, da je taka oblika aktivnosti zelo primerna in sprejemljiva za mlade, saj jim daje želeno kulturno razvedrilo in jih obenem spodbuja k vedoželjnosti, spoznavanju in znanju. Zato je lahko tudi zgled drugim mladinskim aktivom ter družbenopolitičnim organizacijam v delovnih skupnostih.

Za pobudo in akcijo mladih je izrekla priznanje mladinskemu aktivu Verige osnovna organizacija sindikata v tem podjetju. Tako priznanje, ki ga je mladini Verige izrekel predsednik sindikata Janko Kralj, pa mladina iz tega podjetja tudi zasluži.

J. Bohinec

Vsak četrti voznik član AMZ

V soboto popoldne so se v prostorih avto-moto društva Podnart zbrali predsedniki gorenjskih avto-moto društev ter se s predsednikom avto-moto zveze Jugoslavije Vekoslavom Jakopičem in sekretarjem avto-moto zveze Slovenije pogovarjali o nekaterih organizacijskih vprašanjih. Poudarili so, da je v prihodnje treba stremeti, da se članstvo v organizaciji še bolj poveča. Danes je v avto-moto zvezo Slovenije včlanjenih 30 tisoč voznikov motornih vozil, kar pomeni, da je približno vsak četrti voznik član te organizacije.

Ceprav imajo že danes člani od organizacije precejšnje koristi in ugodnosti, so se stri-

njali, da je to v prihodnje treba še povečati. Tako naj bi avto-moto zveza v prihodnje omogočila svojim članom ugodnejše popuste, bolj organizirano in še bolj izpopolnjeno službo pomoč informacije, različne olajšave itd. Gorenjski predsedniki so se še posebej zavzeli, da bi v Kranju čimprej stekla gradnja testirnega centra. Poleg ljubljanskega centra namreč nameravajo takšne testirne centre urediti tudi v Kopru, Mariboru, Postojni in v Kranju.

Posebej pa so na sestanku podprli prizadevanja avto-moto zveze Jugoslavije in avto-moto zveze Slovenije, da bi se denar od podražitve bencina namenil za ceste. A. Z.

Stiske in skrbi jeseniške knjižnice

Vsa povojna leta ima jeseniška matična knjižnica svoje prostore v zgornjih prostorih gledališča Tone Čufar. Prostorji niso bili nikoli namenjeni za knjižnico, že davno pa so postali pretesni. Knjižničarji delajo v nemo-gočih razmerah: poleg nepri-mernih prostorov jih tarejo vsako leto znova finančne težave. Posledica vsega pa je nezanimanje bralca za knji-go. S tem pa knjižnica tudi izgublja svoj prvotni namen: čimbolj približati bralcu do-bro knjigo.

V podružničnih knjižnicah v jeseniški občini je še slabše: le-te delajo v izredno slabih razmerah. Vida Hudnik, upravnica jeseniške knjižnice in že 17 let zaposlena v jese-niški knjižnici, pravi:

»V knjižnici je okoli 30.000 knjig. Ob tako tesnih in ne-priemernih razmerah nikakor ne moremo računati na rast naše knjižnice. Vsa prejšnja leta smo imeli finančne težave. Letos bo nekoliko bolje, ker bomo dobili nekaj več denarja od kulturne skupno-sti.

Dobro se zavedamo, kaj bi danes morala moderna in so-dobna knjižnica imeti. Da-našnji bralec je zahteven in ne prihaja rad v tako knjiž-nico, kjer so police natrpane

s knjigami. Obenem bi mora-li imeti tudi čitalnico s tuji-mi in domačimi časopisi in revijami. Na Jesenicah so za-postavljeni predvsem štu-dentje, saj bi jim lahko na-bavili katerikoli knjigo, ven-dar nimamo prostorov, da bi ob tej knjigi tudi lahko štu-dirali.«

»Kaj je s knjižnicami po okoliških krajih. Menda je na Javorniku v novem delav-skem domu namenjen pose-ben prostor prav za knjižni-co?«

»Sedem podružničnih knjiž-nic životari. V Žirovnici je menda sploh prenehala dela-ti. Svoje prostore so do zdaj imeli v stari prodajalni in plačevali visoko najemnino, dom poleg knjižnice pa je prazen. Na Javorniku se ni-smo mogli sporazumeti, ker so krajevne organizacije ho-tele imeti v tej sobi tudi svo-je sestanke. Razen tega pa, kakor mi je znano, po zako-nu nismo mogli vložiti svojih sredstev za pripravo teh pro-storov za knjižnico.

Lani so podružnične knjiž-nice prejele milijon dinarjev, vsa leta poprej pa le po pol milijona S dinarjev. Knjige pa so drage in tako ta denar prav gotovo ni zadostoval. Od honorarno zaposlenih v

podružničnih knjižnicah tudi ne moremo zahtevati, da bi intenzivno skrbeli za razvoj svojih knjižnic, sami pa smo z oddelkom za odrasle, oddelkom za pionirsko knjižnico in knjižnico na Koroški Beli pre zaposleni. Vse je odvisno od dotacij matični in podruž-ničnim knjižnicam, vendar pa problema jeseniških knjiž-nic ne moremo rešiti v letu ali dveh, ker smo jih 15 do 20 let preveč zanemarjali.«

»Kako nameravate reševati težave knjižničarstva?«

»Naš predlog je, da bi te-meljito preuredili tiste knjiž-nice, ki imajo možnost na-dalnjega razvoja, v drugih krajih pa bi postavili le izpo-sojevališča. Spet in spet pa smo odvisni le od financira-nja.«

»Kakšno je zanimanje za knjigo?«

»8200 vpisanih bralcev ima-mo in menim, da je zana-manje veliko. Prav gotovo bo precej odziva, če bomo lahko priredili literarne večere ali knjigo na drug način pribli-ževali bralcu. Vse pa je od-visno le od denarja, kajti se-danje razmere nam skoraj onemogočajo normalno delo in močno zavirajo razvoj knjižničarstva.«

D. Sedej

Jezerjani v gosteh v Železni Kapli

V nedeljo je igralska dru-žina kulturnega društva z Jezerskega obiskala Železno Kaplo in se tamkajšnjim ro-jakom predstavila z dobro

naštudirano igro Mišolovka Agathe Cristie. Predstava je bila po ustaljeni navadi ob nekoliko nenavadnem času — ob pol dvanajstih dopol-

dne — vendar je bila izredno dobro obiskana. Gledalci, med katerimi je bilo mnogo mladine, so igralce za kultur-ni užitek, ki so jim ga nudili, nagradili s pogostim sponta-nim ploskanjem. V nagovoru pred predstavo so predstav-niki kulturnega življenja v Železni Kapli poudarili po-men kulturnega poslanstva, ki ga opravljajo igralci in drugi kulturni delavci z go-stovanjem pri njih.

Stiki med Jezerskim in Že-lezno Kaplo so nasploh zelo živahni in bodo že to soboto, 25. t. m. obogateni z novim gostovanjem: na Jezerskem bo nastopilo dvanajst parov slovenske folklorne skupine iz Železne Kaple. Skupina de-luje že nekaj let in se s svo-jim delovanjem uspešno kosa s podobno nemško skupino. Njen pomen je še toliko več-ji, ker v kulturnem delu združuje predvsem mlade lju-di, ki so posebno izpostavlje-ni raznarodovalnemu pritisku nemško govoreče večine. Go-stovanje na Jezerskem bo za-nje prav gotovo spodbuda za nadaljnje delo. Jezerjanom pa bo nudilo zanimivo kultur-no doživetje.

M. Erzlin

T. M.

Proslave ob obletnici kmečkih uporov

Letos in prihodnje leto bodo po vsej Sloveniji števil-ne proslave in prireditve v počastitev 400-letnice kmeč-kih puntov na Slovenskem. Program proslave sta že ob koncu lanskega leta sprejela predsedstvo in izvršilni odbor republiške konference SZDL. Tako bo odbor za proslavo 400-letnice kmečkih puntov neposredno ali v sodelovanju z ustreznimi društvenimi, strokovnimi in drugimi organizacijami pripravil, spodbudil ali podprl vrsto prireditev, razstav, simpozijev, tekmovanj, kultur-noumetniških ter drugih manifestacij. Aprila bo izdal tudi pregled vseh večjih uporov na Slovenskem.

Osrednja proslava bo ob koncu prihodnjega leta v ljubljanski dvorani Tivoli. Na njej bodo sodelovale de-legacije vseh slovenskih občin. V izvirnem kulturno-umetniškem programu bodo nastopile najuglednejše slovenske organizacije, na proslavi pa bo govoril član sveta federacije Edvard Kardelj. V Ljubljani bo po-stavljen tudi osrednji spomenik vsem slovenskim kmeč-kim puntom. Predstavljal ga bo likovno ustrezno ob-delan most prek Gradaščice ali novi most čez Grubarjev kanal. V drugi polovici leta 1973 bo zborovanje in od-kritje spomenika ob 400-letnici hrvaško-slovenskega kmečkega punta v Donji Stubici na Hrvaškem. Poleg občanov iz teh krajev se je bodo udeležile tudi dele-gacije puntarskih središč Slovenije. Osrednja muzejska in arhivska manifestacija ob obletnici kmečkih puntov pa bo zgodovinska razstava, ki jo pripravljata Narodni muzej in Arhiv Slovenije v Ljubljani. Razstava, ki bo prikazala vse večje kmečke punte v Sloveniji in drugo revolucionarno dejavnost slovenskih kmetov, bo odprta februarja prihodnjega leta.

Poleg naštetih osrednjih bo v Sloveniji tudi več re-gionalnih prireditev. Tako bo v začetku maja letos pro-slava za Prekmurje v Vidmu ob Ščavnici z zborovanjem, tematsko kiparsko kolonijo in razstavo, septembra, prav tako letos, pa veliko ljudsko zborovanje v Kosta-njevici na Dolenjskem.

Omeniti je treba še nekatere simpozije in razstave. Oktobra prihodnje leto bo v Skofji Loki simpozij slo-venskih zgodovinarjev na temo kmečkih uporov, spo-mladi leta 1973 bo skupni jugoslovanski simpozij v Stubčkih toplicah z udeležbo okrog 300 zgodovinarjev iz vse Jugoslavije, prav tako prihodnje leto pa bo tudi mednarodno srečanje zgodovinarjev Avstrije, Madžar-ske, ČSSR in Jugoslavije v Mariboru. Razstave na temo kmečkih uporov bodo letos in prihodnje leto v Novi Gorici, Brežicah, Mariboru, Celju in Tolminu. Poleg vsega tega pa bodo nekatere organizacije razpisale tudi več natečajev za znanstvena in zgodovinska dela o kmečkih uporih.

J. Govekar

»Naša beseda 72«

OK ZMS Kranj želi zbuditi med mladino čim več zana-manja za gledališko dejavnost. V okviru »Naše besede 72« bo v Prešernovem gledališču sre-čanje mladinskih in pionir-skih gledaliških skupin od 29. marca do 1. aprila. Do 15. marca se je prijavilo šest udeležencev: mladinska dram-ska družina Senčur: Mačeha in pastorka; osnovna šola Stane Zagar: Ambrozij ubija čas; osnovna šola Cerklje: Hodl de bodl; osnovna šola Simon Jenko: Jurček; osnov-na šola Lucijan Seljak: Recital pesmi in mladinska dram-ska družina Trboje: Kralj na Betajnovi. Vsak dan bosta dve predstavi, prva ob 15. uri in druga, scensko zahtev-nejša, ob 17. uri. Cena vstop-nic je le 3 dinarje, tako da

se bo predstav lahko udele-žilo čimveč mladih ljudi.

Najboljša skupina bo odšla na zaključno prireditev v Idrjo od 19. do 22. aprila. Po vsaki predstavi bodo strokov-njaki režiserjem in drugim mladim sodelavcem posredo-vali smernice in napotke za delo v prihodnje.

Po »Naši besedi 72« bo ob-činska revija starejših gleda-liških skupin, ki bo od 24. do 29. aprila. Za prireditev so se prijavile naslednje skupine: Senčur: Deseti brat; Koroška Bela: Ljubezenske zmešnjave; Predoslje: Kovarstvo in ljubezen; Goriče: Matajev Matija; Jezersko: Mišolovka; Besnica: Pot do zločina; Kranj: Za narodov blagor. Republiška žirija bo določila skupino, ki bo odšla na final-no revijo v Velenje.

I. Urbas

● Pretekli teden je bil v Senčurju občni zbor domače Svobode. Predsednik Svobode Jože Mohor je opisal preteklo delo in dejal, da je Svoboda lani spet zaživela. Pripravila je številne prireditve ob otvoritvi novega doma, avgusta pa so prvič zaigrali tudi Desetega brata. Doma in na gostovanjih je igro videlo skoraj 2000 ljudi.

Vse prireditve so bile dobro obiskane. Izjema je bila le akademija ob Prešernovem prazniku. Zasedena je bila le prva vrsta.

V nov upravni odbor Svobode so izvolili precej mladih. Le-ti so v okviru mladinske dramske sekcije naštudirali prav-ljično igro Cesarjeva nova oblačila. Prva predstava bo najver-jetneje v nedeljo, 26. marca.

● Mladinski aktiv v Senčurju je ustanovil svoj literarni krožek. Člani krožka se bodo sestajali vsak tork. Na sestan-kih bodo ocenjevali svoja dela ter se pogovarjali o pomenu amaterskega literarnega ustvarjanja. Pripravljali bodo tudi literarne večere.

● V kulturnem domu v Senčurju so preteklo nedeljo go-stovali igralci KUD Ivan Cankar iz Svetega Duha pri Skofji Loki. Senčurjanom so zaigrali Jurčičevo igro v petih dejanjih Domen. Igro je režiral Vinko Rožmanec, ki zasluži za opravilje-no delo še posebno zahvalo.

97 Miha Klinar

Aprilsko sporočilo 1941

Predigra

ZA NAPAD NA SOSEDE
POTREBUJEŠ OLJE, ROPAR.
A MI BIVAMO OB CESTI,
KI K OLJU PELJE

(Bertolt Brecht, Bericht der Serben)

To spoznanje je že prej, a v tem času posebno, skušala vcepiti v zavest delovnih ljudi vseh narodov v Jugoslaviji Komunistična partija Jugoslavije, ki čemer se bomo že vrnili in bi zato tu ne navajal citatov iz partijskih dokumentov tega obdobja. Omenim naj samo, da je KPJ že takrat opozarjala, da za nacionalističnim gibanjem na Hrvaškem ni samo hrvaška buržoazija in 'emigrantski frankovci', kakor so takrat pravili ustašem, marveč tudi italijanske fašistične denarne subvencije, ki so netile hrvaški šovinizem z namenom uresničitve italijanskih imperialističnih načrtov po razkosanju in zavojevanju Jugoslavije in ne za 'svobodo' Hrvatov ali v Crni gori ne za 'svobodo' Crnogorcev, marveč za priključitev Crne gore k Italiji po vzgledu Albanije. Italijani namreč niso rovarili podtalno samo na Hrvaškem, marveč tudi v Crni gori in Makedoniji, na kar je KPJ že takrat opozarjala v svojem boju za rešitev nacionalnega vprašanja jugoslovanskih narodov, saj v partijskih dokumentih iz tega časa naletimo tudi na takele stavke:

»Boj za enakopravnost in samoodločbo makedonskega naroda proti zatiranju po srbski buržoaziji, hkrati pa tudi VZTRAJNO RAZKRINKAVANJE ITALIJANSKIH in bolgarskih IMPERIALISTOV IN NJIHOVIH AGENTOV, KI HOČEJO ... podjarmiti makedonski narod.« (Iz Resolucije V. konference KPJ, ki je analizirala delo KPJ v obdobju povečane fašistične nevarnosti zaradi zunanjih fašističnih sovražnikov na tudi proti notranji fašizaciji Jugoslavije, Delo, Resolucija V. konference KPJ, že cit. vir, str. 47)

Ali:

»Boj za enakopravnost in samoodločbo črnogorskega naroda, hkrati pa TUDI ODLOČEN BOJ PROTI VODSTVU FEDERALISTOV, KI S POMOČJO ITALIJANSKIH IMPERIALISTOV

**PRIPRAVLJAJO NOV JAREM ČRNOGORSKEMU
NARODU (isti dokument, str. 48).**

**BOJ ZA SVOBODO IN ENAKOPRAVNOST
ARNAVTSKIH MANJŠIN NA KOSOVU, V ME-
TOHLJI IN SANDŽAKU, hkrati pa tudi BOJ
PROTI ITALIJANSKIM FASISTIČ-
NIM AGENTOM, KI SKUSAJO V TEH
KRAJIH Z RAZNIMI OBLJUBAMI PREMAMITI
ZATIRANE ARNAVTE IN IZZVATI VOJNI
SPOPAD V TEM DELU JUGOSLAVI-
JE (isti vir, str. 48).**

Izbral sem samo te citate, ker se bomo k temu še vrnili. Z njimi sem samo nakazal, da KPJ ni bila slepa za italijanski denar, ki so ga prejemale različne sovražne agencije v Jugoslaviji, ki za usodo jugoslovanskih narodov niso bile nič manj nevarne, kakor vedno večja fašizacija Jugoslavije s strani buržoazije vseh jugoslovanskih narodov in ne samo srbske. In prav ta buržoazija je vodila vedno tesneje zunanjo politiko s fašistično Italijo in nacistično Nemčijo, z želama OSI BERLIN-RIM, s čimer je jugoslovanskim narodom pretila nevarnost zapleta v imperialistično vojno. Zato se je KPJ v tem času prizadevala, da bi take načrte 'imperialističnih zavojevalcev iz obeh vojskujočih se taborov 'razkrinkala pred množicami delovnega ljudstva in opozarjala, da je treba 'neutrudno in vztrajno razkrinkavati razne vojne provokatorje, razne agente imperialističnih zavojevalcev iz obeh imperialističnih blokov v (jugoslovanski) vladi in izven nje, ki delajo proti koristim ljudstva in ogrožajo neodvisnost narodov Jugoslavije' (cit. vir, str. 45), odločno zahtevala 'naslonitev na ZSSR s podpisom (državne) pogodbe o medsebojni pomoči in s tesnim prijateljskim sodelovanjem' (isti vir, str. 46), kar pa je bilo za ta čas najbolj pomembno, je bila naslednja zahteva KPJ:

**»ODLOČNO SE BOJEVATI PROTI TEMU, DA
BI SE JUGOSLAVIJA S POMOCJO AGENTOV
OSI V (JUGOSLOVANSKI) VLADI IN IZVEN
NJE SPREMENILA V KOLONIALNO BAZO
OSNIH SIL (NEMCIJE IN ITALIJE) ZA VOJNO
DO POPOLNE GOSPODARSKE IZCRPANOSTI
IN OBUBOŽANJA NARODOV JUGOSLAVIJE (če
cit. vir, res. Proti vojni, str. 46).«**

In v tako bazo se je Jugoslavija vedno bolj spreminjala. Vseeno pa to, kar smo že večkrat

in bomo še zasledili v Cianovemu dnevniku, Italiji ni zadoščalo. To samo mimogrede, saj je bila Jugoslavija takrat na obrobju usodnega dogajanja v Evropi, kjer je Hitler slavil svojo prvo vojno zmago — zmago nad Poljaki in kjer je Sovjetska zveza zasedla ukrajinsko in belorusko ozemlje v okviru nekdanje Poljske in si s tem nakopala žolčne izbruhe in obsodbe buržoaznega tiska in celo zahteve po vojni s Sovjetsko zvezo, medtem ko sta bili obe zahodni velesili z vladnimi 'obsodbami' Sovjetske zveze previdnejši in

ŠE VEDNO V TIHEM UPANJU

in težnjah, da bo Sovjetska zveza šla zanj 'nekega dne po kostanj v ogenj'. Tak obrat dogodkov je slutil celo Ciano, ki je 24. septembra 1939 zapisal v svoj tajni dnevnik tudi naslednje (str. 106):

»Razvoj razmer, ki so nastale zaradi ruskega zavzetja enega dela Poljske, je Duceja napotil k pretresanju svojega optimističnega ocenjevanja nemškega položaja (ki se mu ni — tako misli o tem Ciano — zdaj zdel več tako optimističen — op. M. Kl.). Sedaj brez nadaljnega (misljeno: obotavljanja) priznava, da je HITLER V NEUGODNEM POLOŽAJU IN DA ANGLEZI IN FRANCOZI SE VEDNO LAHKO OBRNEJO PROTI NEMCIJI, ČE BODO (POLITIČNO) SPRETNO MANEVIRALI.«

Kasnejši dogodki marsikdaj in marsikje vzbujajo slutnje, da je prav ta manever spodbudil Hitlerja za kasnejši napad na Sovjetsko zvezo in da so Angleži prav s tem maneverom, ki pa ga je Churchill, razumljivo, prikril in ga zahodni zgodovinarji še vedno prikrivajo in ki ga lahko samo slutimo po nekaterih dejstvih, na katera bom pri nadaljnjem obravnavanju te snovi opozoril, čeprav tega manevra, ki ga je — to lahko trdim — kasneje speljal Churchill — dokumentarno ne bom mogel prikazati, ker so verjetno ti dokumenti, če sploh še obstajajo, skrbno skriti v angleških diplomatskih arhivih in ki bi morda mnogo stvarneje odkrili, kako je 'Morski lev' (Hitlerjeva šifra za napad na Anglijo) odvrnil direktni napad 'nemškega orla' na svoje otočje, kakor nam je to prikazal Churchill v svojih spisminih.

SEDAJ!
sedaj je pravi čas...

**naj vas
toplota
ne uspava!
že sedaj si
nabavite
premog in drva
za novo sezono**

NAJBOLJE TAKOJ — VAM PRIPOROČA Veleželeznina »Merkur«

PE KURIVO KRANJ

Gorenjesavska 4, telefon 21-192

Hotel „Grad Podvin“
PODVIN — RADOVLJICA
Telefoni: 70-350 in 70-162

V grill restavraciji hotela grad Podvin pri Radovljici vam v marcu in aprilu postrežemo s panonskimi kuharskimi specialitetami.

Vsak dan vas zabava od 19. do 23. ure in ob sobotah od 13. do 15. ure priznani trio »SANI«

**OBIŠČITE NAS, PRIJETNO SE BO-
STE POČUTILI.**

Rezervacija miz po telefonu 75-543

8

Novo obleko bi najraje slekel in zabrisal skozi okno na cesto, da je ne bi nikdar več videl. Nobenemu, kolikor jih je sedelo tam zraven, ni bilo za šale. Ko sem se vsaj malo umiril, je mladi natakale prišel do besede. »Nič se ne jezite! Prav nič se ne bo poznalo. Sam jo bom odnesel v čiščenje. Poznam človeka, ki jo bo temeljito očistil.« je hitro in prepričljivo govoril. Kaj sem hotel drugega, kakor da sem ga poslušal, kaj pripoveduje. In res, fant si ni prav nič izmišljal. Po kosilu je bluzo odnesel. Počakal sem le dva dni in vse je bilo kot prej. Prav nič ni bilo opaziti, da je bila polita z maslo o juho. Nobene sledi ni bilo več videti.

Ko se je od nas poslavljaj in smo se spomnili, kako me je polil, se je grenko zasmejal in dejal: »Kaj hočete, natakarska smola.« Če bi ne vem kaj napravil človeku, mu ne bi mogel zameriti, tako prijazen, dober in priden fant je bil.

Po kosilu smo obsedeli kar precej časa. Nismo bili sami, še drugi so prihajali, največ tovariši s tečaja, in celo neki general je prisedel. Poznali so se z njim. Prijazno in skoraj očetovsko se je pogovarjal z nami. Besede so tekale o tečaju, o dogodkih iz vojnih časov in seveda tudi o nalogah, ki nas vse čakajo v armadi. Ne vem, kdo je sprožil besedo o denarju. Saj ni čudno, da je marsikdaj stekla beseda o tem. Mesto ti prav malo pomeni, če nimaš nič pod prstom, kar smo dostikrat občutili. Ne vem, kako so drugi prišli na kraj v tem tako perečem vprašanju. Na čigava vrata smo zaradi tega potrkali, nismo nobenemu razkladali. Ne samo zaradi tega, ker bi morda kdo pomislil na našo zahtevnost, pač pa bi še drugi krenili na isto pot. To so bili naši edini viri, zato so si tudi drugi na približno enak način preskrbeli kakšen dinar.

Pri pogovoru o denarju ni bilo občutiti, da oti tudi generala pri tem stiskalo. Ne vem, ali je bil tako skromen, da je izhajal z malim, ali je tmel boljše zveze kot mi. Najbrž bo držalo zadnje. Na dolgo in široko nam je pripovedoval, da nam bo država kmalu zagotovila redne mesečne plače. Nisem pa mogel razumeti njegovih besed, ko je nekolikokrat povedal, da nam partizanom redno plače ne bodo prinesle nič dobrega. Če ne bi živel v velikem mestu, kjer te marsikaj na vsakem koraku spomni, da se brez denarja ne da živeti, tega skoraj ne bi občutil. Za nami so bila že leta, ko se na denar sploh nisi več spomnil in bi kaj kmalu lahko pozabil nanj. »Boste videli, tovariši, takoj ko se bo med prsti pojavila tista okrogla stvarica, bo naše tovarštvo skopnelo kot sneg na spomladanskem soncu.« Takrat na njegove besede še nisem toliko dal, sem pa kaj kmalu in tudi kasneje začel spoznavati, kako so bile resnične. Dokler ni bilo rednih plač, se ljudje niso dosti razlikovali med seboj. Kadar pa gre za bolj ali manj debelo denarnico, se pokaže do takrat skrita slaba stran, s katero človeka ocenjujejo le po tem, kolikor premore. V tistih dneh ne bi mogel nobeden med nami verjeti, kaj bo prinesel čas. Kakor vidimo, se človek privadi vsega.

NAZAJ V SLOVENIJO

Tisti tako težko pričakovani čas, ko bomo odinili proti domu, smo končno le dočakali. Popoldne smo na železniški postaji zvedeli, kdaj in kako se bomo peljali nazaj. Menda je vlak odpeljal iz Beograda nekako okoli enajstih zvečer. Noč je bila malo oblačna in soparna. Vlak je bil sestavljen iz vozov vseh vrst, od odprtih do zaprtih tovornih in nekaj potniških, ki so takrat veljali za tretji razred. Kako pisana in skoraj smešna je bila videti ta kolona na kolesih. Ljudi je bilo na postaji, da se je vse trlo. Vsak, ki se je vrtil po slabo razsvetljenem peronu, je zadržano verjel, da se mu bo posrečilo priti na vlak. Potniki so se kar valili v dolge nizke odprte vagone. Tako so se natlačili, da kmalu še s prtom ne bi mogel nobeden migniti.

Sam ne vem, kam je potoval ves ta svet in zakaj ni mogel počakati še nekaj časa, da bi vsaj za silo uredili proge in opremili vlake s primernimi vagoni, da bi se peljali, kot se spodobi. Tako sem razmišljal, drugi pa seveda drugače. Šele potem, ko smo prišli nekako do Vinkovcev, sem imel več priložnosti, da sem razumel, zakaj ga nobeden ni hotel zadržati. Največ jih je bilo med njimi, ki so se kdove od kod vračali na

svoje domove. Cele družine, ki so vojni čas preživele po raznih krajih Srbije. Dosti je bilo tudi takih, ki so bili poprej v raznih taboriščih in so si šele do takrat toliko opomogli, da so se lahko vrnili na svoje domove.

Takoj za lokomotivo so bili trije potniški vagoni. V enem od njih smo se namestili. Vseh oficirjev nas je bilo kakšnih deset. Jaka kot najvišji po činu je bil odrejen za komandanta vlaka. To je pomenilo, da je bila vsa pisana ljudska vojska, ki se je drenjala po vagonih, pod njegovim poveljstvom. Vse skupaj je bilo nekaj posebnega. Za vožnjo so do takrat usposobili le en železniški tir in še tega le za silo. Kadar je vlak potegnil malo hitreje, ga je kar zanašalo, kakor da je zapeljal na kakšno jamasto kmečko pot.

Tako je vlak potegnil okrog enajstih, kot je bilo že poprej povedano. Potniki so bili nabasani v vagonih kot sardine v škatlah, vendar so bili veseli in zadovoljni. Smeh in vpitje ljudi sta se mešala z ropotanjem železnih koles, ki so se počasi odmikala v temno noč. Šele zjutraj, ko se je zdanilo, se je bolj natanko videlo, kako obloženi so bili vagoni. Povsod so sedeli, viseli in čepeli ljudje, na stranicah voz, po stopnicah, na strehah in povsod drugod, samo da je bilo toliko prostora, da so se lahko nekam naslonili. Tudi v potniških vozovih, kjer smo sedeli mi, ni bilo nič bolje. Taka gneča, da si imel srečo, če si se mogel vsaj pretegniti po sedenju na trdih lesenih klopih. Preden smo zjutraj prisopihali do Vinkovcev, smo se med potjo večkrat ustavili,

tu in tam pobrali nekaj novih potnikov in zaradi majave proge smo stali.

Jaka je kot komandant tega pisanega vlaka vedel, da bo prvi postanek v Vinkovcih. Za nadaljnjo pot nismo vnaprej vedeli, kje se bomo še ustavili. Najbrž se to ni dalo ugotoviti. Morda zaradi proge, slabih telefonskih zvez ali pa zaradi drugih vzrokov, ki jih je bilo več kot dovolj, saj smo se čudili, da se železničarji sploh upajo voziti po tako majavi in razdejani progi. Kamorkoli si se ozrl, si občutil, da se pelješ skozi fronto in bo zdaj zdaj vlak zletel v zrak. Ob progi so ležali razdejani vagoni in lokomotive. Malokakšna postaja je bila toliko cela, da si lahko dognal čemu so te stavbe prej služile. Hrastovi pragi in železne tračnice so štrleli v zrak kot strašila. Povsod samo razdejanje in nič drugega.

Skozi vse to se je previdno in počasi pomikala naša dolga in pisana železna kača. Zares si človek v današnjem času težko predstavlja, kako klavirno in brezupno je bilo vse videti. Če je na kakšni postaji čakalo kaj več ljudi, je vlak zavrl in pobral nove potnike. Koliko časa smo stali in kdaj krenemo naprej, sta odločala komandant vlaka in strojevodja.

Soparen zrak, pomešan s toplim vetrom, ki je že zvečer pritiskal k tlom, nam ni očetel nič dobrega. Kdor se je količkaj razumel na vreme, je lahko pričakoval, da nas utegne na poti presenetiti kakšna ploha. Za nas v vozovih s streho to ne bi bilo kdove kakšna nesreča, ali za tiste, ki jih je bilo največ in so se drenjali v odprtih vagonih, ni bilo tako preprosto. Zjutraj, še preden se je čez prostrano sremsko ravnino razlil nov dan, je te potnike prizadelo. Med vožnjo nismo niti za trenutek zadržali. Čeprav je bila

zunaj tema, da nisi mogel nič videti, sem vseno skoraj vso noč butljal skozi umazano okno. Bil sem nestrpen, kaj nam prinese novi dan in če nam bo uspelo, da se prebijemo vsaj do Zagreba. Pa tudi premišljevanje, kako bo doma, mi ni dalo miru, da bi dremal. Kakor da bi nekdo s škafom obilil okno, je iznenada butnila nevihta. Zatulil je veter in zaganjal debele curke v drvečih. Ni si bilo težko predstavljati, kako se počutili potniki v odkritih vagonih in kako neusmišljeno baje mrzla ploha z divjim vetrom po njih hovi telesih. Ali tu se ni dalo pomagati. Vlak je peljal naprej, kakor da je vse v redu. Taki so pač bili tisti časi in vsaki, ki je takrat živel, je moral potrpeti.

V Vinkovcih, kjer je vlak postal malo dlje, je bila postaja en sam kup ruševin. Cele gore razbitih železniških vozil in razkopani in uničeni železniški tiri. Podrta poslopja so zijala v zrak in čakala, kdaj se jih kdo loti. Le kdo bo vse to popravil? Taka vprašanja so marsikomu rojila po glavi.

Sonce se je že kar precej visoko dvignilo, ko je vlak zapeljal na to postajo. Vreme se je čez noč umirilo in kazalo je, da bomo imeli lep in in topel dan. Po umazanih blatnih dvoriščih so se lesketale sivkaste luže. Tudi na tej postaji je čakalo precej ljudi, prav tako mokri kot potniki, ki so se pripeljali v našim vlakom. Ko je udarila ploha, se niso imeli kam umakniti. Če bi se stisnili v kakšno podrtijo, bi jih namočilo skozi razbite strehe, zato je bilo prav vseeno, ali si stal nekje zunaj ali pa se stiskal pod kako streho.

Ljudje so kot kobilice skakali in lezli z vagonov. Posebno ženske in otroci so bili nadvse klavirni. Premočena obleka se jih je držala za kožo. Skuštrani lasje so jim padali na zamazane obraze. Nič več niso bili tako zgovorni in veseli kot prejšnji večer na beograjski postaji. Dež in veter sta jih premrazila, da jih je minilo veselje za razigranost in norčije. Ali ta potrtost ni trajala dolgo. Kmalu potem, ko se je vlak ustavil in jih po mokrih telesih ni več šibal mrzel jutranji zrak, jih je toplota začela oživljati. Tudi sonce jih je s svojimi toplimi žarki prijetno božalo. Počasi so se razgibali in postali živahni kot ptice po dežju.

Jaka in strojevodja sta stala pred lokomotivo sredi proge. Najbrž sta se pogovarjala o vožnji in kako bo šlo naprej. Potem je Jaka povedal, da bo vlak stal kakšne pol ure, ker ljudje ne bi prej spravili nazaj nanj. Zraven proge je bila vodna črpalka. Kot mihe smo se nagnili okrog nje. Vsak si je hotel vsaj malo osvežiti obraz po neprespani noči. Na postaji je bila v kotu, ki je še ostal cel, nekakšna okrepčevalnica. Ne vem, kdo jo je prvi odkril. Odšli smo tja, da se malo založimo. Ne samo, da so imeli dobro domačo žganje, temveč smo presrečno dobili tudi burek. Take stvari so bile takrat redke, še posebno po razbitih železniških postajah.

Jaka se je mogočno postavil pred vlak, dvignil desno roko, kar je bilo znamenje, da bo nekaj povedal. Najprej se je prijazno nasmejal, potem pa dejal: »Odpelujemo takrat, ko se vrnemo.« Tako smo odšli na malico. Tudi na našega strojevodjo nismo pozabili. Natakale mu je odnesel velik kos bureka, ker vse vodstvo vlaka ni smelo obenem v gostilno. Kar malo smešno se je nam zdelo, da tako upravljamo vlak, kakor da bi imel brigado s seboj, in da o vsem, kje bo počivala in kdaj bo odšla, odloča komandant. Tako smo se počasi odločili, da krenemo. Ljudem je sonce že vrnilo nekaj toplote, da so bili spet živahni in veseli.

V Vinkovcih smo zvedeli, kako daleč se bomo še peljal z vlakom. Samo do Banove Jaruge. Tako je bilo rečeno. Vlak je takrat vozil samo do tega kraja. Naprej ni mogel, ker je bil most čez Ilovo in Pakovo, ki pritečeta od Daruvarja, porušen. Nekaj so nam obljubljali, da je na drugi strani proga obnovljena in da tam spet vozi vlak do Zagreba. Nihče pa ni prav natančno vedel, kako je tam v resnici. »Ko pridete tja, boste že videli, v kakšnem stanju je prehod in kako boste šli naprej,« so nam povedali železničarji. Strojvodja je vedel samo to, da bo peljal do kraja proge, potem pa se bo vrnil.

Novica o oviri, ki nas čaka, nas niti ni presenetila, ker smo že v Beogradu zvedeli, da ne bomo mogli brez zastoja vse do Zagreba. Kje je tista Banova Jaruga, ni nihče natanko vedel.

I. SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČARSKIH POLETIH

Velikanka je pripravljena

V Planici, slavni dolini pod Poncami, že nekaj časa ne poznajo miru. Vse, »kar leze in gre«, bi lahko dejali, se pripravlja na veliki trenutek, na I. svetovno prvenstvo v smučarskih poletih. Oči znanih in neznanih ljubiteljev ter obiskovalcev Planice so uprte v velikanko, ki že dobiva svojo dokončno podobo. Snežna skrajna na njenem ogromnem hrbtu se iz dneva v dan debeli in trdi. Ratečani, vojaki in nekdanji ter sedanjí alpski smučarji jo prekrivajo s snegom, teptajo in božajo. Čeprav so v primeru z napravo majhni in navidezno nemočni, brez njihovih rok, nog in smuči ne gre. Pripravljavcem skakalnice nagaja tudi sonce, ki vztrajno pobira sneg, in to tam, kjer ga potrebujejo največ, to je na boku. Temperatura v Planici se sredi dneva

vost. Mi se trudimo, da teh ne bo in da bomo skakalnico pripravili tako, kakor vedno in kot znamo, 40 let že zahajam v Planico in dobro poznam razmere v njej. Mislim, da bo tudi ta teden vreme držalo. V slabem vremenu bi prireditelji izgubili veliko privlačnosti. Snega je v Planici dovolj, vendar je tam, kjer ga najmanj potrebujemo, to je v radiusu. Zato ga moramo precej od daleč nositi na skakalnico...»

Sonce je prijetno grelo. Vojaki so začeli slačiti bluze. Delali so v samih srajcah. Pod skakalnico sem srečal njihovega komandanta, Halila PRASOVICA, kapetana I. klase iz Škofje Loke.

»Vse vam rad povem, kar vas zanima,« mi je z veseljem dejal. »150 vojakov in starešin je v Planici že od 13. marca dalje. Računam, da bomo delali do srede, 22. marca. Vojaki so z veseljem sprejeli odločitev, da pridejo v Planico. Delamo 9 ur dnevno. Vsi vojaki so smučarji, alpinisti ali planinci. Zato je delo na skakalnici in sploh v snegu del njihovega obveznega izobraževanja. Fantje radi delajo v Planici tudi zato, ker vedo, kaj in koliko pomeni ta beseda za domovino...«

Preselili smo se pod staro častljivo velikanko, na kateri so naši, avstrijski, sovjetski in češkoslovaški skakalci po končanem državnem prvenstvu izvajali ekshibicijske skoke, ter se obenem pripravljali na polet na velikanki. Veliko ljudi, brez katerih Planica ne bi bila Planica in letos ne bi bilo svetovnega prvenstva, smo srečali ob izteku. Vsak je nekaj delal, za nekaj skrbel, debatiral, pozdravljal stare znance itd. Eden takih, v smučarski opremi in prenosnim radijskim oddajnikom prek ramen, je tudi Janko DERNIČ, po rodu Mojstrančan, sedaj pa stanuje v Ljubljani. »Šef za pripravo skakalnice« je njegov uradni naziv. Njegova skrb je, da je sneg na skakalnici v redu, kajti pri tako dolgih poletih je to še presneto važno. Odgovorno in vestno delo je to in le dobri stari strokovnjaki ter planiški »mački« so mu lahko kos.

»Na vseh poveljnih planiških prireditvah imam to funkcijo, če se ji lahko tako reče. Razen tega moram skrbeti tudi za zastavonoše. Danes vam lahko povem le to, da bo na otvoritveni slovesnosti našo državno zastavo nosil Tinček Mulej, FIS zastavo pa Blaž Jakopič. Ostale zastave pa bodo nosili Janko Štefe, Jože Krivic, Leon Pečar, Peter Klofutar, Marko Židan, Tomaž Bernik, Dušan Gorl-

šek, Miha Zupan, Jože Mošič, znana alpinista Klavdij Mlekuž in Janez Brojan, Jure Juvančič, Jaka Sporn, Boštjan Kavalir in Stane Rotar. Kate-ro zastavo bo kdo nosil, še ne vem. Med smučarji je namreč velika konkurenca za zastave. Vsak bi najraje nosil simbol tiste države, ki jo ima rajši. Lahko rečem tudi to, da nam priprava skakalnice povzroča tudi precej težav. Sneg moramo nositi precej od daleč. Vendar, treba ga je. Skakalnica mora biti v torek nared. Pride Nordli in ta ni od muh! Edina sreča, da ponoč zmrzne. Vendar je čez dan tudi 10 stopinj toplote. V taki temperaturi pa se v smučini na zaletišču rada nabere voda. Poglejte, 11 je ura, pa mi je Mesec že dejal, da je peljal po vodi! Sneg posipamo tudi z umetnim gnojilom, ki je neke vrste snežni beton in to drži vsaj dan ali dva. Toda, ne tarnamo. Obljubljamo, da bo skakalnica v redu in da nas bo v sredo Nordlie lahko samo pohvalil kot že nekajkrat prej. Za Planico pa želim, da bo padel rekord. To daje poletom še poseben čar!«

To in toliko so mi povedali ljudje, katerih skrb je priprava velikanke. Lahko rečemo, da je to najodgovornejše delo od vseh. Polet je zanesljiv in lep samo na dobro pripravljeni skakalnici. O tem pa ne dvomimo. Skrbniki Planice so naš že velikokrat razveselili in bili pohvaljeni doma in na tujem. Letos pa še posebno, ker bodo v petek, soboto in nedeljo najsvetlejši planiški dnevi!

J. Košnjek

Dogodku naproti

V dolini pod Poncami je že lep čas zelo živahno. Stroji zahodnonemške firme Unimog, ki jih je preskrbelo podjetje Autocommerce, so utihnili. Pripravili so parkirne prostore in poti. Sedaj čakajo, če bo treba morda še kaj posredovati. Vsem, ki so te dni v Planici, je v mislih vreme. Ratečani pod vodstvom veterana Janeza Kerštajna, vojaki, teptalci — vsi se »borijo« z nenadno odjugo in lepim vremenom. Za vsako ceno morajo pripraviti skakalnico. Sonce greje in nagaja. Zda, ko si ga prav zaprav najmanj želijo, ga je čez glavo, čez nekaj dni, ko bo Planica okrašena v zastave, v številne pisane barve, pa bi ga še kako potrebovali.

Številne domače in tuje skakalce, ki so zadnje dni pred začetkom prvenstva trenirali na 120-metrski skakalnici, priprave na velikanki niso prav nič motile. Njihove misli in težave so bile v skokih, v nabiranju moči, v drž, odzivu, doskoku...

Tudi televizija mora biti pripravljena. Milijonov in milijonov gledalcev ne sme razočarati. Zapletene aparature so že na mestu. Zagotoviti je treba vse za nemoten prenos. — Ojačevalne naprave oziroma ozvočenje, pod vodstvom Iskrinih strokovnjakov, so v nedeljo uspešno prestali preizkušnjo. Številni obiskovalci bodo sproti obveščeni o dogajanju na prireditvi.

Priprave PTT, prometa in drugih služb so pri kraju. Tisti, ki bodo skrbeli za jedačo in pijačo ter dobro razpoloženje, so tudi že v Planici.

Veliko majhnih in velikih priprav je povezanih s to enkratno prireditvijo. Vsi, ki se ukvarjajo z njimi, pa se zavedajo, da mora biti od petka do nedelje vse brezhibno. Planica — biser pod Poncami, naj bi doma in širom po svetu izzvenela kot nepozabni dogodek.

A. Zalar

Ljubljanska banka

V pripravi velikanke v Planici so sodelovali tudi vojaki škofjeloške garnizije. Nekaj vagonov snega je bilo treba takole spraviti na »hrbet« velike skakalnice. — Foto: F. Perdan

Janez Kerštajn

v teh dneh dvigne tudi na 10 stopinj Celzija. Razen tega pa je skakalnica prekrita s snegom in katranom, kar sneg še bolj topi. Vendar so ljudje, ki skrbijo za skakalnico, tako večji svojega dela, da jim igra narave ne bo kos!

V nedeljo smo pod mogočo 165-metrsko napravo srečali starega Ratečana, ljubitelja Planice, prijatelja pokojnega Bloudka in Josa Goreca, Janeza KERŠTAJNA. Zagorel je v obraz. Vidno vesel, da dela na skakalnici lepo napredujejo, je pripovedoval:

»Danes delajo na skakalnici moji Ratečani, 150 vojakov iz Škofje Loke ter 30 teptalcev, sedanjih in nekdanjih smučarskih asov. Skakalnico oblagamo s snežnimi bloki, ki jih na skakalnico nosimo z vedri, lesenimi nosilnicami ter šotorskim krili. Hitimo seveda. Skakalnica mora biti v sredo tiptop urejena. Ta dan pride na kontrolo ekspert in delegat FIS gospod Nordlie. Mož je izredno strog in vidi vsako najmanjšo pomanjkljivost.

Slabi skakalci ne morejo na velikanko

Zdenek Remsa, trener jugoslovanskih skakalcev: »Jugoslovanski skakalci so dobri, vendar jim manjka sistematskega treninga.«

Zdenek Remsa, trener jugoslovanskih skakalcev: »Jugoslovanski skakalci so dobri, vendar jim manjka sistematskega treninga.«

Po končani nedeljski planiški tekmi in ekshibicijskih skokih se je vsa naša skakalna elita zbrala v znani rateški gostilni Žerjav, kjer imajo skakalci svoj drugi dom. Stisnjeni v smučarski sobi so se pogovarjali o nedeljskem državnem prvenstvu in o poskusnih skokih na stari velikanki. Kot otroci so obkrožili svoja dva trenerja, »glavnega« Zdeneka Remsa in njegovega pomočnika Otta Giacomelija ter poslušali nasvete dveh znanih smučarskih strokovnjakov. Nečakani in nervozni so bili zaradi tega, ker še niso dokončno vedeli, kdo bo zastopal jugoslovanske barve na I. svetovnem prvenstvu v smučarskih poletih. Odločitev je padla! Jugoslovanska ekipa bodo sestavljali Danilo Pudgar, Drago Pudgar, Peter Štefančič, Marjan Mesec, Bogdan Norčič in Janez Jurčič. Predskakalci pa bodo Demšar, Vojko Blaznik, Jože Kapušin in kombinatorec Janez Gorjanc.

Trenerja Remsa sem že v Planici prosil za razgovor, vendar sva se dogovorila za sestanek pri Žerjavu. Ko so skakalci odšli, sem prisel k znanemu strokovnjaku in vzgojitelju cele vrste znanih imen češkoslovaškega skakalnega športa. Remsa sedaj uči naše skakalce. Strokovnjak je v svojem poslu. Od 1960. leta dalje, odkar je bil trener češkoslovaških skakalcev, je vzgojil Raško, Moteljka, Matouša, Hubača, Divilo, Doležala itd. Sama znana imena. Pred letom in pol pa je prišel k nam za zveznega trenerja.

Zdenek Remsa se je rodil pred 43 leti v Krkonoših blizu znanega češkega smučarskega središča Spindlerov mlín. 1948. leta je začel skakati. Bil je večkratni češkoslovaški državni reprezentant, vzporedno s tem pa se je v smučarskem športu tudi strokovno izpopolnjeval. Nje-

gov pomočnik Oto mi je povedal, da je lani diplomiral na Karlovy univerzi v Pragi, in sicer na fakulteti za šport. Je izredno dober psiholog, vodja, učitelj in prijatelj. Od skakalcev zahteva disciplino in red. Zahteva, da morajo fantje trenirati tudi takrat, ko njega ni v bližini. Na skupnih treningih svojim fantom vceplja občutek za tovarštvo in medsebojno pomoč. Vedno pravi, da na treningu posameznik ne more nič. Na treningu je treba delati drug za drugega.

Všeč mi je njegova govorica. Češčina, pomešana s slovenščino in srbohrvaščino. Čeprav je velik in postaven, lahko bi mu dejal orjak, njegova mehka govorica izdaja, da je izredno dober človek.

Seveda sva se pogovarjala o skakalcih, o skakalnem športu in Planici. Remsa je pripovedoval:

»Točno leto in 4 mesece sem že pri vas trener državne skakalne reprezentance. Vaše fante sem že prej poznal. Všeč so mi bili. Sedaj, ko sem že nekaj časa pri vas, zanje trdim, da so talentirani skakalci, vendar jim manjka trdega in sistematskega treninga. To želiva uvesti z

Otojem. Izdelala sva natančen program priprav. Od 1. maja lani dalje skakalci trenirajo štirikrat ali petkrat na teden, pred večjimi tekmovanji pa tudi trikrat dnevno. Prav tako so vaši fantje, ki so sedaj tudi moji, fizično izredno dobro grajeni, vendar jim primanjkuje, kot že rečeno, sistematskega dela. Tako delo pa mora trajati vsaj 4 ali 5 let. Le na tak način se lahko rodi dober skakalec.«

Tovariš Remsa, pred nami je Planica. Kaj lahko pričakujemo od nje, od tekm in naših tekmovalcev?

Na to vprašanje je odgovarjal smeje:

»Od Planice pričakujem toliko, kolikor sem pričakoval od zadnjih olimpijskih iger v Sapporu. Vem samo to, da slabi skakalci ne morejo čez velikanko. V Planici bodo skakali tehnično, fizično in psihično izvežbani skakalci. Te kvalitete pa naši skakalci nedvomno imajo. Tudi to lahko rečem, da v Planici letos tudi mladi niso brez možnosti, čeprav bo na startu vsa stara skakalna garda.«

K nam ste prišli iz češkoslovaške. Kako ste se vživeli v novo okolje?

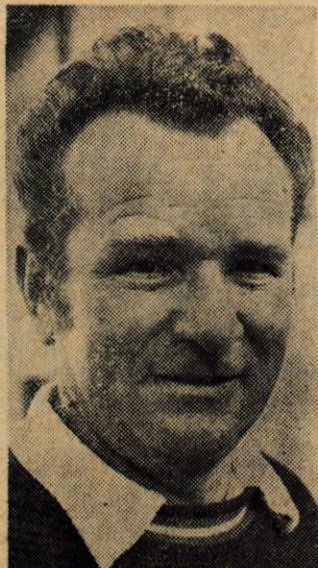
»Lahko rečem, da izredno dobro. Lepo je pri vas in veliko iskrenih prijateljev sem spoznal. Skratka, počutim se kot doma. Nadvse pa ljubim Planico. Prekrasno je tam!«

V Planico bodo prišli tudi Japonci, ki so za marsikoga velika neznanka. Poznamo jih kot mojstre na manjših skakalnicah. Kaj bodo pokazali na naši velikanki?

»Res je! Japonce poznamo. Vemo, kako skačejo na manjših skakalnicah. Ni treba ponavljati, da so izredno dobri skakalci. Kaj bodo pokazali v Planici, je pa res uganka.«

Počakajmo torej do Planice. Takrat bomo videli, kaj je Zdenek naučil naše skakalce. Želimo in upamo, da bo prav tako zadovoljen, kot je bil po olimpiadi in kot je bil zadovoljen v nedeljo po dobrih skokih na državnem prvenstvu in po dolžinah na treningu!

J. Košnjek

Zdenek Remsa

Sneg mora biti

Prek 200 vojakov, teptalcev in Ratečanov je v nedeljo pripravljalo velikanko. Vojaki so z vedri nanašali sneg, teptalci pa so sproti utrjevali »hrbet« velike naprave.

38-letnega Urha Zupana, zaposlenega v UKO Kropa, smo za hip zmotili. »Tako vam povem, da zdaj tako vročega sonca prav nič ne potrebuje. Tisti, ki so danes prišli v Planico na izlet, se seveda dobro počutijo, nam pa gre kar malo za nohte. Od zgoraj sonce, spodaj ogreta zemlja, ponoči pa nobenega pravega mraza. O pa bomo že vzdržali. Skakalnica bo pripravljena, pa naj se zgodi karkoli. Sneg mora biti.«

»Kako, da ste prišli v Planico?«

»Že 1969. leta sem pripravljala skakalnico. Letos pa so nas spet povabili. Sedem nas je iz Kroke in vsem so nam šli v podjetju na roko. Dobili smo tri dni dopusta, tri dni pa bomo potem popoldne nadoknadili.«

»Ste bili tudi vi včasih skakalec?«

»Bil. Pred leti sem skočil na 80-metrski skakalnici 77 metrov. Zdaj ne skačem več, pač pa če le morem, povsod

pomagam pri organizaciji. Tako sem bil tudi letos takoj pripravljen. Pa tudi če me ne bi povabili, bi bil tokrat vse tri tekmovalne dni v Planici.«

»Kaj mislite o Planici?«

»Enkratna je. Boste videli, kako čudovita bo na prvenstvu. Če bo le vreme. Vsem, ki ne bodo imeli prilike videti tega dogodka, bo lahko žal. Škoda je le, da je ta lep kraj poleti tako osamljen!«

A. Z.

Urh Zupan

Tiha želja

Da se bo prvi tekmovalce na letošnjem prvem svetovnem prvenstvu v petek spustil po naletu velikanke, bo pravzaprav odvisno od Sandija Kotnika, znanega smučarskega delavca iz Mojstrane, ki je hkrati tajnik občinskega sindikalnega sveta Jesenice. Na prvenstvu bo namreč Sandi Kotnik glavni štarer na vrhu zaleta.

»Prvi prevzemam tako pomembno in odgovorno nalogo. Pomembno in odgovorno pravim zato, ker mora glavni štarer pripravljati tekmovalce na vrhu skakalnice za odločilni trenutek. Njegova dolžnost je, da pomirjevalno vpliva na tekmovalca, da ga bodri, če je potrebno in da pred štartom pregleda njegovo opremo (vezl in podobno). Razen tega pa je ves čas v zvezi z vodstvom prirediteljev, napovedovalcem in z drugimi. Vesel sem, da mi je pripravljala odbor zaupal to nalogo. Upam, da jo bom prav tako dobro opravil kot na nedeljskem državnem prvenstvu.«

»Kaj lahko poveste o pripravah na prvenstvo in o naših tekmovalcih?«

»Dela je čez glavo. Tisti, ki pripravljajo skakalnico, se borijo za sneg. Sonce in odjuga jim močno nagajata. Vendar sem prepričan, da bo v petek vse kot je treba. Pa

tudi naši fantje so kot kač dobro pripravljeni. Za to upam, da se mi bo uresničila tiha želja, da bomo pričeli vsemu državnemu rekordu in da bo padel tudi sedanji svetovni rekord. Računam tudi, da se bo vsaj eden od naših skakalcev dobro uvrstil.«

»Vi boste torej na vrhu. Kdo pa bo na odskočni razini?«

»Na mizi bo teklat Jože Zidar, njegova pomočnika pa bosta Bine Rogelj in Mato Krznarič — smučarski veterani, ki jim ta naloga ne bo pretežka.«

A. Zalar

Sandi Kotnik

I. SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČARSKIH POLETIH

I. SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČARSKIH POLETIH

Planica 72

Preberite tudi tole!

Organizacijski komite svetovnega prvenstva v smučarskih poletih 1972 nas je zaprosil, naj bralce, potencialne obiskovalce Planice, obvestimo o nekaterih obrobni podrobnostih, ki pa so za uspešno izvedbo velikega tekmovanja zelo pomembne. Predvsem bi goste radi opozorili, da je po vnaprejšnjem izdelanem, skrbno preštudiranem programu predvideno, naj bi na petkovi prireditvi imeli prednost šolarji, ki bodo v dolino pod Poncami prihajali v organiziranih skupinah. ZMS je zato 24. marca proglasila za športni dan slovenskih osemletk in srednjih šol.

V soboto, 25. marca, bo Planica cilj kolektivnih izletov članov delovnih organizacij, študentov in otrok iz sosednjih republik, ki zaradi oddaljenosti niso mogli prisostvovati že petkovim skokom. Nedelja pa je — po dogovoru s sindikati — namenjena sindikalnim in družinskim obiskom. Tedaj tudi pričakujejo največ tujcev.

Zgoraj omenjena okvirna razporeditev je več kot potrebna, saj bi se sicer utegnili zgoditi, da bi prišlo do preobremenjenosti prometnih zvez. Kot smo zvedeli, lahko Planica hkrati sprejme okrog tisoč avtobusov, 8 tisoč osebnih avtomobilov in 6 do 7 vlakov, kar pomeni približno 85 tisoč ljudi. Velja omeniti, da so turistične poslovalnice do sobote dopoldne prodale že 40 tisoč vstopnic, medtem ko je rezervacij bilo skoraj še enkrat toliko.

Kljub izjemnemu zanimanju so strokovnjaki prepričani, da bodo uspeli preprečiti prometno zmedo. Usklajenost vseh služb je izjemna, boljša kakor prejšnja leta. Promet po savski dolini bo v času največjega navala kajpak enosmeren. Dogodke na cesti naj bi nadzorovala gosta mreža milicnikov z radijskimi aparaturnami ter helikopterji. Nič manj pozornosti niso posvetili preskrbi, ki je bila doslej praviloma zmeraj šibka točka organizacije. Obljubljajo, da bodo v času svetovnega prvenstva odprte številne trgovine in trafike vzdolž ceste. Gostinska in druga podjetja obljubljajo obdržati normalne tržne cene. Inšpekcije že sestavljajo »leteče« kontrolne ekipe, ki naj bi kontrolirale spoštovanje zamrznitvenih ukrepov.

Vodstvo tekmovanja, nastopajoči in novinarji so nastanjeni na Bledu. V Planico jih bodo prevzajali posebni avtobusi, označeni z dobro vidnimi znaki. Bled je te dni tudi prizorišče številnih sestankov smučarskih strokovnjakov in delegatov FIS, ki pripravljajo posvete o novih ocenjevalnih pravilnikih, o bodočih tekmovanjih, o skakalnicah-velikankah, ki rastejo na Češkem in v Zvezni republiki Nemčiji itd.

Organizacijski komite upa, da si bo polete prišel ogledat tudi predsednik republike Josip Broz-Tito. Zanj so pripravili originalno spominsko darilo — miniaturno Elanovo smučko s podpisu udeležencev tekmovanja. Podobno smučko je maršal prejel že pred leti. »Kje je pa druga?« je takrat pobaral prireditelj. »Drugo dobite prihodnjič,« so mu odgovorili.

Svečan zaključek prvega svetovnega prvenstva v poletih bo v nedeljo ob 19.30 zvečer na Bledu. Povorko tekmovancev, ki bodo izpred Kazine krenili skozi mesto, nameravajo popestriti z zborom pisanih narodnih noš. Da bi bilo vse skupaj bolj svečano, pripravljajo veličasten ognjemet. Nastopajoče čaka tudi vrsta praktičnih nagrad, ki so jih prispevala domača podjetja in časopisne hiše. Naš kolektiv jo je namenil najbolj nesrečnemu oz. »smolastemu« skakalcu. Zmagovalce tako ali tako čaka kup bogatih priznanj.

I. G.

Rateče v pričakovanju »Planice 72«

Dan pred državnim prvenstvom v smučarskih skokih in več kot teden dni pred športnim dogodkom leta, »Planica 72«, je bilo v majhni vasi ob jugoslovansko-italijanski meji, v Ratečah, že čuti prvi nemir in vznemirjenje. V pričakovanju prvih skakalcev, gostov in mnogih drugih so vaščani še posebno poskrbeli za red in čistočo v svojem kraju, za urejene zasebne sobe, za vedno toplo vodo v kopalnicah itd. Mnogi vaščani, posebno upokojenci, pa že mesec dni sodelujejo pri pripravah za ureditev planinške skakalnice in prostorov ob njej.

V tistem, sončnem sobotnem popoldnevu, ko se je obiskovalcem ponujala idilika vasi in ko se je kar vsiljevala misel, kako bi kraj lahko še bolj turistično zaživel in od turizma živel, so že začeli prihajati prvi skakalci. Po izdatnem okrepčilu »v njihovi« gostilni Pri Žerjavu sredi vasi, so se napotili po hišah, po tistih pač, ki so jim večkrat nudile prenočišče in gostoljublje. Lastniki zasebnih sob v Ratečah že kar vedo, kdo bo pri njih prenočeval, kajti naši in tuji športniki se vedno vračajo k istim lastnikom, v iste sobe.

Ratečani so vedno živeli s Planico in za Planico in nanjo so se tudi letos dobro pripravili.

STAVA PRI ŽERJAVU

S prijazno in gostoljubno Žerjavovo Jerco, ki v domačnosti svoje gostilne ne postreže le z izvrstno kuhinjo, ampak tudi s širokim nasmehom in nasveti, smo se pogovarjali o njeni gostilni, gostih in o rateškem turizmu nasploh. Če kdo, potem Jerca Žerjav ve, kaj rateškemu turizmu še vedno manjka in kakšne možnosti ima za svoj nadaljnji razvoj. Dvajset let je že zaposlena v gostinstvu in njena zasluga je, da je postala njena gostilna znana in poznana daleč naokrog. Zeljam gostom zna ustreči, njena gostilna je prijetno zatočišče in turistična poslovalnica obnemem.

V lepo opremljeni in obnovljeni gostilni, ki je sicer stara že več desetletij, imajo tudi posebno sobo, kjer se v času skakalnih tekem najraje zadržujejo domači in tuji skakalci. Na eni steni so podpisana najbolj znana imena našega in tujega zimskega

športa, na drugi pa visi v okviru posebna stava naše reprezentance z besedilom: ti si jugoslovanski skakalec, ki bo na »Planici 72« dosegel nov državni rekord, mora svojim sotrpinom takoj in v gotovini izplačati 500 dinarjev. Pod besedilom so podpisali naših reprezentantov.

Jerca Žerjav pa hrani tudi spominsko knjigo, v kateri so zapisali najlepše misli o Ratečah in Planici številni obiskovalci, med njimi so kar najboljše oceno o planiški velikanki in Planici ter o Ratečah zapisali člani mednarodne komisije, ki je letos odobrila in dovolila svetovno prvenstvo v Planici.

NAJVEČ STALNIH GOSTOV

Gostje, ki zahajajo k Žerjavu, najbolj cenijo izvrsten okus jedi, hitro in solidno postrežbo, domačnost in ne nazadnje tudi prisrčnost, ki jo znajo izraziti lastniki gostilne tudi na ta način, da gostu ponudijo skromne, a zato nič manj dragocene lectove srčke, lepe prtičke itd. Najboljši gostje so sosednji Korošci in Italijani, veliko pa je tudi domačih, ki se tod zaustavljajo tedaj, ko nakupujejo v sosednji državi. Najbolj priljubljena jed so srbske specialitete in telečja jeta, ki jih pri Žerjavu znajo pripraviti na več načinov.

Redno pa zahajajo v Rateče tudi gostje, predvsem iz sosednjih republik, ki prihajajo po mir, na tihe sprehode in po prijaznost in domačnost, ki jo nudi mala vasica.

Pa vendar še vedno nekako velja, da Ratečani v turizmu še ne zajemajo z veliko žlico, da nekateri še vedno oklevajo. Kdajpakdaj se še vedno pokaže tista nezaupljivost do tujca, ki deloma izvira iz bridkih izkušenj preteklosti. Nezaupanje je pravzaprav značilnost ljudi, ki žive tik ob meji, ki pa so obenem kar precej oddaljeni od večjih slovenskih središč. Tudi zemlja, ki je vedno tako skopo odmerila kruh rateškemu kmetu, je terjala veliko truda, garanja in v isti sapi tudi odpornost, trdnost in redkobesednost njenih ljudi. Prav zaradi tega so nekateri nezaupljivi in nezainteresirani za vsako novost, ki jo sprejemajo s skrajnim nezaupanjem. Ob tem tudi turizem, kmečki turizem, ni nobena izjema.

Značilno pa je, da je prav gostilna pri Žerjavu s svojo vedno pripravljeno, prijazno in dostopno lastnico, za vse Ratečane, ki se deloma ukvarjajo z oddajanjem zasebnih sob, nekakšen kažipot ali smer, po kateri naj bi se ravnali v prihodnje. Vsi gostje, ki se oglašajo v gostilni, dobe tu vse informacije, nasvete

Jerca Žerjav

in tudi sami vaščani se vedno znova in znova zatekajo k Jerci, saj zna vedno vse prav in pravilno svetovati.

»Možnosti za razvoj turizma so v Ratečah prav gotovo odlične,« pravi Žerjavova Jerca, »mnogo vaščanov si je že uredilo zasebne turistične sobe, deloma s krediti. Vendar pa bi potrebovali vsaj še nekaj let, če bi hoteli zares turistično zaživeti. Večjo trgovino bi potrebovali in hotel. Prepričana sem, da bi bil v sezoni vedno polno zaseden.«

»In kateri gostje so vam najljubši?«

»Vse imam rada, ampak najljubši so mi še vedno tili naši športniki. Pravo veselje jih je gledati, ko z volčjim tekom použijejo kosilo ali večerjo,« se je široko nasmejala in že je ni bilo več, kajti žena našega znanega skakalca je zaprosila za nujno pomoč. V naročju je držala dojenčka, ki se je držal sicer sila moдро, a ga je bilo treba kljub temu čimprej previti...

D. Sedej

ljubljska banka

Druga stran Planice: BLED v znamenju Planice

Drugo stran letošnjega prvega svetovnega prvenstva v smučarskih poletih v Planici od petka do nedelje bi lahko imenovali Bled. Na Bledu bodo namreč prebivali vsi tekmovalci, številni gostje iz vsega sveta ter novinarji. Planiški komite predvideva, da bo vseh okrog 700 in da bodo napolnili vse blejske hotele.

Zato so si turistični in gostinski delavci zadali nalogo, da bodo goste sprejeli kar se da slovesno in jim pripravili prijetno bivanje. Bled bo okrašen z našimi in tujimi zastavami. Očistili in zakrpalijo bodo vse ceste. Temu enkratnemu dogodku pa se bodo prilagodili tudi gostinski lokali in trgovine. Oboji bodo namreč odprti pozno v noč. Se posebej so poskrbeli za zabavo, saj so vse kavarne in

bari zagotovili glasbo in program.

Največja zanimivost, ki jo pripravljajo za planiške goste, bo beneška noč, ki bo v nedeljo ob 19.30. Od Golf hotela do kazine bo potekala baklada, na blejskem gradu pa bo ognjemet.

Precej denarja so za to namenili blejski gostinci, trgovci in radovljjska občinska skupščina. Gostinci so namreč namenili za tekmovalce tudi posebna darila: za zmagovalca 15-dnevno bivanje v hotelu Toplice, za najdaljši skok 14-dnevno bivanje v Golf hotelu in za najboljšega Jugoslovana 7-dnevno bivanje v hotelu Jelovica.

Skratka, na Bledu upajo in si želijo, da bi zadovoljili vse goste in skakalce.

A. Z.

V dolino pod Ponco so se naselili že tudi prvi gostinci in trgovci, ki bodo v tednu smučskih poletov skušali nasiti in ovlažiti tisočero grl in želodcev. Med prvimi, ki so postavili svoje stojnice in premične prodajalne pod skakalnico, so delavci trgovskega podjetja Specerija Bled. Pri lesenem paviljonu smo našli Poldeta JANŠA, vodjo nabave pri Speceriji, ki je sicer star znanec in ljubitelj Planice. Včasih je bil Janša smučarski skakalec, športnik, zato je na Planico še bolj navezan. Pravi, da zahaja sem že od leta 1926 dalje. Vendar se tokrat nismo pogovarjali s Poldetom športnikom, temveč s Poldetom, trgovcem in gostincem.

»Specerija se redno pojavlja na vseh planiških prireditvah. Paviljone, ki že stojijo,

bomo še razširili. Skupno bodo dolgi okrog 8 metrov, razen tega pa bomo v Planico pripeljali za potrebe gostinstva in trgovine še 2 kombija in seveda premične prodajalne v prikolicah. Mi jim pravimo kar ambulante. V Planici bo tako delalo okrog 35 naših delavcev, pomočnikov in vajencev. Tako delo je posebno dobro za vajence, saj se privadijo na gnečo pred puhti in delo v najtežjih razmerah. Vsak bo lahko pokazal svoje trgovske sposobnosti. Tako bo skušala Specerija zadovoljiti in oskrbeti obiskovalce Planice s piščanci in jedami.

Zanimivost je to, kako trgovci zaključimo planiške polete. Ko skakalci in ljudje odidejo, poberejo okrog »šantov« vse odpadke in smeti ter jih zvečer zakurimo. Pod ska-

kalnico zagore kresovi kot za 1. maj. Tako ostane Planica za nami očistena.«

J. Košnjek

Polde Janša

Rudi Finžgar (5)

Za mladino — ELAN

Propagiranje telesne kulture — Na sejah zaspal — Inicijativni odbor Elana — Načelnik Janez Vipotnik, predsednik Rudi Finžgar — Desetletni razvoj Elana

Mizarski pomočnik in državni rekorder v smučarskih skokih Rudi Finžgar je postal tako »po liniji« sekretar telesnovzgojne organizacije FOS.

»Potoval sem po Sloveniji in propagiral telesno kulturo. To je bilo zelo težko, ker mladi niso imeli ne žog, ne orodij, ne smuč, sploh nobenih rekvizitov. Potem pa sem se pojavil jaz in jih prepričeval, naj se ukvarjajo s športom...«

Telovadnice so bile izropane. S telovadnih koz in konj so ljudje potegnili usnje, saj ga takrat drugod ni bilo mogoče dobiti. Parket je bil uničen, lestvine od bradelj požgane...

»Vse to, pa dolge razprave na sestankih v Ljubljani so me tako utrujale, da sem se na sejah redno zaspal. Le kaj bom vrtil jezik, če ničesar nimamo,« sem si mislil. Na enem izmed sestankov sam predlagal, da postavimo to-

varno športnega orodja. Brez tega ni šlo.«

Tako so ustanovili iniciativni odbor zadruga Elan. Njegov načelnik je bil Janez Vipotnik, predsednik pa Rudi Finžgar.

»Delati smo začeli v večji hiši v Begunjah, kjer je bila prej konfekcija, takrat pa je imel v njej garaže avtoprevoznik Jože Kovačič iz Tržiča. Ker je bila v tem kraju obrt že od nekdaj dobro razvita, je bilo ljudi za delo do-

volj. Očeta sem prepričal, da se je s svojimi stroji priključil zadrugi...«

24. septembra 1945. leta je imela zadruga ustanovni občni zbor. Zanimiv je pogled na podpisne listine o ustanovitvi: Rudi Finžgar — mizarski pomočnik, Slavko Ažman — ključavničar, Rudolf Finžgar — mizarski mojster, Jože Gašperšič — dijak, Marko Gorše — dijak, Jože Smole — dijak, Ivan Finžgar — mizarski pomočnik in Janez Vipotnik — tehnik.

»Stvar ni potekala tako enostavno. Za ustanovitev smo morali imeti deset podpisnikov, v začetku pa nas je bilo le osem. V Ljubljani sem srečal na cesti Jožeta Gašperšiča in Slavka Ažmana. Kar določil sem ju, da sta bila deveti in deseti podpisnik.«

Ustanovitelji so jamčili za zadrugo s svojim premoženjem. Edini »kreditno sposobni« je bil Rudijev oče Rudolf, ki je imel hišo in stroje. Tako so lahko začeli z delom.

Danes je tovarna športnega orodja Elan znana tudi prek naših meja. Njen hiter razvoj je potrdil pravilno odločitev tedanjih telesnovzgojnih »zanesenjakov«. Poglejmo najvažnejše mejnike v razvoju tovarne v začetnih desetih letih.

1945 — Povedali smo že kako je prišlo 24. septembra do ustanovitve. Morda lahko dodamo kot zanimivost še to, da je bil eden izmed pobudnikov tudi sedanji predsednik IS SRS Stane Kavčič.

Strojev je bilo premalo. Ni dosti pomagalo, da so zadrugniki plačevali od 7,5 do 15 odstotkov svojih mesečnih prejemkov. Zato so izvedli v Zagrebu precej nenavadno akcijo. Prisluhnimo Finžgarju:

»Vipotnikov oče nam je povedal, da so nekje v Zagrebu stroji. Hitro smo vzeli avtomobil, se odpeljali v Zagreb in stroje zaplenili...«

Prvo delo zadrugnikov je bilo popravilo smuč, ki jih je pripeljal Rudi iz Cerknega. To je bila dediščina prve partizanske smučarske delavnice IX. korpusa. Do konca leta so naredili že več kot 800 parov smuč.

1946 — Začeli so izdelovati nove vrste telesnovzgojnih naprav (telovadni konji, koze, mize, blazine, žoge). Poleg lesnega obrata so odprli še sedlarsko delavnico.

1. junija so odprli v Ljubljani svojo prvo trgovino, ki se je pozneje osamosvojila in je predhodnica današnjega Slovenijašporta.

2. januarja so ustanovili svojo sindikalno podružnico. Zanimivo je, da so tedaj že imeli v Elanu nekakšno obliko samoupravljanja. Zadrugo je vodil upravni odbor, ki je bil voljen vsako leto.

Konec leta so imeli 82 delavcev.

1947 — Zadruga se je razširila in zadrugniki so zato na seji 23. septembra sklenili, da postane zadruga državno podjetje (regresirano 9. oktobra 1948). Ob koncu leta je znašala vrednost proizvodnje

48.920.000 din in so imeli zaposlenih 112 delavcev.

1948 — S podžaljenjem zadruga je bil postavljen za direktorja namesto Rudija Finžgarja Lovro Potočnik. Finžgar je postal tehnični vodja. Uvedli so statistično, personalno in plansko evidenco. Glavna naloga je bila izpolnitev plana, saj so proizvajali za vso državo. Vrednost proizvodnje je narasla na 74.200.000 din pri 146 zaposlenih.

1949 — To leto je pomembno prevzem zato, ker so tedaj začeli izdelovati športne čolne. Ta proizvodnja je doživela izreden razmah v letih od 1950 do 1952, ko so zaposlili dva reprezentanta: Branika Drogenika in Josipa Hafnerja. Ob koncu leta se je vrednost proizvodnje povečala na 93.500.000 din pri 161 zaposlenih.

1950 — Tega leta je izbruhnil v Elanu požar, ki je povzročil za 1.300.000 din škodo. Drug pomemben dogodek je bil, ko so izvolili svoj prvi delavski svet. Za direktorja so izvolili Rudija Finžgarja. Vrednost proizvodnje je znašala 109.300.000 din pri 157 zaposlenih. Še nekaj: 11. decembra so poslali svoj prvi par tekaških smuč v inozemstvo (Belgijo).

1951 — 11. novembra so opustili plansko proizvodnjo in začeli delati na osnovi povpraševanja. Bruto produkt je padel na 99.129.000 din, število zaposlenih pa na 138.

P. Colnar

I. SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČARSKIH POLETIH

V Dorfarje po dobre sadike

Kdor je že hodil po Dorfarjih in Sv. Duhu pri Škofji Loki, je pri nekaterih hišah lahko opazil drevesnice. To je za Gornjsko precej zanimiva in redka dejavnost, saj so drevesničarji bolj razširjeni v sadjarsko razvitejših krajih Slovenije, kamor sodi predvsem Štajerska

V sredo smo se oglasili pri Cegnarjevih v Dorfarjih. Gospodarja Franca ni bilo doma, vendar nam je tudi gospodinja Katarina vedela o tej dopolnilni kmetijski dejavnosti veliko povedati.

V Dorfarjih se še štirje kmetje ukvarjajo z drevesničarstvom, in sicer pri nas, pri Francu Vilfanu, Francu Zakotniku, Vinku Hafnerju, pri Sv. Duhu pa ima drevesnico tudi Franc Porenta. Franc Jenko iz Pevna pa to dejavnost počasi opušta. Kdaj se je drevesničarstvo začelo, ne morem točno povedati. Tradicija se prenaša iz roda v rod že več sto let. Včasih so tukaj sejali pečke, vendar je to sedaj z zakonom prepovedano. S Štajerske dobimo divlje sadike (divjake). Po enem letu jih cepimo. Cepiče dobimo na Turnu nad Predvorom. Sadika potem raste še dve leti in šele nato je dobra za prodajo. Drevesničarji sodelujejo s Kmetijskim zavodom Ljubljana. Inž. Jože Mihelič nam strokovno pomaga. Spominim se, da pred vojno tega ni bilo, čeprav je bilo drevesničarjev veliko več. Samo v Dorfarjih nas je bilo 9. Združeni smo bili v drevesničarsko zadrugo. Danes gojimo sadike za jabolane, hruške, češnje, slive in orehe. Pod Ljubljano pa sadike za brskve in marelice. Seveda pa

je na Štajerskem drevesničarjev več.

Cegnarjeva drevesnica meri 1 ha, v njej pa raste okrog 3000 sadik. Včasih so imeli »pevcarje« za nizkodebelno, srednje debelno in visokodebelno sadje, danes pa le za srednjedeblno in nizkodebelno sadje. Z drevesnico je veliko dela. Ob sajenju divjakov jo pognojijo s hlevskim gnojem, potem pa jo vsako leto dognojajo z umetnim gnojem. Sadike obrezujejo vsaj petkrat na leto, prav tolikokrat pa tudi škropijo. Ker je škropljenje izredno pomembno, jim pri tem pomaga inž. Hrčič s Kmetijskega instituta. Dober drevesničar mora sadike po potrebi tudi stalno obrezovati. Količina dela je z drevesnico, naj povemo, da posameznik, ki je že vajen takega dela, 3000 drevesc okoplje v štirih dneh!

Zanimalo nas je, kako je s prodajo sadik. Katarina Cegnar je o tem pripovedovala: »Za prodajo moramo skrbeti drevesničarji sami. Prodaja sadik se začne v drugi polovici oktobra in traja do zime ter se nadaljuje takoj, ko zemlja odmrzne. Pri nas prodamo letno okrog 2000 sadik. Najboljša sadika stane 15 din, slabša pa 10 din. Ker smo že dolgo časa drevesničarji, hodijo ljudje iskat sadike kar na dom, kdaj pa sa-

dike tudi sami peljemo na različne sejme. Mōž jih je danes na primer peljal na živinski sejem v Črnuče. Včasih smo prodali največ sadik za voščenke, bobovce in starejše sorte jabolane, sedaj pa se pojavljajo vedno nove in nove sorte. Med jabolani gre najbolj v promet jonatan, zlati delišez, rdeči delišez, Priolov delišez, zlata parmena, krivopcelj, rdeči boskop, šampanska reneta itd. Seveda je na prvem mestu jonatan. Med hruškami pa so najbolj iskane viljamska boskovka, kleržo, pastorijevka, rjavka in rumenka. Po moštaricah pa najbolj sprašujejo kmetje.«

Nobenega dvoma torej ni, da v Dorfarjih in pri Sv. Duhu ne bi dobili dobrih sadik za jabolane in hruške. Kmetje-drevesničarji so mojstri pri svojem delu. Zanj imajo veselje, izkušnje in seveda tudi različne tečaje, predvsem za cepljenje. Veliko jim pomaga tudi Kmetijski zavod in Kmetijski institut.

J. Košnjek

Cegnarjeva drevesnica v Dorfarjih. — Foto: F. Perdan

Na divjega petelina

Večji del občine Tržič prekrivajo prostrani gozdovi, katere si delita dve lovski družini; kovorska in tržiška. V zeleno bratovščino so včlanjeni predvsem zreli moške vtem ko mlajši nimajo preveč zanimanja za lovski šport. Eden starejših lovcv v lovski družini je Sterov Blaž. Ni najstarejši član zelene bratovščine, je pa gotovo najtežji lovec. Seveda pa so kilogrami skrivnost. Saj ima vsak človek lahko svojo skromno, majhno skrivnost, pa naj jo ima še Blaž.

Nedavno je tega, ko sva prav prijetno kramljala o njegovem lovskem stažu, ki se je začel 1945. leta.

»Ker sem že od mladih nog ljubil naravo, predvsem gozd in gore, sem sklenil postati lovec, kakor je bil tudi moj oče. Da lahko postaneš lovec, moraš najprej odstreliti divjad. Meni se je to posrečilo po treh letih na Dobriču, ko sem na klic odstrelil srnjaka. Takrat sem doživel tudi lovski krst in postal sem pravi, »krščen« lovec.«

Od vseh lovskih pohodov pa se Blaž najbolj dobro spominja, ko je šel leto kasneje s Kralovim Hanzijem

na velikega petelina na Dobriču.

»Ko sva bila v zasedi, je nenadoma močno završalo in in slišati je bilo lomljenje suhih vej na drevju. Skozi vejeve se je spustil na velik štor, kakih šestdeset metrov od naju, divji petelin. Takrat se me je prvič in tudi zadnjič v življenju polastila lovska trema. Od razburjenja sem se tresel kot šiba na vodi. Trajalo je le nekaj trenutkov, nato sem se zopet umiril. Preden sem ustrelil petelina, sem ga hotel tudi videti od blizu. Približal sem

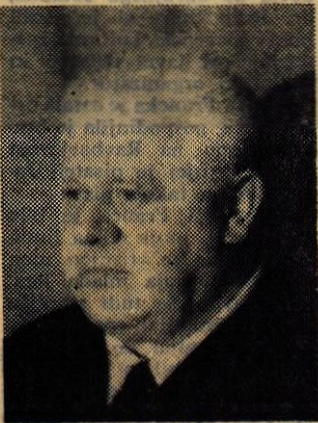
se mu na par korakov. Bil je čudovit in zelo velik. Nato sem se zopet oddaljil na primerno razdaljo za strel. Pomeril sem in pritisnil. Zadel sem v polno.«

Petelina je dal nagačiti in pravi, da je to njegova najlepša lovska trofej v življenju. Enkratni odstrel divjega petelina je za vsakega lovca dovolj. Saj je to tako lepa in plemenita divjad, da se ji težko najde primerja.

»Udeležil sem se tudi mnogih brakad na nizko divjačino. Najuspešnejša brakada, ki sem se jo udeležil, je bila že pred leti na Brezjah pri Tržiču. Takrat smo odstrelili sedem dolgouhcev.«

Sedaj se Blaž ne podaja več tako pogosto na lovske pohode. Tu in tam še zaide včasih v gozd. Dolgčas mu ni nikoli. Ima veliko hobijev, od katerih ga najbolj privlači slikanje. Pri radiu Tržič pa samostojno režira serijo iger, v katerih bo poskušal seznaniti poslušalce predvsem z našimi gozdnimi pticami, ki so mu zelo pri srcu. Večkrat jim rad prišluhne doma z gramofonskih plošč, še raje pa, kadar gre v naravo sam ali pa s svojo zeleno bratovščino.

J. Piškur

Blaž Ster

Odbor za medsebojne odnose

TERMOPOL

Predelava plastičnih mas

Sovodenj

razglašča prosta delovna mesta:

1. vodje kontrole

2. tehnologa

3. šoferja

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

pod 1.: imeti mora srednješolsko izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj v kovinski ali lesni stroki;

pod 1.: imeti mora srednješolsko izobrazbo in 5 let delovnih izkušenj v kovinski stroki;

pod 3.: biti mora voznik C kategorije.

Osební dohodek po dogovoru. Razglas velja do zasedbe delovnih mest.

Pomenki o Mengšu in njegovih ljudeh

Staretov kmečki rod

Sprva sem mislil pisati le o mengeških izobražencih in kulturnih delavcih, zato sem nekatere prve zapise posvetil slikarju Jelovšku, pisatelju Trdini, pesniku Veselu, pesnici Trojanškovi in glasbeniku Liparju. Ker pa sem s pripovedjo o Gregorju Blažu, gospodarstveniku in mecenu, tok pripovedi že preusmeril, bo prav, če tudi o Staretovih kaj več povem. Četudi sem o tej rodovini že napisal nekaj stavkov, posebno v zvezi s Francozo Staretovo-Radoslavo, Trdinovim mladostnim ljubezenskim idealom. Prav pravično bo, če o tem čvrstem kmečkem rodu še malo pokramljamo.

DOSELJENEC IZ STRAHINJA

Na Gorenjskem že poznamo nekaj starih kmečkih rodovin, katerih otroci so se z marljivostjo in razumnostjo (pa tudi prebrisanostjo!) uveljavili v slovenskem gospodarstvu. Da omenim le Trpinčeve iz Kranja in Bleiweise s Trstenika. Iz obeh rodov in je izšla cela vrsta izobražencev, trgovcev in gospodarstvenikov.

Tak trden in plodovit rod je bil tudi Staretov. Začetnik družine Mihael je bil sicer doma v Strahinju pri Naklem. Tam se je rodil l. 1790. Že mlad pa se zakoreninil v Mengšu. Moža prav šegavo opisuje pisatelj Janez Trdina v svojih spominih:

»Naselnik, trd Gorenjec, Miha Stare, mož posebnih dušnih moči in zmožnosti, more se reči, kmečki ženij, da mu jih je malo para v naših deželah. Vse, kar je imel in kar ima, si je pridobil s svojo prebrisanostjo, brez vsakega nauka. Pisati ni znal in ne zna, brati in za silo nemški se je naučil sam. Mora se človek čuditi, kolika modrost je nekaterim našim ljudem prirojena; brez pripomočkov, brez priporočil prijateljev in znancev je začel Miha Stare kupčevati. In vendarle se mu je pospešilo prav in zmerom po volji vsako delo, katerega se je lotil. Zdrave pameti ne more mu človek nikdar dosti pohvaliti, mora se reči, da je ideal preprostega, pametnega in pridnega Slovenca, kakršnih bi se našlo malo med Nemci, med Lahji pa celo nič. Prva trgovina mu je bila z malim, drobnim blagom, katerega je nosil v malem jerbazu s seboj; po cele dni ni jedel nič kuhanega; kruh ali kaka tepka ali kosmač, na cesti najden, mu je zadostil. Že bogat si je kupil v Mengšu kočo, katero je predelal v lepo hišo; imenuje se še zdaj

»pri kramarju« zato, ker je začel ondaj najprvi on v Mengšu prodajati kramo.

KUPOVAJTE SI GRADOVE

Kot da bi bila Prešernova Glosa zapisana na Staretov hrbet:

Lani je slepar starino še prodajal, nosil škatle, meril platno, trak na vatlje, letos kupi si graščino.

Na te vrstice uide misel slehernega, ki naleti na podatke o vrtoglavlju Staretovem gospodarskem vzponu. Seveda ni bilo vse tako čisto, kot je Trdinova pripoved. Rekel bi celo, da je Trdina na očeta svoje milice Radoslave gledal z močno prijaznimi očmi. Mihael Stare je bil drzen in prebrisan človek, znal je o pravem času spekulirati, poceni kupiti, drago prodati. Menda si je levji delež premoženja pridobil s tihotapstvom avstrijskih bankovcev iz francoske Ilirije na Stajersko.

In res je z denarjem, ki si ga je s srečo in spretnostjo pridobil, kupil kar tri gradove: Gasperinjev in Ravbarjev grad v Mengšu ter Kolovec pri Rovah. Seveda je Staretu denar menda kar dotekal, saj je bil zakupnik užitnin in mitnin na Kranjskem in Stajerskem, deloma celo v Pragi in Lincu. In še tržnice na Dunaju je imel v zakupu.

Seveda pa Stare na denarju ni sedel; zgradil je pivovarno in opekarno, obnavljal svoje gradove, zasajal sadovnjake in vinograde. In še in še bi se dalo naštevati, kaj vse je tudi za Mengeš storil. Bil mu je tudi župan in kot tak utrdil Mengšu tržne pravice. Mihael je bil dvakrat poročen in imel deset otrok. Umril je l. 1872. Vse svoje otroke je lepo pospremil v življenje: sin Miha je dobil Gasperinjev grad, sin Anton je postal lastnik Ravbarjevega gradu, sin Feliks pa je postal graščak na Kolovcu. Sin Ferdinand se je izšolal in napredoval do okrajnega sodnika, dr. Josip Stare si je utrdil ime v slovenski kulturni zgodovini kot javni delavec in gledališki organizator.

Hčerka Francka je ostala neporočena, gospodinjala je bratu Antonu na Ravbarjevem gradu. O njej je pisatelj Janez Trdina takole pisal:

»Staretova Francka je bila moja prva, moja edina ljubica, globoko je vtisnjen njen spomin v moja mlada leta, kaj pravim, še tudi starejša leta je spremljal, spremlja in bode spremljal do hladnega groba. Naklonil mi je spomin na njo mnogo srečnih ur; naj bo pozdravljen in blagoslovljen!«

Črtomir Zorec

Torkov večer z Marjanom Kraljem

Kulturno - umetniško društvo Dobrava Naklo je pripravilo v torek, 14. marca v dvorani združenja doma v Naklem srečanje z znanim napovedovalcem ljubljanskega radia in televizije Marjanom Kraljem. Za večer je vladalo v Naklem in okolici veliko zanimanje in zato ni čudno, da je bila dvorana skoraj premajhna. Popularnega Marjana sta spremljala tudi režiser Grega Tozon in tehnik Lojze Kožar. Nakelčani so svojega gosta pozdravili z dolgotrajnim aplavzom. Marjan je bil tako presenečen, da je ob koncu aplavza dejal, da človek šele sedaj ve, koliko je vreden in da je pripravljen odgovoriti na vsako vprašanje.

Kralj, Tozon in Kožar so nato pripovedovali zanimivosti o najbolj poslušani oddaji ljubljanskega radia V nedeljo zvečer, ki jo vodi Marjan Kralj. Oddaja teče že šesto leto. Idejo zanjo je dal sedanjemu generalni direktor RTV Milan Merčun. Mik oddaje V nedeljo zvečer je v tem, da v njej prevladuje glasba, ki je vseh predvsem mladim, pojavljajo pa se tudi melodije, ki so vseh »gospodinjam, zvestim poslušalkam ljubljanskega radia«. Marjan dobi za vsako oddajo več sto pisem in jih lahko le dobrih deset uporabi za oddajo. Tudi iz Naklega so mu že večkrat pisali, z gorenjske pa dobi največ pisem z Jesenic.

Marjan Kralj je za oddajo Veseli tobogan, ki jo vodi

skupaj z Jano Osojnikovo, dejal: »Delo z otroki je zame vedno najlepše. Tobogan je zato moja najljubša oddaja. Marsikaterega starejšega je pred mikrofonom sram, otroci pa povedo tisto, kar mislijo. Trudimo se, da bi zato s toboganim obiskali čim več krajev in ustregli željam najmlajših.«

Nakelski gost je dobival na srečanju različna in zanimiva vprašanja: koliko je star, koliko časa je na RTV, kolikokrat se pri napovedovanju zmoti in če je zato kaj

kaznovan, katerega napovedovalca najbolj ceni, katerega pevca ima najrajši itd. Marjan je odgovarjal in seveda tudi spraševal. Gospodinjo v drugi vrsti je med drugim vprašal, zakaj je prišla na ta večer. Odgovor: Zato, da vas vidim!

Srečanje z Marjanom Kraljem je bilo popestrjeno tudi z glasbo, ki sta jo preskrbeli Grega Tozon in Lojze Kožar.

Marjan Kralj se je v Naklem prvič na tak način srečal s poslušalci. J. Košnjek

Vilko Marinšek

Kako že poje pesem? Pomlad že prišla bo, ko tebe več ne bo, te bodo djali v to črno zemljo... V dneh, ko prihaja vigred v deželo, si stopil na pot v neznan, drug naših veselih ur.

In zdaj smo se prišli, tvoji prijatelji, posloviti. Resda le posloviti, a pozabili te ne bomo, naš stari, tih — a za vse lepo in dobro tako vnet — tovariš. Če sta skromnost in delavnost res odlični svetlihi značajev, potem si se ti smel gotovo šteti mednje.

Naj zdaj, tu prisotnim kaj povem, še o tebi in tvojem življenjskem delu, ki nikakor ne sme ostati pozabljeno, če že dovolj priznano ni bilo.

Vilko Marinšek, višji gradbeni tehnik, ni živel zaman. Napravil je načrte in vodil gradnjo ne le združenih domov na Primorskem in v Zireh, pač pa še za devetnajstero drugih!

Spomenik padlim borcem in talcem na Jezerskem je prav tako Marinškovo delo.

Kot sodelavec arhitekta Bitenca je vodil adaptacijo dela v Prešernovem spominskem muzeju, stari Mestni hiši na Titovem trgu št. 2 in v Baročni palači v Tavčarjevi ulici št. 43, kjer ima Gorenjski muzej svoje galerijske in razstavne prostore. S hvaležnostjo se bodo kranjski muzejski delavci spominjali čebelje-marljivega gradbenega vodje, ki je v vsem svojem delu, govornju in nastopu kazal tako zlahtno kultiviranost srca.

Le intimnim prijateljem pa je bilo znano tudi Marinškovo veselje do slikarstva. Še kot dijak srednje tehniške šole — gradbenega oddelka — je ob večerih zvesto obiskoval umetniško šolo »Probudo« in si v njej nabiral toliko znanja, da so nekatere Marinškove poznejše oljne podobe močno presegle okvir ljubiteljskega udejstvovanja. V kranjskem hotelu »Evropa« visi ena od njegovih slik »Triglav v jutranji zarji«.

Kakih velikih javnih priznanj za svoje res pošteno delo pri obnovi Kranja in širše Gorenjske, žal, Marinšek ni dočakal. Tudi kakega posebnega imetja si idealist, kakršen je bil Vilko vse življenje ni znal pridobiti. V onostranstvo odhaja praznih — a poštenih rok...

Le besede in čustva hvaležnosti pa prijateljske zvestobe ti, dragi naš tovariš Vilko, lahko položimo v ta v tej rahli, pomladni prsti kranjskega polja — lep in temni grob. S tiho, tiho mislijo, da bi ti bil smrtlen sen lehak.

Č. Z.

Marjan Kralj

V nedeljo, 19. marca, je bilo pod pokroviteljstvom jeseniškega občinskega sindikalnega sveta prijateljsko srečanje gorenjskih invalidov, ki so se po razpravi, v kateri so govorili o nekdanjih vojnih dneh in oživljali spomine, pomerili tudi v športnih tekmovanjih: kegljanju, šahu in streljanju. V vseh treh disciplinah so zmagali invalidi iz Kranja. Diplome in priznanja so zmagovalcem podelil v hotelu Bor. Ob koncu srečanja so invalidi z Gorenjske sklenili, da bodo taka srečanja organizirali še večkrat. Se posebno priznanje pa so dali občinskemu sindikalnemu svetu na Jesenicah in organizaciji invalidov na Jesenicah, ki sta srečanje zares izvrstno pripravila. — M. Živulović

Smetišče urejeno

V železnikih so že več let razpravljali o ureditvi smetišča. Prebivalci so namreč smeti odlogali kar v Soro. Dolgo so iskali primeren prostor in se končno odločili, da uredijo smetišče ob Sori med

Selcami in Dolenjo vasjo. Reka je tu skoraj popolnoma izpodjedla travnik. Vodna skupnost je napravila novo obrežje, jamo za njim pa bodo zasuli s smetmi.

Za odvoz smeti je krajevna

skupnost Železniki kupila traktor. Da bi bil stroj izkoriščen, so kupili tudi zimski plug za pluzenje krajevnih cest, parkirnih prostorov in avtobusnih postaj.

—lb

Obrtno podjetje Bistra Škofja Loka

Stiska s prostori

Obrtno podjetje Bistra Škofja Loka posluje pod tem imenom od januarja leta 1965. Pred tem pa sta pralnica in čistilnica že nekaj let obratovala kot servisa Stano- vanjske skupnosti. Prostori, v katerih se je znašlo novo podjetje, so bili že od vsega začetka tesni in neprimerni. Izdelanih je bilo že več načrtov za novo stavbo, vendar nove in nove podražitve niso dovoljevale gradnje novih prostorov. Odločiti se je bilo treba za začasno rešitev: razširitev prostorov — kolikor se je pač dalo. Ob tem pa je seveda želja po novih, boljših prostorih še vedno živa.

»Poleg razširitve smo se odločili tudi za modernizacijo strojev,« mi je pred dnevi pripovedoval direktor podjetja Franc Sovinc. »Celotna investicija v nakup strojev je znesla milijon sto tisoč dinarjev. Uredili smo visoko tlačno kotlarno s parno napeljavo, napeljali centralno dratnih metrov, koristnih posredstvom, pridobili 260 kvadratnih metrov, koristnih posredstvom in kupili nov stroj za kemično čiščenje Böwe — zadnjo besedo tehnike (ob

nakupu so bili v Jugoslaviji samo trije taki stroji). S tem strojem so bili v Jugoslaviji strojem se je močno olajšalo delo pri čiščenju, impregnacija in apretura potekata na veliko bolj sodoben način, povečala se je zmogljivost, skrajšal se je čas čiščenja in ne nazadnje — tudi možnosti za delo so boljše, saj delavci zaradi filtra ne vdihavajo več strupenih kemikalij. Cena stroja z dodatki je znašala 340.000 dinarjev.«

V obrtnem podjetju Bistra je trenutno zaposlenih 42 delavcev. Lani so ustvarili za 1.940.000 dinarjev prometa, letošnji načrt pa predvideva za 2.400.000 dinarjev prometa. To obrtno podjetje Bistra uvršča med čistilnicami na tretje mesto v Sloveniji, za kemično čistilnico, pralnico in barvarno Maribor in Labodrom Ljubljana. Trenutno ima podjetje tri svoje sprejemnice v Ljubljani, po eno v Medvodah, Gorenji vasi in Škofji Loki, opravlja pa tudi vsa dela za Obrtno podjetje Gradišče.

»Kljub velikemu številu čistilnic v Ljubljani in hudi

konkurenci je zanimanje za naše usluge veliko in nam promet narašča,« pravi direktor Franc Sovinc. »Prav tako je tudi v Kranju. Že precej želja smo slišali, da bi odprli vsaj sprejemnico tudi v Gorenjski metropoli. Lahko povem, da že iščemo prostore in upamo, da bomo tej želji lahko kmalu ugodili. V prihodnjih letih bi tudi radi še izpopolnili in modernizirali stroje. Za investicije do leta 1975 imamo namenjenih več kot 700.000 dinarjev, samo letos pa 200.000. Moram tudi pripomniti, da zmogljivosti naše pralnice trenutno še zdaleč niso izkoriščene. Trenutno je vsaj nekoliko bolje, ko smo prevzeli še pranje za hotel. Res pa je, da so zahteve Škofje Loke za pralnico premajhne in bo treba poiskati dodatno delo drugod. Niti pomisliti pa ne smemo, da bi pranje opustili, ker imamo vseeno vezanih preveč strank. Morda bi omenil le še to, da je pri nas rok izdajanja en teden, skušali pa ga bomo še skrajšati.«

J. Govekar

120.000 din za nova zajetja

Zaradi suše so bili železniki lani večkrat brez vode. Zato so se pri krajevni skupnosti odločili, da bodo na Rudnem, od tam imajo napeljavno vodo, uredili še nekaj zajetij. Vodo bodo nape-

ljali tudi v naselje Dašnico, kjer je bilo v zadnjih letih zgrajenih okrog dvajset novih hiš. Po predračunu jih bodo ta dela veljala približno 120.000 dinarjev.

—lb

Skrb za ribji zarod

Člani ribiške družine Bled so na občnem zboru sklenili, da bodo tudi v prihodnje skrbeli za vodo, s katerimi upravljajo. Ugotovili so, da se predvsem tuji gostje vedno bolj zanimajo za ribolov v njihovih vodah. Tako so lani prodali prek 4300 dovolilnic, kar je za približno 500 več kot leto prej.

V Savo Bohinjko, Blejsko jezero in v gojitvene potoke v okolici so vložili lani okrog 100 tisoč mladice, od teh največ jezerk, potočnih postrvi, ščuk, krapov in lipanov. Vrednost vsega zaroda pa je zna-

šala prek 116 tisoč dinarjev. Razen tega pa so iz Zbiljskega jezera vložili v Blejsko jezero in v Savo Bohinjko še 200 tisoč iglic. Letos pa nameravajo vložiti okrog 50 tisoč mladice lipana in postrvi.

Zanimiva je tudi želja članov ribiške družine, da bi nekaj denarja namenili za ureditev struge Save Bohinjke, ker je voda v strugi vedno bolj plitva.

Razen tega so na zboru sklenili, da bodo tudi letos priredili tradicionalno mednarodno tekmovanje in piknik v Ribnem.

A. Z.

Svet osnovne šole

A. T. LINHART v RADOVLJICI razpisuje prosti delovni mesti:

a) učitelja matematike in fizike

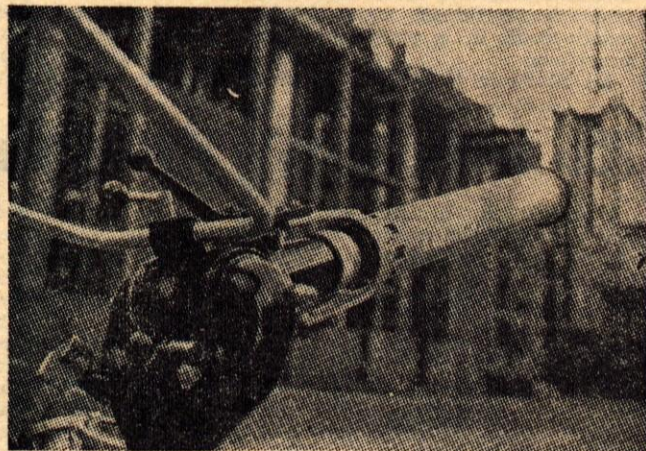
za določen čas (od 16. maja do 30. junija) s polnim delovnim časom. Pogoji: PRU ali P;

b) hišnika

s polnim delovnim časom za nedoločen čas od 1. maja 1972 dalje.

Pogoji: KV ključavničar ali električar, sposoben za opravljanje manjših popravil in vzdrževanje zgradbe.

Razpis velja 15 dni po objavi. Pismene ponudbe sprejema svet osnovne šole A. T. Linhart v Radovljici.

Gasilci tovarne Sava iz Kranja so dobili pretekli teden težko pričakovani gasilski top oziroma kombiniran metalec vode in pene, izdelan pri firmi Rosenbauer v Avstriji. Metalec vode in pene ni pridobil le za tovarno, temveč za vso bližnjo okolico tovarne, saj je savski top prva tovrstna moderna gasilska priprava na Gorenjskem.

ljubljska banka

Tudi na Sovodnju turistično društvo

Pred nekaj dnevi je škofje-loška občina dobila novo turistično društvo. Za ustanovitev le-tega so se odločili na Sovodnju. Priprave na to so potekale približno dve leti. Sovodenjanci pravijo, da so pobudo za ustanovitev društva dobili v Avstriji, kamor so nekajkrat šli na ekskurzijo. Tam so ugotovili dobre strani te gospodarske panoge. Z nič manjšim zanimanjem pa niso poslušali tudi nasvetov, ki so jim jih dali v Mozirju ob priliki obiska preusmerjenih kmetij v Tuhinjski dolini.

Pred nekaj meseci so začeli na Sovodnju z zbiranjem članov. V kratkem času so jih dobili 31. Na ustanovnem občnem zboru, ki je bil pred kratkim, so se že izkristalizirali nekateri načrti društva. Ti sicer niso ne vem kakšni, a vendar za začetek dovolj smeli. Nimajo namena zbrati prevelikega števila članov, hočejo le, da bi bili vsi aktivni. Najprej bodo poiskali vse tiste, ki bi bili pripravljene urediti turistične sobe. V poštah pridejo za začetek predvsem taki, katerim v ureditvi sob ne bi bilo treba vložiti veliko sredstev. Prav tako naj bi na območju društva poiskali vse zgodovinske objekte ter jih obnovili in strokovno uredili. Vsak član

društva pa naj tudi vpliva na prebivalce, da ne bi prodajali starinskih predmetov za majhen denar ali jih dajali zastoj. Taki predmeti morajo ostati v kraju, so sklenili udeleženci občnega zbora.

Veliko pozornosti bodo na Sovodnju posvetili tudi urejenosti kraja, vasi v okolici, okolja posameznih hiš in cest v sodelovanju s krajevno skupnostjo.

Na občnem zboru so se Sovodenjanci pogovarjali tudi o prireditvah, ki naj bi jih pripravili letos. V kratkem bodo sklicali vse organizacije v vasi in se o tem pogovorili. Radi bi pripravili dve prireditvi letno: eno pozimi in eno poleti. Za poletno je že skoraj jasno. Lanskoletno zelo uspešno tekmovalje koscev naj bi postalo tradicionalno. Popostrili pa naj bi ga še z nekaterimi točkami. Sicer pa skrivnosti o prireditvah še ni bilo mogoče izvedeti. Kaže le, da bodo obiskovalci prav gotovo z njima zadovoljni. Na Sovodnju znajo pripraviti presenečenje.

Kaže torej, da bodo turistični delavci na Sovodnju kmalu pokazali, kaj zmorejo. In prav gotovo se bo pokazalo, da je bila ustanovitev turističnega društva v kraju upravičena.

J. Govekar

Sprehajalna pot okrog jezera

Prejšnji teden so se v radovljški občini končali zbori volivcev, na katerih so razpravljali o gospodarskem in družbenem razvoju občine za letos, o predvidenih komunalnih delih in o predlogu proračuna.

Na Bledu so občani pred-

lagali, da se končno uredi sprehajalna pot okrog jezera. Zahtevali so, naj se uredi sprehajalna steza pod gradom do Male Zake in nato odpre še najlepši predel pod Vilo Bled. Menili so, da bi vse to lahko uredili z minimalnimi sredstvi. A. Z.

Za turizem v Zbiljah

V ponedeljek, 13. marca, je bilo v turističnem domu posvetovanje o nadaljnjem razvoju turizma v tem kraju. Poleg članov upravnega odbora turističnega društva sta posvetovanju prisostvovala tudi predsednik občinske skupščine Ljubljana — Šiška prof. Danilo Sbrizaj in predsednik ljubljanske turistične zveze Sergej Vošnjak.

Uvodoma je predsednik turističnega društva Milan Starman poročal o delu društva v preteklem letu in načrtih za letos. Društvo, ki je eno najdelavnejših v občinskem merilu, se je glede dela v prihodnje znašlo na razpotju. V zadnjih dveh letih so vložili v ureditev obale in okolice jezera nad 300 tisoč dinarjev, od tega so sami zbrali polovico. Turistični dom zaradi

dotrajanosti ne ustreza več ter je potreben obnove. Načrti predvidevajo postopno preureditev, ki bi veljala skoraj 4 milijone dinarjev. Turistični delavci v Zbiljah se zavedajo, da takšne investicije ne bodo zmogli, zato iščejo gostinsko oziroma turistično organizacijo, ki bi bila pripravljena vložiti denar za preureditev. Po nalogu sanitarne inšpekcije morajo še do začetka turistične sezone urediti sanitarije, kar bo društvo veljalo nad 200 tisoč dinarjev.

Letos pričakujejo večji obisk turistov, zato bodo povečali obstoječi parkirni prostor za nadaljnjih 4000 m². V načrtu imajo tudi moderno urejen kamping ob jezeru, katerega bodo verjetno uredili še letos. fr

Sportni dan na kranjski gimnaziji. — Foto: F. Perdan

Občni zbor TD Škofja Loka

V četrtek, 16. marca, je bil letni občni zbor Turističnega društva Škofja Loka, na katerem so govorili o minulem dvoletnem razgibanem obdobju in o nalogah članov v prihodnje.

Predsednik upravnega odbora ing. arh. Tone Mlakar je seznanil prisotne z iskanjem nove delovne poti društva, saj se je z ustanovitvijo Občinske turistične zveze Škofja Loka (OTZ) pojavil nov dejavnik med Republiško turistično zvezo (RTZ), Gorenjsko turistično zvezo (GTZ) in turističnimi društvi.

Ugotovil je, da je prišlo med OTZ in TD Škofja Loka do dvotirnosti akcij in »da smo govorili vsak svoj jezik«. Posledica je sklep upravnega odbora društva 17. 9. 1970, da zaradi pomanjkanja sredstev ukine s 1. 10. 1970 Informativni biro. Danes je v pisarni društva nekaj ur dnevno honorarni sodelavec, vendar tako rešitev ne sme biti trajna.

Društvo je upoštevalo geslo GTZ »s komunalno proče«. Posledica so zanemarjene sprehajalne poti (Crngrob, Kranj, Stari grad itd.), pomanjkanje klopice in drugih nepravilnosti. Opozoril je tudi na veliko potrebo po javnem stranišču, ki naj bo obvezno zgrajeno do prihodnjega leta.

Potem pa je dejal: »Ugotovljeno porazno stanje brvi in mostičev smo posredovali občini. Dobili smo odgovor, da se bodo obnavljali le tisti objekti, ki služijo motornemu prometu. Pa še to ni res, gosteški most bo pravkar razpadel, podobna usoda čaka Pamarjev most v Soteski. Prav bi bilo, da bi se spomnil tudi mostu, ki je nekdanj povezoval Vincarje in Staro Loko (pri Podlubniku).

Na te probleme neurejenosti mesta, predvsem pa nje-

gove bližnje okolice, so opozorili v razpravi tudi Janko Oblak, Silvo Marguč, Stane Jesenovec, Stane Krapež, Žužek, Vladimir Polajnar, Peter Pip in drugi.

Ko je ing. Mlakar poročal o članstvu in o vzrokih za premajhno aktivnost, je nakazal rešitev za prihodnost z besedami: »... da bo prej ali slej na važnejših mestih moralo priti do profesionalnih delavcev, amaterji pa bodo krojili smer delovanja. Nihče ne more zahtevati od ljudi, ki smo tako ali drugače zaposleni po 8 in več ur, da se žrtvujemo za javno dobro, pa žanjemo nehvalečnosti.«

Navedel je tudi, da ima društvo precejšnje težave s privatnimi sobami, na področju vikendov pa obstaja splošni nered.

Novi upravni odbor čakajo v prihodnje naslednje naloge, nakazane v poročilu predsednika. Vključitev v »Akcijsko za lepo, čisto Slovenijo« (RTZ), ki jo bodo izvedli v sodelo-

vanju s krajevno skupnostjo. Aktivno sodelovanje v pripravah in prireditvah ob 1000-letnici mesta. Društvo bo financiralo in uredilo TRIM (vitalni park, izdalo pa bo v sodelovanju s predstavniki odbora za 1000-letnico in odbora OTZ nove barvne razglednice in zgradilo mini golf.

Občni zbor je sprejel tudi nekaj dodatnih sklepov. Urediti in označiti je potrebno najpomembnejše točke mesta in namestiti reliefne deske. Okrasitev mesta in okolice mesta s cvetjem naj bo spet skrb vseh občanov. V člansko sivo nameravajo vključiti več prebivalcev, predvsem pa mladih po šolah. V kratkem naj pripravijo razstavo o smetiščih Loke in jo postavijo na vidno mesto. Oživiti je potrebno vodniško službo in folklorno skupino.

Občni zbor so pozdravili predstavniki RTZ, GTZ, OTZ in AMD Škofja Loka in se zavzeli za tesnejše sodelovanje.

S. Jesenovec

Uredili bodo okolico plavža

Praznovanjem 1000-letnice Škofje Loke se bodo pridružili tudi Železniki. V ta namen bodo uredili okolico plavža. Načrte je že izdelal Zavod za spomeniško varstvo Ljubljana. Niso pa se še odločili, kako naj bi dela potekala. Nekateri se zavzemajo, da bi izkopal temelje fužin in tako uredili nekakšen mu-

zej na prostem, ki bi bil del polnila muzeja kovinarstva v Železnikih. Obstaja pa tudi predlog, da bi okolico asfaltirali in s kamenjem v asfalt prikazali temelje fužin. Ureditev bodo začeli že letos. Ureditev okolice plavža bo veljala okrog 200.000 dinarjev. jp

ljubljska banka

**PRI IGRAH
JUGOSLOVANSKE
LOTERIJE
IMAJO ZADNJE ČASE
POSEBNO SREČO
GORENJCJI:**

9. marca je bila na Bledu GLAVNA PREMIJA NA SREČKAH 150.000 DIN. Dobil jo je taksist Lojze Košir.

7. marca je bila na Jesenicah PETERKA NA LOTU (edina v Jugoslaviji), vredna preko 53.000 DIN.

V Kranju pa je bila prodana srečka EKSPRESNE LOTERIJE, ki je zadela 10.000 DIN.

Sodelujte še vi v igrah JUGOSLOVANSKE LOTERIJE.

Elektro Kranj

razpisuje javno dražbo za prodajo naslednjih motornih vozil:

1. tovorni avto

TAM 3 t, leto izdelave 1961, moč motorja 55 KS. Začetna cena je 9000 din.

2. poltovorni avto

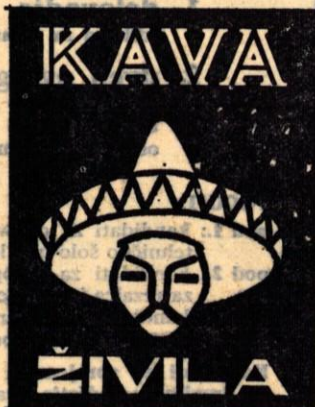
fiat-zastava 615, 1,5 t, leto izdelave 1958, moč motorja 46 KS. Začetna cena je 3000 dinarjev.

Dražba bo v petek, 24. marca ob 10. uri v prostorih avtoparka Elektro Kranj, Cesta Staneta Zagarja 53/a (Primskovo). Ogled vozil je možen vsak delovni dan od 8. do 12. ure.

Ponudbe z 10 % pologom začetne cene sprejemamo vsak dan do začetka dražbe.

Kupci so poleg izlicirane cene zavezani plačati vse stroške v zvezi s prenosom lastništva, vključno prometni davek.

Komisija za prodajo OS

Ljubljanska banka

Gostinsko in trgovsko podjetje CENTRAL KRANJ

razpisuje prosto delovno mesto
poslovodje

gostinskih obratov na Jezerskem

POGOJI:

1. hotelska šola in 3 leta prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu;
2. VK gostinski delavec in 5 let prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu;
3. KV gostinski delavec in 7 let prakse na enakem ali podobnem delovnem mestu;

Znanje tujih jezikov za sporazumevanje z gosti.

IN RAZGLAŠA NASLEDNJA DELOVNA MESTA:

- 1. vodje kuhinje**
- 2. več natakarjev**

POGOJI:

- pod 1.: gostinski tehnik ali VK kuhar in 3 leta delovnih izkušenj;
- pod 2.: KV natakar.

Zaposlitve so stalne, stanovanje preskrbljeno.

Interesenti naj pošljejo svoje ponudbe na splošni sektor podjetja, Kranj, Maistrov trg 11 v 15 dneh od dneva objave.

Obvestilo

Zavod za turizem Bled organizira tečaj za kroupieje za delo v igralnici in vabi interesente (moške in ženske), da se prijavijo, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. najmanj srednješolska izobrazba;
2. starost od 18 do 25 let;
3. aktivno znanje angleškega jezika;
4. od moških imajo prednost tisti, ki so odslужili vojaški rok.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejemamo do 1. aprila.

Zavod za pospeševanje in razvoj turizma Bled

Zavod za turizem Bled
razglša naslednja
prosta delovna mesta:

- 1. blagovnega knjigovodje**
- 2. oskrbnika na blejskem otoku**

Za zasedbo delovnih mest morajo kandidati izpolnjevati naslednje pogoje:

- pod 1.: ekonomska srednja šola ali nižja izobrazba s 5-letno prakso na enakem ali podobnem delovnem mestu;
- pod 2.: v poštev pride zakonski par, ki nima nedorastlih otrok, obvladati mora vsaj en tuji jezik (po možnosti nemščino ali angleščino), stanovanje je na otoku.

Pismene ponudbe z opisom dosedanjih zaposlitev in dokazili o strokovnosti sprejemamo do zasedbe delovnih mest.

GRADIS
lesno industrijski obrat
Škofja Loka

potrebuje večje število delavcev
za delo na žagi in skladišču lesa

Interesenti naj se osebno javijo v kadrovskem oddelku obrata Škofja Loka, Kidričeva 56.

XI. SPOMLADANSKI SEJEM OD 8. DO 17. APRILA

Komisija za volitve in imenovanja SKUPŠČINE OBČINE TRŽIČ

razpisuje prosto delovno mesto

direktorja

delavske univerze Tržič

Kandidati za to delovno mesto morajo izpolnjevati poleg splošnih še naslednje pogoje:

- da imajo najmanj srednješolsko strokovno izobrazbo pedagoške smeri in več let ustreznih delovnih izkušenj na področju izobraževanja odraslih;
- da so aktivni družbenopolitični delavci.

Ponudbe z dokazili o strokovnosti sprejema komisija za volitve in imenovanja skupščine občine Tržič 15 dni po objavi razpisa.

Komisija za kadrovska in socialna vprašanja pri

ALMIRA

alpska modna industrija
RADOVLJICA

razglašča naslednja prosta delovna mesta:

1. 2 cotton pletilca
2. 4 delavke
za priučitev na motornih pletilnih strojih
3. 10 KV šivilj
ali pa NK delavke za priučitev v šivalnici

Nastop dela je možen takoj. Osební dohodki po pravilniku. Interesenti za zaposlitev naj se javijo v kadrovskem oddelku podjetja.

UNIVERSAL

trgovsko podjetje na veliko in malo
Jesenice, Maršala Tita 1

razpisuje prosta delovna mesta

1. delovodje
oddelka za rezanje pločevine
2. dveh avtogenskih rezalcev
3. šoferja
osebnega avtomobila

POGOJI:

- pod 1.: kandidati za delovodjo oddelka za rezanje pločevine morajo imeti srednjo tehnično šolo in 2 leti ustrezne prakse;
- pod 2.: kandidati za avtogenskega rezalca morajo imeti opravljen strokovni izpit za rezalca in po možnosti vsaj 1 leto ustrezne prakse;
- pod 3.: kandidati za šoferja osebnega avtomobila morajo imeti ustrezno voziško dovoljenje (B) in po možnosti kvalifikacijo ter vsaj 1 leto ustrezne prakse.

Kandidati se sprejemajo v delovno razmerje za nedoločen čas. Osební dohodki po Pravilniku podjetja. Stanovanj podjetje nima. Rok prijave je do 31. marca.

ZMAJ
baterije

Upravni odbor TURISTIČNEGA DRUŠTVA LESCE

razpisuje prosto delovno mesto

administratorja in blagajnika

Poleg splošnih pogojev mora kandidat imeti končano ekonomsko srednjo šolo ali administrativno šolo. Osební dohodek po samoupravnem sporazumu in dogovoru. Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Pismene prijave s kratkim življenjepisom, dokazilom o šolski izobrazbi, podatki o morebitniosedanji zaposlitvi in potrdilom o nekaznovanju je treba poslati na Turistično društvo Lesce najkasneje do 31. marca.

ljubljska banka

murha

2. PRAVI

ELITNI NARTALAS PLES

V SOBOTO, 25. MARCA, OB 20. URI

NARTALAS

v zgornjih prostorih Kazine na Jesenicah pričeske z lasuljami NARTALAS bodo nagrajene. — 5 vrednih nagrad — potovanje z letalom v Španijo.

Za razvedrilo in ples ansambel Mihe DOVŽANA s pevko Ivanko KRAŠEVEC

ILIRIJA

Vstopnice in rezervacije

murha

Super market JESENICE

mali oglasi

PRODAM

Prodajam PUNTE od 8 do 12 m dolge. Veber Franc, Naklo 22

Prodajam BALKONSKO OG-RAJO 5 x 5,5 m in ZLOZLJIVO OTROSKO POSTELJICO. Tone Jenko, Zg. Bitnje 115

Prodajam SENO. Cerklje 112 1427

Prodajam TAUNUS 12 M, letnik 1966, plinsko PEC zopas, GRAMOFON na baterije z maj in TRANZISTOR jupiter. Galetova 5, Kokrica 1428

Prodajam SEMENSKI KROMPIR igor. Praprotna Polica 8, Cerklje 1429

Prodajam večjo količino SEMENSKEGA KROMPIRJA desire. Zalag 28, Cerklje 1430

Prodajam delovnega VOLA in SLAMOREZNICO. Zg. Brnik 45 1431

Prodajam SEME črne detelje. Velesovo 45, Cerklje 1432

Prodajam ELEKTRIČNI STE-DILNIK tobi in mali STE-DILNIK gorenje na trda goriva, Veličkovič, Moša Pijade 6, Kranj 1433

VRTNICE — velikocvetne dobite v vrtnariji TUSEK PODBREZJE. Mnogocvetnic in popenjavk nimamo več 1434

Prodajam dobro nemško SLAMOREZNICO speiser s puhalnikom in verigo. Naslov v oglasnem oddelku 1435

Ugodno prodajam novo DNEVNO SOBO. Oglej od 16. ure dalje. Naslov v oglasnem oddelku 1436

Prodajam BALKONSKA VRA-TA z roletom. Celig Franc, Preddvor 37 1437

Prodajam malo rabljeno OSTREŠJE. Naslov v oglasnem oddelku 1438

Prodajam SENO. Predoslje 55, Kranj 1439

Prodajam SEME črne detelje, Kristanc Janko, Srednja vas 13, Senčur 1440

Prodajam KRAVO s teletom. Gasperin, Podbrezje 65 1441

Prodajam šest mesecev bre-jo KRAVO. Visoko 71 1442

Prodajam novo 200-litrsko CISTERNO za olje, mazut, primerno za manjše stanovanjske hiše. Bukovica 18, Vodice nad Ljubljano 1443

Prodajam večjo količino SENA. Zg. Duplje 14 1444

Prodajam SEME črne detelje. Voglje 45, Senčur 1445

Prodajam BETONSKO ZE-LEZO premera 6 in 9 mm. Rozman Milena, Srednje Bitnje 29, Zabnica 1446

Prodajam krmilno REPO. Olševsek 50 1447

Prodajam dve trodelni OKNI z roletami. Zg. Senica 14, Medvode 1448

Poceni prodajam PUHALNIK premera 50 cm, dolžine 6 m. Arnež Jože, Sp. Kokra 3, Preddvor 1370

Prodajam SEMENSKI KROMPIR saski, igor in cvetnik. Polica 2, Naklo 1470

Prodajam SENO, kupim SMREKOVO HLODOVINO. Spenko Franc, Vodice 129 1471

Prodajam KRAVO, ki bo čez 14 dni v petič teletila in HLEVSKI GNOJ, Bašelj 20, Preddvor 1472

KUPIM

Kupim kombiniran OTRO-SKI VOZICEK in STAJICO. Naslov v oglasnem oddelku 1449

Kupim STREŠNO OPEKO bobrovec. Dobro, Kovor 77, Tržič 1450

Kupim do 150 kg težkega PRASICA. Naslov v oglasnem oddelku 1451

MOTORNJA VOZILA

Prodajam AMI 6, letnik 1969. Sifkovič Franc, Koroška 10, Kranj, telefon 22-760 1452

Prodajam FIAT 750 in TRO-BENTO. Smartno 1, Cerklje 1453

Prodajam dobro ohranjen FIAT 750, letnik 1968. Informacije v sredo in četrtek med 14. in 17. uro. Škofja Loka, Cesta talcev 21 1454

Prodajam dobro ohranjeno ZASTAVO 750, letnik 1964. Oter Milan, Stara Loka 142, Škofja Loka 1455

Kupim dobro ohranjen BMW. Mrgole Franc, Sp. Dobrava 3, Kropa 1456

Prodajam avto PEUGEOT 404, letnik 1967. Ovsenik Jože, Kranj, Jezerska cesta 108 d 1457

Kupim FIAT 750, letnik 1970 ali 1971. Zagar, Pošta Senčur 1458

Zamenjam FIAT 1300 za FIAT 750. Oglej popoldne. Jelendol 4, Tržič 1459

Prodajam FIAT 750, letnik 1965. Sp. Besnica 19 1460

Kupim rabljeno SKODO ali WARTBURGA. Informacije na telefon 22-770 od 6. do 14. ure 1461

STANOVANJA

STEVARDESI iščeta ogrevano SOBO s kopalnico samo za prenočitev s svojo posteljino, najraje v bližini avtobusne postaje Kranj. Naslov v oglasnem oddelku 1462

Gospodarske organizacije! DVOSOBNO STANOVANJE na lepem kraju v Kranju na prodaj. Plačilo po dogovoru. Ponudbe poslati pod »odlična priložnost« 1463

Iščem SOBO v Kranju ali okolici. Naslov v oglasnem oddelku 1464

Nujno potrebujem opremljeno ali neopremljeno SO-BO v Kranju. Gantar Zvone, Skalica 10, Kranj 1464

ZAPOSLOTITVE

Potrebujem za stalno zaposlitev MIZARJE in KLJUČAV-NICARJE, tudi za priučitev v obeh strokah za serijska dela. Markun Franc, mizarstvo, Ribno 53, Bled 1282

Takoj zaposlim kvalificirano ali polkvalificirano KU-HARICO. Gostišče TULIPAN Ažman, Gorenjska cesta 8, Lesce 1465

Sprejemem KLEPARSKEGA ali VODOVODNEGA POMOC-NIKA. Kleparstvo in vodo-vod Vilfan Stane, Zasavska 16, Kranj 1466

POSODILA

Nujno potrebujem 4000 din. Vrnem v treh mesecih 6000 din. Ponudbe poslati pod »garancija« 1467

IZGUBLJENO

Prosim poštenega najditelja DENARNICE z večjo vsoto denarja, ki je bila v soboto pozabljena na Pošti v govorilnici, da jo vrne proti nagradi. Markuta, Partizan-ska 27, Kranj 21-616 1468

OSTALO

Veliko izbiro SUHEGA ME-SA — »šunka«, pleče brez kože, vrat lahko dobite za velikonočne praznike v mesariji KALAN STRAŽISCE 1408

Brezplačno nudim okrog 15.000 kosov OPEKE zidak pod pogojem, da se odstrani-jo stropi in ena stena gospo-darskega poslopja. Sp. Brnik 3 1409

KINO

Kranj CENTER

22. marca franc.-italij. barv. film ZENSKA BANDIT ob 16., 18. in 20. uri

23. marca amer. barv. CS film PEKLENSKI KOMAN-DOSI ob 16., 18. in 20. uri

24. marca amer. barv. CS film PEKLENSKI KOMAN-DOSI ob 16., 18. in 20. uri

Kranj STORŽIČ

22. marca angl. barv. film BARQUERO ob 16., 18. in 20. uri

23. marca angl. barv. film BARQUERO ob 16., 18. in 20. uri

24. marca franc.-italij. barv. ZENSKA BANDIT ob 16., 18. in 20. uri

Tržič

22. marca premiera amer. barv. filma SAM WHISKEY ob 18. in 20. uri

23. marca amer. barv. film SAM WHISKEY ob 18. in 20. uri

24. marca amer. barv. CS film TARZANOV IZZIV ob 18. in 20. uri

Kamnik DOM

22. marca angl. barv. film OCIVIDEJ — ATENTAT NA MALTI ob 18. in 20. uri

23. marca italij. barv. film ROBIN HOOD, OGNJENI LOKOSTRELEC ob 18. in 20. uri

Bled

22. marca amer. barv. film LJUBEZENSKA ZGODBA ob 17. in 20. uri

23. marca amer. barv. film LJUBEZENSKA ZGODBA ob 17. in 20. uri

24. marca amer. barv. film LJUBEZENSKA ZGODBA ob 17. in 20. uri

Radovljica

22. marca amer. barv. film POZNO ZA HEROJE ob 18. uri, italij.-špan. barv. film SANDAKANNOVI MASCEVAL-CI ob 20. uri

24. marca angl. barv. film ZA LJUBEZEN IN SVOBO-DO ob 20. uri

Škofja Loka SORA

22. marca italij. barv. film NASE DOBRE ŽENE ob 18. in 20. uri

23. marca amer. barv. film VRNITEV SEDMIH VELI-CASTNIH ob 20. uri

24. marca amer. barv. film VRNITEV SEDMIH VELI-CASTNIH ob 18. in 20. uri

Železniki OBZORJE

22. marca franc. barv. film KARTA ZA PEKEL ob 20. uri

24. marca amer. barv. film TIGER ŽRE LEPOTICE ob 20. uri

Jesenice RADIO

22. marca italij.-špan. barv. CS film JAMAJKA — SMRT NE IZBIRA

23. marca amer. barv. film HISA NAŠE MATERE

24. marca italij. barv. film ALI BABA IN SVETA KRO-NA

Jesenice PLAVZ

22. marca amer. barv. film HISA NAŠE MATERE

23. marca amer. barv. VV film LJUBIM SVOJO ZENO

24. marca amer. barv. VV film LJUBIM SVOJO ZENO

Dovje Mojstrana

22. marca amer. barv. film SAMSON IN DALILA

Kranjska gora

23. marca italij.-špan. barv. CS film JAMAJKA — SMRT NE IZBIRA

Javornik DELAVSKI DOM

22. marca amer. barv. VV film LJUBIM SVOJO ZENO

Alpinistično predavanje

Planinsko društvo Škofja Loka je v ponedeljek v škof-jeloški kino dvorani Sora pri-pravilo zanimivo predavanje. Alpinist Peter Ščetinin je gle-

dalcem predstavil s številni-mi barvnimi diapozitivi pot slovenske alpinistične odpra-ve v Hindukuš.

-jg

Na Kokrici pododbor tu-rističnega društva Kranj

V začetku meseca je bil na Kokrici ustanovljen podod-bor turističnega društva Kranj. Že na ustanovnem se-stanku so imenovali štiri sek-cije: za olepšavo kraja in propagando, za šport in kul-turo, gostinstvo in turistične sobe in sekcijo za organiza-cijo izletov.

Na prvi redni seji se je pod-odbor sestal 14. marca. Zbral

je že večje število članov in tudi interesentov za oddaja-nje turističnih sob. Do srede prihodnjega meseca bodo iz-delali program dela v skladu s programom turističnega društva Kranj. Kot najvaž-nejšo nalogo so si zadali olepšavo Kokrice in ureditev kopalnice in kampa ob jezeru na Bobovku.

-jb

Ljubljanska banka

Izdaja in tiska CP »Go-renjski tisk« Kranj, Ulica Moše Pijade — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 stavba občinske skupščine. — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135 — Te-lefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, ma-looglasna in naročniška služba 22-152. — Naročni-na: letna 32, polletna 16 din, cena za eno številko 50 par. Mali oglasi: be-seda 1 din, naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Na podlagi 40. člena temeljnega zakona o ukrepih za pospeševanje živinoreje in o zdravstvenem varstvu živine (Uradni list SFRJ, št. 16/65) in 8. točke Odredbe o preventivnih ukrepih proti določenim živalskim kužnim boleznim v letu 1971 (Uradni list SRS, št. 43/70 in 47/71) veterinarska inšpekcija skupščine občine Kranj

OBVEŠČA

da bo obvezno cepljenje psov proti steklini po naslednjem razporedu:

SENCUR	27. marca ob 16. uri	pred Gasilskim domom
VISOKO	27. marca ob 17. uri	pri Zadrudnem domu
JEZERSKO	27. marca ob 14. uri	na običajnem mestu
KOKRA	27. marca ob 15. uri	na običajnem mestu
PREDDVOR	27. marca ob 16. uri	pred gostilno »Majč«
BELA	27. marca ob 17. uri	na običajnem mestu
PREDOSLJE	27. marca ob 15. uri	pred krajevnim uradom
KOKRICA	27. marca ob 16. uri	pred Gasilskim domom
NAKLO	28. marca ob 15. uri	na običajnem mestu
PODBREZJE	28. marca ob 16. uri	na običajnem mestu
DUPLJE	28. marca ob 17. uri	na običajnem mestu
GORICE	28. marca ob 15. uri	pred gostilno
TRSTENIK	28. marca ob 16. uri	na običajnem mestu
PREBAČEVO	28. marca ob 14. uri	pri Novaku
TRBOJE	28. marca ob 15. uri	pri Zadrudnem domu
VOKLO	28. marca ob 16. uri	pri Zadrudnem domu
VOGLJE	28. marca ob 17. uri	pod lipo
TRATA	28. marca ob 14. uri	pri Godelmanu
CERKLJE	28. marca ob 15. uri	pri Zadrudnem domu
ZALOG	28. marca ob 17. uri	pri Recku
STRAZIŠČE	29. marca ob 15. uri	pri Gasilskem domu
PRIMSKOVO	29. marca ob 15. uri	pri Vrečku
KRANJ	29. marca ob 15. uri	na Sejmišču
RAKOVICA	30. marca ob 15. uri	pred Žimoprejo
BESNICA	30. marca ob 16. uri	pri Zadrudnem domu
NEMILJE	30. marca ob 17. uri	pred gostilno
BITNJE	30. marca ob 15. uri	pri Strahincu
ZABNICA	30. marca ob 16. uri	pred krajevnim uradom
OREHEK	30. marca ob 15. uri	pred trgovino
BREG OB SAVI	30. marca ob 15.30	na običajnem mestu
MAVCICE	30. marca ob 16. uri	pri Zadrudnem domu
PODRECA	30. marca ob 17. uri	v mlinu

Za zamudnike iz Cerkljanskega bo cepljenje dne 1. aprila 1972 ob 10. uri pred Zadrudnim domom v Cerkljah, za zamudnike iz ostalih krajev pa bo cepljenje dne 1. aprila 1972 ob 16. uri na Sejmišču v Kranju.

K cepljenju se mora pripeljati vse pse, ki so starejši od treh mesecev, da se vpišejo v register psov. Tarifa za cepljenje in pasjo značko je 25 din, za zamudnike pa 30 din. Cepljenje je zaradi nevarnosti izbruha bolezni strogo obvezno. Zato bodo vsi necepljeni psi pokončani, lastniki psov pa prijavljeni sodniku za prekrške.

Veterinarska inšpekcija SO Kranj

**PLANINSKO
DRUŠTVO
DOVJE-MOJSTRANA**
sprejme v začasno
zaposlitve

več delavk

za pomoč v kuhinji in
pri strežbi,
za ostala dela
v postojanki.

Razpis velja do zasedbe
delovnih mest.

Pismene ponudbe sprej-
ma: Planinsko društvo,
Dovje-Mojstrana, p. 64281
Mojstrana.

**KMETIJSKA
ZADRUGA**
Škofja Loka

**BO PRODALA NA
JAVNI DRAŽBI
DOJNI KOZOLEC
V DOBJU**

Javna dražba bo v petek,
31. marca, ob 12. uri na
kraju samem.

728 prijav zoper storilce

Občinsko javno tožilstvo v Domžalah, ki opravlja delo na območju občin Domžale in Kamnik, je lani prejelo 728 prijav zoper znane storilce. Poleg tega so evidencialni še 192 neznanih storilcev. 86 upravnih zadev so odstopili

pristojnim sodnikom za prekrške zaradi uvedbe upravno kazenskega postopka. Tu je šlo predvsem za prometne prekrške.

Občinsko javno tožilstvo v Domžalah ugotavlja, da se je število prijavljenih oseb in kaznivih dejanj povečalo. V znatnem porastu so prometne nesreče in manjši premoženjski delikti.

J. V.

nesreče

TRČIL V TOVORNJAK

V petek, 17. marca, nekaj po sedmi uri zvečer je na cesti v Tupaličah voznik osebnega avtomobila Franc Kozelj iz Preddorja v blagem levem ovinku zapeljal na levo stran in tam trčil v tovorni avtomobil, ki ga je vozil Jože Sitar z Brda. Voznik tovarnjaka je ustavil na svoji skrajni desni strani, ko je videl, da vozi vanj osebni avtomobil, vendar pa je ta trčil vanj. Sopotnik v Kozeljevem avtomobilu Miha Kozelj iz Milj je bil v nesreči huje ranjen in so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Škode na vozilih je za 18.000 din.

DVOJNO TRČENJE

Na cesti drugega reda v Godešiču je v petek, 17. marca, ob deveti uri zvečer voznik osebnega avtomobila Leon Štira iz Struževega pri Kranju vozil od Škofje Loke proti Jeprcu. V križišču na Lipici ni hotel ustaviti, ko ga je ustavljala prometna patrulja PPM Kranj in je odpeljal naprej. V Godešiču ga je v ostrem ovinku zaneslo v električni drog ob cesti, od tu pa ga je odbilo nazaj na cesto v osebni avtomobil, ki ga je vozil Jurij Nered iz Metlike. V trčenju je bila ranjena sopotnica v Neredovem avtomobilu. Škode na avtomobilih je za 30.000 din.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Na cesti prvega reda na Meji je v soboto, 18. marca, dopoldne voznik osebnega avtomobila Franjo Lesjak iz Ljubljane prehiteval kolono vozil. Iz nasprotna smeri pa je tedaj pripeljal v osebni avtomobilu Franc Koklič iz Sentjurja. V trčenju sta bila oba voznika lažje ranjena. Škode je za 9000 din.

OTROK STOPIL PRED AVTOMOBIL

Na Cesti talcev na Jesenicah je v soboto, 18. marca, nekaj pred sedmo uro zvečer voznik osebnega avtomobila Janez Čakperlin iz Jesenic zadel devetletnega Igorja Mlakarja z Zasipa pri Bledu. Otrok je nenadoma z leve strani stopil pred avtomobil. Voznik je močno zaviral, tako da je na avtomobilu počila zavorna cev. Zato tudi ni mogel pravočasno ustaviti in je otroka z levim blatnikom oplazil in zbil, zadnja kolesa pa so zapeljala čez otrokove noge. Otroka so z zlomljenimi nogami prepeljali v jeseniško bolnišnico.

NEZGODA PRI SREČANJU

Na cesti JLA v Kranju je v soboto, 18. marca, nekaj po sedmi uri zvečer voznik osebnega avtomobila Milan Drenčetič z Kokrice približno 100 metrov pred vojašnico zadel vojaka Miodraga Antonijevića, ki je s kolegom hodil po desni strani ceste. Nesreča se je pripetila ob srečanju z nekim avtomobilom, voznik Drenčetič pa je v kratki razdalji pred seboj zagledal oba pešca. Vojaka Antonijevića so ranjenega prepeljali v bolnišnico.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

Na cesti prvega reda med Lescami in Vrbo je v nedeljo, 19. marca, dopoldne voznik osebnega avtomobila Jože Zupančič z Jesenic prehiteval neki avtomobil, v tem pa je oba prehitel neznani voznik avtomobila nemške registracije. Voznik Zupančič je močno zavril, da bi preprečil trčenje in zvil v desno. Pri tem pa je izgubil kontrolo nad vozilom in zapeljal v desno s ceste, kjer se je avtomobil prevrnil. Škode je za 3000 din.

VOZIL PO SREDINI CESTE

Na cesti tretjega reda med Suhim Dolom in Golim vrhom je v nedeljo, 19. marca, popoldne voznik osebnega avtomobila Peter Albreht v ostrem levem ovinku vozil po sredini ceste in zato trčil v nasproti vozeči avtomobil Boža Pustavrh iz Ljubljane. Pri trčenju je bila sopotnica Ivanka Puh v Albrehtovem avtomobilu huje ranjena. Lažje pa so bili ranjeni voznik Pustavrh ter njegova sopotnica Franc in Julka Tavčar iz Škofje Loke. Škode na vozilih je za 7000 din.

SMRTNA NEZGODA

V vasi Zg. Bitnje na cesti drugega reda med Kranjem in Škofjo Loko je v nedeljo, 19. marca, nekaj pred sedmo uro zvečer voznik osebnega avtomobila Franc Cemažar iz Studena pri Železnikih na ravnem delu ceste dohitel Mirka Granfola iz Sp. Bitenja, ki je hodil po desni strani in peljal kolo. Avtomobil je pešca zadel in zbil po cesti. Zaradi hudih poškodb je pešec na kraju nesreče umrl.

PADEL Z MOPEDOM

Na cesti četrtega reda na Srednji Beli pri Preddvoru je v nedeljo, 19. marca, ob pol polnoči v ovinku padel z mopedom Anton Rozman s Kokrice. Voznika in sopotnika Zvoneta Pogačarja s Kokrice so hudo ranjena prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

TRČENJE V OVINKU

Na cesti drugega reda med Kranjem in Škofjo Loko je v ponedeljek, 20. marca, nekaj pred sedmo uro zvečer voznik osebnega avtomobila Frido Vidmar iz Škofje Loke v ovinku zapeljal v levo. Iz nasprotna smeri je tedaj pripeljal v osebni avtomobilu Zmago Benčan iz Kranja. V trčenju sta bila huje ranjena voznik Benčan in sopotnica Hedvika Benčan. Prepeljali so ju v ljubljansko bolnišnico. Škode na vozilih je za 20.000 din.

L. M.

ljubljska banka

Najboljša trojica od leve proti desni Marjan Mesec (Triglav), Danilo Pudgar (Črna) ter Peter Štefančič (Jesenice) si je razdelila prve tri kolajne na letošnjem 27. državnem prvenstvu na 80-metrski skakalnici v Planici. — Foto: F. Perdan

Najboljši olimpijci

Po hudi borbi za naslov državnega članskega prvaka v skokih si je Danilo Pudgar prvič priboril naslov članskega prvaka. Za seboj je pustil ostale tri naše olimpijce Štefančiča, Mesca in Draga Pudgarja. Njegova zmaga je povsem zaslužena, saj je pokazal najbolj zanesljive skoke.

Vrstni red: 1. Danilo Pudgar (Črna), 2. Štefančič (Jesenice), 3. Mesec (Triglav), 4. Demšar (Jesenice), 5. Drago Pudgar (Črna) ... 7. Norčič (Triglav), 10. Gorjanc (Triglav), 11. Kobal (Triglav), 13. Grosar (Triglav), 14. Dovžan (Jesenice) itd. J. J.

Podobnik občinski prvak

Komisija za smučanje pri ObZTK Kranj in smučarski klub Triglav sta v soboto organizirala občinsko prvenstvo Kranja v smučarskih skokih za starejše mladince na 30-

metrski skakalnici v Kranjski gori. Vrstni red: 1. Podobnik (Triglav), 2. Hafner (Triglav), 3. Očko (Triglav), 4. Jeglič (Podbrezje), 5. Osterman (Olševik) itd. J. J.

Na Krvavcu mednarodno tekmovanje v veleslalomu

Na 1600 m dolgi veleslalomski progi s 300 m višinske razlike in 50 vrticami je bil smučarski klub Triglav v prekrasnem sončnem vremenu organizator tradicionalnega mednarodnega veleslalomu. Nastopilo je 80 tekmovalcev iz 15 slovenskih, hrvaških ter avstrijskih smučarskih klubov. Pri članih je bil najboljši član ljubljanskega Novinarja Rant, pri dekletih pa je zmagala članica škofjeloškega Transturista Hafnerjeva.

Rezultati — člani: 1. Rant (Novinar), 2. Gazvoda (Brnik), 3. Cencelj (Medveščak), 4. Leben (Triglav); članice: 1. Hafner (Transturist), 2. Verdnik (Olimpija), 3. Bem (Radovljica), 4. Adamič (Novinar), 5. Kavčič (Triglav); starejši mladinci: 1. Lovšin (Olimpija), 2. Bernik, 3. Hafner (oba Alples), 4. Skok (Triglav); mladinke: 1. Luznar (Olimpija), 2. Mikeš (Radovljica), 3. Veber, 4. Markelj (oba Alples). —dh

Triglav peti v Beogradu

V beograjskem zimskem bazenu se je končalo letošnje 14. državno ekipno zim-

Pionirji Triglava v vodstvu

V zimskem bazenu v Kranju se je nadaljevalo v soboto in nedeljo letošnje zimsko vaterpolsko prvenstvo Gorenjske. V 4. kolu so pionirji Triglava le z golom prednosti premagali Vodovodni stolp, v 5. kolu pa so največje presečenice napravili vaterpolisti Iskre, ki so odpravili favorizirano gimnazijo. V derbiju z dna lestvice sta si Radovljica in Kamnik razdelili točki.

Rezultati — 4. kolo: Iskra : Borec 5:5, Radovljica : Kamnik 2:2, Triglav : Vodovodni stolp 6:5; 5. kolo: Vodovodni stolp : Radovljica 15:0, Borec : Triglav 8:15, Gimnazija : Iskra 2:4.

Po 5. kolu je v vodstvu Triglav pred Iskro, Gimnazijo in Vodovodnim stolpom.

Filip Kalan državni prvak

Na Pokljuki se je po enotenskem premoru končalo letošnje državno prvenstvo za člane na 30 km v smučarskih tekih. V odsotnosti Ratečana Janeza Mlinarja in Gorjana Mata Šimica je bil najhitrejši Gorjan Filip Kalan, ki je kljub hudemu padcu uspel premagati vse tekače.

Vrsti red: 1. Kalan, 2. Koblica (oba Gorje), 3. Lotrič, 4. Jelenc (oba Triglav), 5. Kerštain (Jesenice) ... 7. Zupan (Partizan Gorje), 8. Reš (Radovljica).

Zaradi nemogočih snežnih razmer pretekli teden v Planici je bil ta tek ponovljen na Pokljuki. Menimo pa, da je Ratečan Janez Mlinar, ki je obesil »smučarske čevlje na klin«, še vedno moralni zmagovalec prvega teka. —dh

Prvenstvo SRS v veleslalomu

Smučarski klub Triglav je v soboto na Krvavcu organiziral letošnje republiško prvenstvo v veleslalomu za starejše pionirke in pionirje. Na 1000 m dolgi progi z 200 m višinske razlike in 32 vrticami je nastopilo 130 tekmovalcev in tekmovalk iz 20 smučarskih kolektivov. Pri starejših pionirjih si je naslov najboljšega zagotovil Tržičan Zibler, pri starejših pionirkah pa je bila to pot najboljša Radovljčanka Urh.

Vrstni red — starejši pionirji: 1. Zibler (Tržič), 2. Strel (Transturist), 3. Popenko (Brnik); starejše pionirke: 1. Urh (Radovljica), 2. Pečarič (Brnik), 3. Zupan (Radovljica). —dh

ske prvenstvo v plavanju. Kranjčani so tokrat osvojili odlično peto mesto, izkazale pa so se mlade plavalke, saj je Rebeka Porenta na 200 m hrbtno postavila nov republiški članski rekord ter rekord SFRJ za mladinke. V glavnem pa so na tem tekmovanju kranjski plavalci in plavalke postavili kar dvanajst letošnjih najboljših plavalnih znamk za zimske bazene.

Rezultati — moški — 100 m prsno: 1. Kurbanović (Crvena

zvezda), 5. Grošelj (Triglav); ženske — 100 m prsno: 1. Mandeljc, 2. Svarc, 3. Pajntar (vse Triglav); 200 m mešano: 1. Boban (Jadran Split), 6. Pečjak (Triglav); 200 m prsno: 1. Svarc, 2. Pajntar, 3. Mandeljc; 100 m hrbtno: 1. Šegrt (Partizan Beograd), 2. Porenta (Triglav); 4 × 100 m mešano: 1. Mladost, 3. Triglav; 200 m hrbtno: 1. Porenta; 4 × 100 m prosto: 1. Jadran, 4. Triglav; končni vrstni red: 1. Mladost 32945, 5. Triglav 13380. —dh

Šahovski brzoturnir v Lescah

V organizaciji šahovskega društva Lesce je bil redni mesečni brzoturnir. Zmagala sta Harinski in Kanduč, ki

sta zbrala po 10 točk. Tretji je bil Mali 9,5, četrti Šiftar 8 itd. Na turnirju je sodelovalo 13 šahistov. D. Šiftar

Zakaj ni bilo tekme?

Nogometni klub Triglav in Zavod za vzdrževanje športnih objektov v Kranju se opravičujeta vsem ljubiteljem nogometa zaradi odpadle tekme v četrtek, 16. marca, ob 16. uri med Triglavom in Olimpijo.

Dogovor med Zavodom in NK Triglavom je bil, da se ta tekma odigra na pomožnem nogometnem igrišču. Nogometaši Olimpije pa niso hoteli odigrati tekme na pomožnem igrišču, temveč

le na glavnem stadionu. Pripomniti pa je treba, da glavni stadion sploh ni bil pripravljen za uporabo. Zakaj so nogometaši Olimpije že pred 15. uro, ne da bi počakali odgovorne iz NK Triglav, odšli, saj bi le-ti v zadovoljstvo vseh končno ta problem rešili v korist vseh gledalcev?

NK Triglav in Zavod se vsem, ki so prišli na tekmo, opravičujeta in zagotavljata, da do podobnih nesporazumov ne bo več prišlo.

Dve zmagi mladincev

Mladi nogometaši Triglava so pričeli s pripravami za novo sezono že 15. januarja. Dolej so odigrali dve prijateljski tekmi. Najprej so prema-

gali člansko ekipo Predoselj z 8:2 (6:1). V drugem nastopu pa so mladinci Triglava premagali Lesce s 3:1 (3:1).

R. G.

Prve tekme za pokal

V nedeljo je bila v Tržiču odigrana prva tekma za jugoslovanski pokal v nogometu. Kranj je premagal Tržič z 2:1. Spored ostalih tekem pa je naslednji: Senčur : Ranch

boys (23. marca), LTH : Alples (22. marca), Lesce : Bohinj, Kropa : Jesenice, Predvor : Triglav (vse 25. marca), Predoslje : Naklo (26. marca). Vse tekme bodo na igrišču prvoimenovanih ekip. P. N.

Gostinsko in trgovsko podjetje CENTRAL KRANJ

razglašja prosti delovni mesti:

1. gostinskega delavca

v gostišču ob Planšarskem jezeru na Jezerskem (primerno tudi za zakonca) Pogoji: KV ali PK gostinski delavec;

2. prodajalca

v prodajalni »Hrib« v Preddvoru Pogoji: KV prodajalec, lahko tudi začetnik

Nastop možen takoj. Prijave sprejema splošni sektor podjetja, kjer dobite tudi vse informacije.

Nekatera podjetja v škojloški občini so v zadnjem času zaposlila večje število delavcev iz manj razvitih krajev Slovenije. Priskrbela so jim tudi stanovanja in ponekod tudi prehrano. Je to zadosti? Se kdo zanima, kako šestnajst-, sedemnajst-, osemnajstletna dekleta in fantje preživljajo prosti čas? Prav to nas je zanimalo, ko smo se pogovarjali z mladimi delavkami iz Alples in Gorenjske predilnice.

samskem domu in sodelujem tudi v domačem svetu. Prepričana sem, da se razmere v samskem domu ne bodo uredile brez pomoči podjetja in tovarniških organizacij. Problemi nastajajo, ker imamo preveč prostega časa. Vsak bi moral imeti popoldne kakšno pametno zaposlitev. Mislim, da bi se dalo že precej urediti z vključitvijo stanovalcev samskega doma v športno društvo Alples in podobne organizacije.

Angelca Ozebek, (19), doma iz Sebrej nad Cerknim: »V Železnike sem prišla pred dobrim letom. Službo v Alplesu sem dobila prek zavoda za zaposlovanje v Tolminu. Delam v obratu fonije in sem zadovoljna. Stanovanje mi je dalo podjetje in tudi hranim se v Alplesovi menzi. Kako preživljam prosti čas? Če je lepo vreme, grem na sprehod, če ne, pa doma klekljam. Maslim, da so nas pustili nekoliko ob strani, čeprav bi se dekleta rada vključila v krajevne organizacije, pevske zборе, športno ali kulturno umetniško društvo.«

Milena Polajžan, (17), doma iz Zetal pri Ptuj: »Delam v obratu pohištva v Alplesu. Stanujem v

Vera Šprah, (19), doma iz Kidričevega pri Ptuj: »V Gorenjski predilnici sem se zaposlila pred dve-ma mesecema. Že ob prihodu me je vodstvo mladinskega aktiva povabilo na razgovor in me seznanilo z delom. Sedaj se sestankov redno udeležujem. K sodelovanju so povabili tudi druga dekleta, a se niso odzvali. V prostem času kuham, pospravljam ali pa grem v kino.«

L. Bogataj

Romunska državna delegacija na Gorenjskem

Sedemčlanska delegacija Velike narodne skupščine Socialistične republike Romunije, ki je pod vodstvom Mihaila Dalea, predsednika skupščinske komisije za zunanjo politiko obiskala Jugoslavijo, se je v soboto in nedeljo mudila na Gorenjskem.

V soboto dopoldne so se z delegacijo pogovarjali predstavniki slovenske skupščine o položaju republike v federaciji in v sklopu teh vprašanj tudi o udeležbi republike pri kreiranju zunanje politike države, s posebnim ozirom na sodelovanje in živahne stike Slovenije s soslednjimi pokrajinami.

Zvečer je delegacija obiskala Kranj, kjer so ji predstavniki občinske skupščine prikazali položaj komune v našem samoupravnem sistemu. Gostje so se živo zanimali za pristojnosti in delo občinske skupščine, njenih organov in občinske uprave, še posebej pa za sistem zbiranja sredstev za financiranje tistih potreb katere je po ustavi in zakonih dolžna pokrивati komuna. V zahvali za izčrpno in nazorno informacijo je vodja delegacije poudaril, da jih zanimajo vprašanja v zvezi z življenjem naše komune zato, ker se tudi sami zavzemajo za to, da bi približali odločanje v komuni kar najširšim množicam občanov.

Po večerji v hotelu Creina so se gostje iz Romunije odpeljali na Bled, kjer so prenočili, v nedeljo pa so obiskali Planico, kjer so si z zanimanjem ogledali veliko skakalnico, videli pa so tudi nekaj skokov naših in tujih skakalcev, ki so trenirali na 120-metrski skakalnici. T. M.

jubilejna mešanica BRAVO

ŠPECERIJ BLED 15

NAGRAJUJE Z UŽITKOM IN POČITNICAMI NA MORJU

Letalo DC - 9 Inex Adria se je zrušilo

Trideset ljudi, med njimi pet članov posadke Inex Adria Avioprometa iz Ljubljane, je v nedeljo zvečer ob 19.55 izgubilo življenje, ko je njihovo letalo DC-9 treščilo v hrib Samzan južno od Adena.

Letalo je vodil 44-letni Srečko Gazvoda iz Ljubljane, sopilot sta bila 35-letni Franc Mirnik iz Radovljice in 41-letni Ivan Rizmal iz Beograda, stewardesi pa 29-letna Dorica Kloboves iz Kranja in 22-letna Vlasta Radič iz Ljubljane.

Razen članov posadke so bili v letalu tudi štiri člani posadke letalske družbe »Egyptair«, med potniki pa pet Egipčanov, enajst državljanov Južnega Jemena, trije Severni Jemenci, en državljan Nemške demokratične republike in en Francoz.

Letalo je treščilo v hrib Samzan šest minut pred pristankom. Pri tem se je razklalo, eksplodiralo in vžgalo. Razbitine so gorele še kakšno uro po nesreči. Očividci nesreče so tik pred tragičnim trčenjem opazili ognjene zublje, ki so zajeli rep letala. Vendar njihove izjave niso preverjene.

Letalo DC-9 ljubljanskega podjetja Inex Adria je bilo eno od treh letal, ki ga je ljubljansko podjetje posodilo družbi »Egyptair«. Letalo je letelo med Kajrom, Džedo in Adenom vsako nedeljo.

Franci Mirnik-Hakle

Od ponesrečenih jugoslovanskih članov posadke je imel najdaljši staž pilot Srečko Gazvoda. Svojo letalsko kariero je začel kot kapetan JLA, do zaposlitve v civilnem letalstvu je leta pa je imel za seboj že 1500 ur letenja. Konec minulega leta je postal inštruktor na DC-9. Do tragične nesreče pa je preživel v zraku okrog 7000 ur. Srečko Gazvoda je junija lani uspešno pristal na brniškem letališču, ko je letalu, ki ga je pilotiral, počila guma na kolesu.

Franci Mirnik-Hakle je bil rojen 1937. leta v Celju. Z letalstvom se je začel baviti v Aero klubu Celje. S 15 leti je bil že jadralni pilot, kmalu za tem pa je postal tudi učitelj jadralnega letenja. Nekaj let pred prihodom v alpski letalski center Lesce je bil inšpektor za jadralno in motorno letenje pri izvršnem odboru zveze letalskih organizacij Slovenije. Skoraj pet let je bil upravnik letalske šole Lesce in je vzgojil vrsto jadralnih in motornih pilotov ter učiteljev letenja. Nekaj let je bil tudi član državne letalske jadralne reprezentance in let je imel zlati C znak jadralnega letenja. Pri ljubljanskem podjetju se je zaposlil 1. januarja letos, vendar pa je še vedno pomagal pri vzgoji kadrov v letalski šoli v Lescah.

Ivan Rizmal se je tudi zaposlil pri ljubljanskem podjetju 1. januarja letos. Tako kot Mirnik je bil tudi on pripravljen za drugega pilota.

Stewardesa Doroteja Kloboves je letela od 1965. leta, Vlasta Radič, študentka, pa je prvič poletela lani marca.

Gazvoda, Mirnik in Rizmal ter stewardesa Doroteja Kloboves so poročeni.

A. Z.